

۲۰۶

منتدی اقرأ الثقافی
www.iqra.ahlamontada.com

زہنگو

وہرگیرانی
غہریب پشدہری

۲۰۰۵ ھھولتہ

بۆدابهزاندنى جۆرەھا كۆتیب: سەردانى: (مَنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مَنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدای داتلود كۆتایهائی مۆختلف مبراجعه: (مَنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی ، عربي ، فارسي)

زەنگوئە

كۆمەئە چىرۆك

وەرگىپى / غرىب پشەرى

۲۰۰۵ / ھەولير

وهزارهتی رۆشنبیری

به‌رێوه‌به‌رایه‌تیی گشتی ده‌زگای چاپه‌مه‌نی و بلاوکردنه‌وه‌و دابه‌ش کردن

- کتیب : کۆمه‌له‌ چیرۆک / زه‌نگوله
- زنجیره‌ی کتیب : (٢٠٦)
- وه‌رگێڕانی : غه‌ریب پشه‌ری
- چاپ : یه‌که‌م
- ژماره‌ی سپاردن به‌کتیبخانه‌ی نیشتمانیی کوردستان : (٦١٠) سالی ٢٠٠٥
- هونه‌رکاری به‌رگ و ناوه‌رۆک: شیروان فاروق
- سه‌ره‌رشتی چاپ : سه‌عد شکاک
- چاپ : به‌رێوه‌به‌رایه‌تیی چاپخانه‌ی رۆشنبیری / هه‌ولێر
- تیراژ : ٥٠٠ دانه
- نرخ : ١٠٠٠ دینار

پیرست

- ۱- سامان
- ۲- گولڊانی چینی
- ۳- گوچانی پیری
- ۴- دوایین شیعر
- ۵- حه وشه ی چولا
- ۶- زهنگوله
- ۷- گوزه ران
- ۸- که مانچه ژهن
- ۹- قوریانی
- ۱۰- پاسگا
- ۱۱- بیتوه ژنه کانی هایفونگ
- ۱۲- چاک ده بی نیشاللا
- ۱۳- مارکیتک
- ۱۴- زه مانه خراب بووه
- ۱۵- سامپینگه

بو:

(شہرا) ی گہرمہ سیّری وشہ کوئستانییہ کانم
دیاری) و یادگارہ

(غہربب)

((سامان))

نووسینی / جلال ال احمد

((نه‌نه‌گیان ئیټوه وه بېرتان نایه. تازه دووسټی سال بوو میتردم کردبوو حاجی نه‌زغهرم تازه له مه‌مکتی بربېټووه و زگم به روقیایه هه‌بوو ..)).

پووربله ناوای ده‌ست به‌قسان کرد. شه‌ویکی مانگی ره‌مه‌زانی بوو هاتبووه مالتی مه‌ودوای فتار کردنه‌وئ، مه‌عسوومه سولتان چوو نیرگه‌له مل درټزه کدوو ناساییه زور جوانه‌که‌ی، که شه‌وانی له خو‌دان و لاواندنه‌وئ له مه‌جلیستی داده‌نرا هینای تووتن و ناگری بۆ وه‌سه‌رکرد و له‌به‌رده‌می داناو، نه‌ویش هه‌ریه و شټیوه‌یه‌ی که قامیشی ده‌سکی نیرگه‌له‌که‌ی ده‌ده‌میدا بوو درټزه‌ی دایه:

((.. هه‌ر له‌و کو‌لانه‌ی سه‌ید وه‌لی که نه‌وده‌م تازه کیلی گۆره‌که‌ی وه‌دی هاتبووه و من بۆ خو‌م ده‌گه‌ل نه‌نکم پټکه‌وه چووینه سوتی، له‌به‌ری مرم. به‌قوریانی بم. له‌سه‌ر نه‌وکتیله مه‌رپه‌ریه، ده‌پازده‌ دټریان به‌خه‌تی عه‌ره‌بی له‌سه‌ر نووسیبوو به‌لام من هه‌رچیم کرد و کو‌شا نه‌متوانی بیان‌خو‌تیمه‌وه هه‌رچه‌نده‌ نه‌و ده‌می وه‌ک ئیستا چاوم کزنه‌ بوو بوو و قورنانه‌ له‌ نه‌نکم چاکتر ده‌خو‌تینده‌وه. به‌لام خه‌تی سه‌ر نه‌و لاکټیله‌م هه‌رپټ نه‌خو‌تیندراپه‌وه .. به‌لتی چم ده‌گوت .. نا هه‌رله‌و کو‌لانه‌شدا کاروانسه‌رایه‌کی کاول و وټرانه و چۆل و هۆلی کابرایه‌کی پیره‌ میترده هه‌بوو که هه‌میشه‌ خواخوای بوو یه‌کتیکی لټی هه‌لکه‌وئ لټی بکړی و له‌ ده‌ستانی وه‌حه‌ستی ..)) پووربله دوا‌ی نه‌وه‌ی چه‌سپټیکی زور درټزی له‌ قلیانه‌که‌ی دا، تیټیرا دیار بوو که زور له‌ نه‌فه‌سدانی نه‌و نیرگه‌له‌ی رازیه. هه‌ردوا‌ی هه‌ناسه تازه‌کردنه‌ویتی گوتی: ((نه‌و ده‌می له‌و گه‌ره‌که‌ی مه‌ پیره‌کچټیکی قه‌یره‌ی ترشوا‌ی لټیوو ناوی به‌ توول بوو. ئیستاش نه‌مانزانی له‌کو‌تټرا هاتووه. چاکم له‌ بیره‌ رۆزانی جه‌ژنی ره‌مه‌زانی پارچه‌ی لټیره‌ و له‌وئ کو‌ده‌کردنه‌وه له‌ مزگه‌وتی ((کوچه‌ ده‌ردار)) که نوټټر ته‌واو ده‌بوو ده‌بیه‌شینه‌وه و ده‌یکردنه‌ خټری شوو‌کردنی، به‌لکه‌ئ، نه‌وه‌ خوایه، به‌لام بټسوود بوو به‌ختی کو‌تر بټووه. بۆ خو‌شی ده‌یگوت: نازانم، خواده‌زانی ده‌لټی ته‌لیسم و جادوو‌یان لټیکردووم، جا هه‌رچی بی. خو‌ هیچم له‌ ده‌ست نایه. خواش بۆ خو‌ی که‌یفی خو‌به‌تی ده‌یانبه‌خشی .. نایانه‌خشی چیان لټده‌کا بابیکا. به‌کو‌رتی بیه‌تینه‌وه ناخری و نۆخری هه‌تیمچه‌یه‌کی به‌دبه‌ختی لټی په‌یدا بوو و پټیوه‌بو!!)) چه‌سپټیکی دیکه‌شی له‌ قلیانه‌که‌ی داو ئینجا:

((سه‌ره‌نجام کو‌لان گه‌رټیک که هه‌میشه له‌و کو‌لانه‌ی مه‌دا ده‌هات و ده‌چوو و خرت و پرت و ته‌له‌ومه‌له‌ی مشکانی ده‌فرۆشت په‌یدا بوو و هینای. ئیمه‌شی پټی خو‌ش‌حالبو‌وین که‌خوا ده‌رکه‌ی له‌ به‌توولی کردو‌ته‌وه. رۆژیکی که تازه ده‌هات خه‌لکی ناهټیکیان تیگه‌ری و حال و بالیان نه‌ختیک له‌بارتر بټته‌وه، کابرایه‌کی قه‌ننادی که‌له و دۆست و ناشا و

رؤشنا دیربانهی میپردی بهتولتی دهبن، راستی له بیرم چوو ناوهکهی بلیتم ئاوالتی مهشدهی حهسهن دهبی و لهسهری کولانی تیک ههئدهنگون و چاویان پیک دهکهوی و دهلی، نهگه بتوانی بوشهوی جیترتی پارهک مارهکی پهیداکهی من شارهزام و وهستام و دهزانم دووسی جور شیرینی و پاقلاره و نانه برنج و نهو شتانه دروست کهین، بهلکهئی خوا کهریه بارمان راست کاتهوه. مهشدهی حهسهن نامادهیی خوی پیشاندهداو بهولاولادا ههئدهسهوری و ههرچونیک بووه شتیکی کهم یا زور پارهو پولیتیکی پهیدا دهکا. دهست دهکن بهشتمهک کرینی و ددیانهوی دهستکهن به دروست کردنی شیرینهمنیه. بهلام نازانم دوکان و جی و رتیبهکی چون پهیداکن؟ مهشدهی حهسهن دهبیر و لیکدانهواندا بهبیریدایت کهبجه نهو کاروانسهرا چول و هول و پان و بهرینه و لهلایهکییهوه مهنجول و شپه و برهی لی بهعهردی دادهن و و دهست پیکهکن. پیکهوه دهچنه لای پیرههمیره و سهرو بنی کارهکهیانی تیدهگهینن و بریاری لهگهله دهبهستن مانگی دوو قرانایش کری بدنه وی. بهلام پیرههمیره دهلی من ههرگیز پارهم ناوی و ئیوه وهرن لیره کاری خوتان بکن و خواش گهورهیه بو من ..).

نازانم پوریله، له کهنگیوه گوتیهکانی کهربوو ون و ئیمهش بو ئهوهی هیندهی پرسیاران لی دوویات نهکهینهوه ناچارین بی ههست و خوست لهبهرامبهری دانیشین و گوئی ههلهخهین تاچاک گوتیمان له قسهکانی بیت و تیبی بگهین. نهو هینده خوش و لهبارو بهتام و خوئی قسان دهگیرتتهوه، تهنانهت نهو مندالانهی که پیش تاویکیش نهو ناوهیان ههژاندبوو ئیستا ههموو بیدهنگ و بی ههست و چریه گوتیان راداشتوه و دانیشتون. لهو ناوهدا تهنیا لرفه لرفی ناوی نیرگهلهکهی پوریللی بوو که جارچاره بهرز دهبووه و ههر دوهدهمیشدا ههراو هوربای مندالانیش ههروهتر لهسهر شهوچههری بلند دهبووه و پیکدا دههاتنهوه و دهبووه جهنگی مهغلووبهیی پوریله چهسپیتیکی دیکهی له قلیانهکهی دایهوه و پیداهاتهوه:

((.. سهرتان نهیهشیم، مهشدهی حهسهن و شهریکهکهی چونه دهکاروانسهراپهکی ولایهکیان بو منجهل لی وهسهرناتی دیاری کرد بیکهنه وهجاغ. ههر لهگهله پاچی یهکهم و دووهمدا نوکی پاچی لهزالکی کوپهله زیرتیکی گهورهگیر دهبن. لهسهرخو نهولاولای دهدهنهوه تادهبیتته کهندرو کونیتیکی زالک گهروهبهین..!)) نهودهمی ههموو شتیکی تیدهگهن. مهشدهی حهسهن خیرا ئاوالهکهی تیدهگهینهکه دهبی زور ووریا بن. پیرههمیره بو نوژی عهسری چوته مزگهوتی، دهرکی کاروانسهرای گاله دهدهن و دینهوه زگ کونهی

لیټیان داوه ته وه! ده که که ی ده بیننه وه، ژیر زه مینیتکی وه که دالانی دوور و درتړ وه ده رده که وئ. مومچ به ده سته وه ده گرن و ده چنه تیی سهرتاسه ری نه و ژیر زه مینه ی چین چین و نهوم نهوم به که چ و به ردی هه ل تراوه و له نیوان هه نهوم تیکشدا نه و ته شته شتیتکی وه که هه ویریان داناون و هه ریه که سینیه کی گه وره شیان به سهردا نخون کردوونه وه.

ئیدی مه شه دی حه سمن و ناواله که ی له خوشیان خه نی بیوون و جیټیان به خو ناگرن و نازانن چ بکه ن؟ لیسه، هه ریه کی به قه ده ر ژیر پیالیتکی! خواد زاننئ ئی کئ بوون و له سهرده می چ سولتانتیکه وه لیسه دا شاردراونه وه و هه لگیراون نه نکم ده یگوت نه وه له وانه یه هه موی وه قی سهد وه لی بووبن که ئیستا نه و تازه کیتله که ی وه ده رده که ویته وه به لام هه رچی بووه، نه وه به نسیب یه کیتکی دیکه بووه روله کانه ..).

پووریله چاوه ووردیله کانی هینده ی دی ویک هیتنا بوونه وه و چند وه ختیک بی هه ست و چریه و بیده نگ بوو، پیم و ابوو بیری له و لیسه گه وره پان پانو کانه ی که ده یگوت هه ریه که یان به قه ده ر ژیر پیالیتکی ده بوون ده کرده وه. ئای چند خوش ده بوو یه کدانه ی له وانه به لئ هه ریه ک دانه ی هه لگرتبا و روژی خه تنه سورانی پینجه مین نه وه ی که تازه خواد ابووی له بن سه ری قوند اغه که ی نابایه! یان یه ک له وان په یکه ره زیره (سهرقوت) انه ی له زنجیرتکی زیره وه کردبایه و له گه ل دووعای چاوه زاری ((وان یکاد)) و جووتیک گواهی پته و و قورس و گرانی لی دروست کردبان و بو بووکی حاجی نه زغهری کوری ناردبان .. ئای خویه که خوش ده بوو! ره نگه بیری بو زور شتی دیکه ش چوبی .. ((به لئ مندالینه که س نازانن به شی خوی له ژباندا چیه و چنده؟ نه گه ر شتیک به شی تویی و بوت پرابیته وه، سیمورغی سهرکیوانیش ناتوانن بیت لیت بفرینی و بیبات به کورتی مه شه دی حه سمنه و ناواله که ی شیرنه مهنی جه ژنیان دروست کردو، وورده وورده ش پاره و پولیان ده ردا و به شتیه یه کی وا که پیره میترده پی نه حه سی، سی چوار مانگان دوا ی نه وه گواهی کاره که یان سه ری گرتوه و دست مایه و قازانجیتکی زوربان وه گیر که و توه و خوا ده رگای به خیرتی لی کردوونه وه، هاتن کاروانسه رایه یان له پیره میترده ی کپی. نه ویش هه ر له خودای ده ویست پاره که ی وهرگرت و برؤن خیری لی بینن و لییدا روئی. وورده وورده تا ده هات ده ماندیت نه و به توله ش تادی سه رو وه زع و حال و بالی چاتر ده بی. نه و ئیستا گه ردانه و مله گوی قورس و سه نگین له مل و دوو ریزه بازنه ی زیر له دست و نه نگوستیلهی نه لماس ده قامکان ده کات، کراسی نه تله س و نه خش و نیگار کراو نه بی ده بهر ناکا، چاروگه ی مه له لی سپی سپی نه بی به سهریدا نادا ..!

ههروهك خانمه خاسان دیت و دهچیت. نهوهشم لهبیر چووبیلیم، که تازه دههات خوا دهركی به خیرتیان لیبکاتهوه، به توول کچیتکی بوو و ئیدی لهو دهمیسهوه مندالی نهبووهوه).

چهسپیتکی دیکهی له قلیانهکهدا و دووباره:

((مهشدهی حهسن ناوهلهکهی نارده کهریه لایه و بو خوشی وورده وورده دهکورتانی کهرو ئیستر و بارگیرانداو دناو کهژاوه و دۆشهکاندا نهولیره و پهیکه ره زیره (سهرقوت) انهی بو دهنارد تالوهی ساغیان کاتهوه و بیانکاته پاره نهویش لهوی دهیفرۆشتن و پاره کهی دینایهوه. به کورتی تا دههات کاره کهیان چاتر دهبوو. سهرتاسه ری گه ره که کهیان هه موو کری. هه رچی خزم و که سوکاری هه ژار و مه ژاری خو شیان بوو هه ری که سه رو خانوویه کیان بو کرین کهس سه ره ده ری لینه ده کردن. مه شدهی حه سن به خو و به به توولی ژنیه وه چونه سه ردانی که ری هه لا. چاکم له بیره ببوونه بنیشته خوشکهی سه رزاران. له ویشرا چونه مه که که و نهو به توولهی که کهس نه یه ده زانی کتیه و کتیه و سه ره نجامی به چی ده گا، بووه حاجی ژنی گه ره که کهی مه خوا به نسیمی هه موو به نده کانی خو ی کات! خودایه .. که دلم ته نگه. نای هه ی. نهوا پتیه کمان له روخی قه بری و نهویدیمان له سه ر دنیا یه. خوا ده زانی نهو رو ده روین سه بینهی ده روین، به لام به خودای ئیستاش که ئیستایه نهو هه زه م قه ت له دلی ناچیته ده ری که نهو گو ره شه ش پالووه ی ده نامیتزی بگرم. خو خودایه له خه زنت کهم نابیته وه .. نهی خو شه وستی زه هرا ..)).

پووریله گری ده نه وکتیدا بوو، گو تگره کان هه موو ده میان به ش ببووه. نه یانده زانی بگریه ن یان نا. من وام هه ست ده کرد که نهوان هه موو ئیستا پتیه ن وایه نهوا ناخوند له سه رمینه بری خه ریکی له خودان و واوه یلاوشینی هه زه تهی حوسینه. به لام پووریلتی زوو تیگیه یی که خه لکه که که وتوونه ته ژیر کاربگری قسه و باسه کانیه وه .. به گو شه یه کی چاروگه کهی چاوه کانی سپنه وه و چه سپیتکی تابلیتی توندی له قلیانه کهی دا و درتیه ی دایه:

((.. حاجی ژنه به توول هه ر له دوا ی نهو که چه یه وه که ئیستا نهو چوارده سالانه یه و تابلیتی جوان و ناسک و نازدار و خروخو پانه و نه من بو خو م لهو روژانه له حه مامیتدا دینووه خودایه چ نازداره .. چه ندم هه زه ده کرد ئیستا کوره جحیلته کم هه بایه و نهو کیژوله م هاویشته بایه تهنگی باغه لیتی و لیم ماره کردبایه .. به لتی هه ر له دوا ی نهو که چه یه وه ئیدی مندالی نه بووه و نه بووه. وهک به توول بوئی کردبیت که حاجی حه سن گزه

گزيه تي و بههويای ژنييه .

باشه ناخر باقسيتكيش بو خواي بكهين . نهویش حهزي نهده کرد بهو ههموو سهرو سامان و داراييه يهوه وهجاغ کویر بیت و توخم و توره مهی بپرتهوه .

بهتوول بوخوشي دهين چهند جارتكاني له حاجي حهسهنی ههرييستين كه پيغه مبهه ر بوخوي فهرموويه تي تا چوار ژنان نهوه ههه هيج ، جا نهوه له بهه ههندي بوو بهتوول وههله كه سهما كهوتبوو چون مندالتيكي ديكه ي بيتي و نهيه لتي حاجي حهسهن ژني بهسه ر بيتي . ناخر نهوه بهقوربان بين نيوه نازان ههوي چيه ؟ نيستا من خودا نهخواستنه ژنم بهسه ر بي . چونكه راستيه كه ي نهويه ژن چون ناسوده دهبيت بهزينديه چوان ميترده كه ي له باوهشي پهتيا ريه كي ديكه دا بييني . بوئه هه رچي شيخ و مهلا و پياو چاك و پر و پيرين و داو و دهرماني كولانان ههيه هاناي بو بردن و چهند جاراني نهزر و نياز له خوگرتن و دهپازده سهرمهري له عهردی داو كردنيه خيرو سهدهقه ي گوري ((سهيد وهلي)) كه زور له ميتره بوو كيله كه ي له بن خو ليتوه وهدهر كهوتبووه و شيو ي (زهينهل عابدين)يشي ليتاو بهشيه وهو چهند شهواني شهموله گرتهوه ، به كورتي نهوه ي بيانگوتبايه چاكه نهو ليتي رانه دههوستا .. تا سهره نجام خوا كردي و زكي بوو . كهزا ، خوا كورپيتره كه ي كاكوژ زهردی زيريني دايه ..)) ديسانه وه پووريله بيتدهنگ بووه و يهك دوو چهسپي عهنابي له نيرگه له كه ي دا كه تووتنه كه ي تهواو بيوو و بسووه خو له ميتش و هه ر چهه چزي بوو و مه عسوومه سولتانيش بهنا به دلبيه وه ، كه له بهسه ر هاته كه دوور دهكه وتهوه ، نيرگه له كه ي تاودايه و برديه دهري نوتي كاتهوه و نهویش دهستي پيكردهوه و دريژه ي بهقسه كاني دا :

((.. بهلتي نه نه گيان ، خوا نهكا زه مانه پشت له ناده ميزاد كات و رووي لي وه رگي تري . هه ر بهر ژوتيكي رهگ و ريشه ي له بن ويبخه وه دهردينيت و چهند ماله گوره و بنه ماله ش بين هه ر هه ليده ته كيني و وهك لو كه ي په ره كراوه ي ليده كات و دهيكاته خو له ميتش و دهيهاري . بهلتي له بهه ر و گه ريم . ووستيني حاجي حهسهنی تازه خوادابوي كه حاجي حهسهنی داما و تووشي نهخوشي سيل بوو ! نهنگو نازان نا ! نيدي هه رچي هه بيوو و نه بيوو له خو ي خه رچ كرد . هه ر له حه كيم باشي گه ره كيوه بگره تا دهگاته دكتور مکتوري ده رباريش نازانم ، بهكورتي هه ره هه مويان هينانه سهري بهلام بييسود بوو و دادی نه دا . هه رجاره ي ((قيزيتا)) يه كي گرانبه هاي ده رمانانيان بو دنه نوسي بهلام هه يهوه يهوه ، نهخوشيه كه ي وي و نهو ده رمانانه له كوئ .. ?

كه خوا بوخوي نهوي كارتكي بكا ، نهوه كي ده تواني بيكا ؟ نهوه ي سهره ي مردني

هات هه ده ده بیج بمری و ئیدی گه رانه وهی نیه! جا که حاجی دهستی له بنی هه بنانه بۆزینهی هاته ده ری و هیچی نه ماو هه رچی هه بیوو له داو ده رمان و دکتۆر و حکیمانی دا، نه و جا مرد، و به توولی بیتچاره ی تابینا قاقای له بن قه رزان به جیهیشت به توول هه ر زوو کچه که ی به میترد داو نه وه نده ی له بن به ریش ما بوو، کردیه جیازی کچه که ی و وه گه لی داو به ریتی ماله میتردی کرد. نه و خانووه ی تیشیدا بوو هه ربوو نه ئی داواکاری قه رزان. چونکه خه لکی نه و ده می له هی ئیستا به ره حمتر بوون، خانووه که یان له باتی قه رزی لیه رگرت. نه ویش هینای منداله که ی له لارییه کی فریداو به جیتی هیشته و نه و رۆیشتنه ی رۆیشت نه هاته وه و وونبوو! به لام یه ک دوو سالان رۆژیکی کچه که م له شایه بووکی یه ک له دراوسیکامان ده بیننه نه و به توول له گه ل چه ند تیا ترۆیه کان خه ریکی سه ماو سوردان و خو بادانییه) پووریله بیتده نگ بوو و هه مووی له چاوه روانیدا هیشته وه چه ند ده قیقیکان نه و ناوه ده بیده نگی و هه وت بوونیدا نقووم بوو. تا خوشکه که م وه ده نگ هات و گوتی:

((پووری گیان ئی دواییه که ی چۆن بوو))؟ پوور وه لامی دایه وه:

((بلتیم چی نه نه ئیستا نه ویش یا وه ک من پیر و که نه فت و گوئی گران بووه یا ن ئیدی بلتیم چی لیته اتوو چه روزانم، خواله که موو کوریه کانی ببووری. به لی نه گه ر مردوو خوالیتی خوشبته و نه گه ر ماویشه خوا بکا کچه که ی پیتی رابگات و بیهینتته وه بن بالی خووی و جلّه وی بگرتته وه و دالده ی بدا.

له کتیبی / (دیدوبازدید) جلال ال احمد چاپ چهارم: ۱۳۷۶ تهران

انتشارات فردوکا چاپخانه رامین هوه کراوه به کوردی

((گولڈانی چینی))

نووسینی / جلال ال احمد

پاسه که پر بوو و کهوته ری. دوايښ نه فهریک که سوار بوو گولڊانتيکی چینی زور به نرخ و گرانبه های کونینه و ننتیکه ی به دهسته و بوو و زور به ووریایی و لهسره خوښه وه ههولتی دهه که به ولولادا نه که وئ و پارسه نگی تیک نه چچ، رووه و پشته وه ی پاسه که چوو. نه فهره کانی دوواوه پالیان ویک دا و به پالنه په ستو جیتی نه و نه فهره پینجه مه شیان کرده وه.

پیاوی چل و نه و نه ساله، پالتوبه کی پیاوانه و کلاویکی تازه و پاک و خاوتین لهسره. نه و دهسته ی گولڊانه که ی پیگرتبوو دهستکیشیکی قایشی نوتی تیدا بوو لهسره کوشنی پشته وه ی پاسه که چوار نه فهری دیکه، دوو ژنی چارشیتو بهسره که هه دوو کیان سهریان پیکه وه نابوو و ههر ورته و ورت و مینگه مینگیان بوو، نه و دووه که ی دیش، یه کیکیان پیرمیردیکي ته رپیرو روښنیر، و نه وی دیشیان پیاوتکی بی چاو رووی روو هه لماندراو و بی به ندو باوی کراوه بوو بی یه خه و بی بوښباغ. سه ردهسته ی کراسه بی قوچکه کانی له بن سه ردهسته ی قه مسه له شرو و وره که یه وه هاتبونه ده ری. مووه کانی قره سه ری له کونی کلاوه په رپووته که یه وه سهریان وه ده رنابوو. ریشه ماش و برنجیه که شی هه موو رووی تابن خه ته کانی چاوی داپوښیبوون. کاتی نه و پیاوه گولڊان به دهسته پاک و خاوتینه ی له ته نیشه وه دانیش، ته واری هه ست و نه ست و بیرو هوشی په ریه سه ر نه و گولڊانه و له و گولڊانه به ولواوه ناگای نه که ههر له هیچ له خوښی نه ما. خاوه ن گولڊانه که بیده نگ دانیشه تبوو. گولڊانه که ی له سه ر نه ژنوبه کانی خوښی دانابوو. دهسکه که ی توند گرتبوو. به دهسته که ی دیکه شی که بی دهستکیش بوو یاری به و چهند وورده پارانیه ناو دهستی ده کرد. پیاوه که ی دیش که به ته واری چوو بووه ناو رایه لئی تانوپوی گولڊانه که وه بی نارامی و نارحه تی پتوه دیار بوو. هه سه ری دیناو ده برد و خوښی خوار ده ر کرده وه، و ده یو بست به هه رشیتوه یه ک بووه زیاتر و چاتر گولڊانه جوان و عنتیکه که بیینی. ههر ده تگوت نه وه له ته واری ته مه نی خوښا یه که م جاره له گه ل جوانیدا روو به روو ده بیته وه و یان نه وه تا یه که م جاره تی هه ست به جوانی ده کا!

چینه کی جوان بوو. نه خش و نیگار تکی وای له سه ر دهسکه باریکه له کانی کیشرابوون و له گه ل نه خشه کانی به ده نه ی خواره وه ی گولڊانه که لیکیان دابووه وای لیکربوو هه روا به ناسانی نه زانی نه وه دوو دهسکی گولڊانه که ن. هیتندش ناسک و ته نک بوو که نه و تیشکه رووناکییه ی له په نجه ره ی پاسه که وه ده هاته ژوروی و لییده دا و به دیواری گولڊانه که دا تیده پهری نه و نه خش و نیگارانه ی وا له سه ر دهستکیشی کابرای خاوه نی وه

سه ماو جوڙه خستيون مه پر سه .

پياوهي قه مسه له بهر . ته واري ورده كاريه كاني رووي لاي خوي نهو گولڊانهي نيگا نازن كړو هيتشماش هر دلي دانه كه و تسيو . له گهل هر بادانه و تكي پاسه كه شدا كه خه لكه كه ي به سه ريه كدا ده دان و تكي هه لنده شتيلان ، نهو نه گهر بيتوانيبايه نهو هه له ي له ده ست نه ده داو توژتكيش زياتر به لاي خاوهن گولڊانه كه دا خوي لارتر ده كرده وه تا به لكه ني نهوه خوايه بتواني ديوه نادياره كه ي نهو ديوي گولڊانه كه به بيني . زوري هه ولدا به لام هه ريتسوود بوو دلي دانه كه وت و توخزني نه هات . تا دوايه دووسج جاراني خو هيتنا و برود خوي ناماده كړد و له كاتيكدا كه خاوهن گولڊان په ي به نا نارامي وي برديوو گوتي :
قوربان ببوره ! ده توانم سه ريتكي نهو گولڊانه تان بكم ؟

- به لي ئي ئي ! فرمون . جا نهوه چيه گيانه !

و گولڊانه كه ي به ره دوو ده ستان و زور به نه سپاييه وه دايه نهو چاردا و رووه و گوتي :

- به لام تكا ده كم ..

به لام نهو مو له تي نه دا . قسه كه ي پي برئ و گوتي :

- به چاوان ! دلنيابه - زور به وور ياييه وه .

و ده ستی كړد به تيروانييتي له پيش و له پاش ، له سه رو له بن ، ده رو ناوي ، چ جيهه كي نه ما تم ماشاي نه كات له ته واري نهو كاته شدا خاوهن گولڊان چاوتكي هر له ده ستی كابراي بوو . هر چه نده و اي خو ده رده خست كه گوي ناداتج ، به لام كه سه ري نهوي ده كړد له ژيره وه خه ريكي خوتندي (وان يكاد) تيك بوو كه له سه ر پانكه دار تيك هه لكه ندر او و به به رده مي كابراي شوفيره وه داكوترا بوو . به تيله ي چاويش ، هر سه يري جووله ي ده ست و په نج و هه لس و كه وتي كابراي ده كړد . به لام كابرا ، هه موو جيهه كي گولڊانه كه ي زور به ووردي پشكني . وه بهر شووشه ي په نج هره ي پاسه كه ي دا . ده ستی به سه ر داهيتناو رووناكايي وينه رنكاو رننگه كاني ده ورو به ري په نج هه كاني كه له گولڊانه كه وه ده هاتن و سيبه ري ده ستی خوشي ديت كه ناو گولڊانه كه ي كه ميتك تاريختر كړدوه ، ديسان به ته ماشا كړد نييدا هاته وه . به هيتان و برده نه پيشي گولڊانه كه له شووشه ي په نج هره ي پاسه كه وه نهو تاريخ و رووناهيه ي كه موو زياد پي ده كړد ..

له پيچيكتدا كه پاسه كه بايدايه وه ، خه لكه كه پارسه ننگي خويان بو رانه گيراو له پر هه موو به سه ريه كدا ته پين ، كابراش خوار بووه . زور خوار بووه . چونكه هيج ده ستگيره و شتيك

نه بوو که خوى پټې بگريته وه به لا داهات و به ناچارى دهستى له قولفى گولډانه که بهردا ..
و گولډان کهوت و له گهل نهرمه زرينگه يهک بووه سټ پارچه!

هيتستا پاسه که پټچه کهى ته واو نه کردبوو که خاوهنى گولډانه که هاوارى لټى ههستا: ناخ
. و ئيدى هيچى دیکهى نه گوت و زور به واقيتکى ووره وه له پارچه کان رامابوو. پياوه بټى
چاوو رووه کهش داهاته وه و له کاتیکدا که پارچه کانى گولډانه کهى کوډه کردنه وه گوتى:

- هيچ نيه چ نه بووه!

پياوى خاوهن گولډان که تازه هاتبووه سه رخو له پر وهک توپ ته قيه وه وه بهرهنگيتکى
هه لټيزکا وه وه گورپراندى:

- باشه ده ته ويست چون بټى؟

- هيچ قوربان! باشه، خوچ نه بووه! گولډانه و شکاوه، به قوربانى خوتان بټى، به لاره گيږه
ئيشاللا!

- ناها! پياويکى ته واوى، لووتت بگرن روحت دهرده چټى!

- براله گيان ريزى خوت بگري باشه. بو قسهى نابه جټى ده کهى؟

- جاتو گوت له قسهى نابه جټيه، پياو! نه گهر نه تدبياه چاوى بابه قورت کوټر ده بوو؟

تازه خه لکه که پټيان زانيبوو. يه کټ له ژنه کانى ته نيشتيانه وه له رووى دلسوزييه وه
هه ليدايه و گوتى:

- داخى گرانم! چ گولډانتيکى جوان بوو! به خوا حه يف. به لام نه و پياوهش راست دهکا،
قه زاو .. خاوهن گولډانه که به و جزره قسه کهى پټ بړى:

- نه وه ده لټى چى خانم؟ حه فتاو پټنج تمه نم پيداوه!

و پياوه چه قاوه سووه که هه ليدايه: باشه چمان پټده کړى؟ بيبه پټکيه وه ده نټنه وه ئيدى ..
ژنهى دیکه له بن په چه پرا دهنگى لټى بلند کرد که:

- باشه براله مه گهر دهست و به نجه کانت کوټه وار بيوون؟ و

پياوه چارداو رووه که، که له گهل خاوهن گولډانه که چه قه يان بوو و به بټ نه وهى رووشى
تټيکا لاو نيونواوى وه لامى ژنهى دايه وه:

- خانم کهس له دووى نار دووى، له هه موو ديزان نه سکوى بټى.

- وهى وهى! خوايه به دوورمان کهى! لووتى بگري رووحى دهرده چټى، که چى خه ريکه
زه لامى بخوا خاوهن گولډانه که تازه قيت بټوه دهستکټشه کهى له دهستى و له کاتیکدا

که پارچه کانی گولڊانه کهی به دهسته وه بوون دینه پانڊ:

- پیاوه تیمان کرد ئیتمه میلله تیکین قابیلی هیچ نین. ئیستا که شکاویشه ده لئی قهزاو به لای بردووه به لئی پیتی وایه وازی لیدینم! بوئا دوا ماقرت لینه ستینم وازت لیدینم بو پاره، کایه؟

من گولڊانی بکرم و جه نابیشت بیشکینی و بشلتی جاجییه، بیبه پتیکیه وه نینه وه؟ پیاوی چاک، باشه توو شتی عه نیکه یان گوتوه؟ بای هیندی نابی هر ته ماشاشی کهی. نه دی منی گیل بو نالیتی پیاوه تیم له گه ل چ له نده هورتیکی کردوه .. و دوه ده مه یدا که پاسه که ده گیه ویتسگهی راوه ستانی درتیه دایه:

- کاکه ووربا به. پولیس لیره نریکه. من ده بی کاری خوم له گه ل نه و کاربایه یدا یه کسه ره که مه وه .. له باریکدا که خهریکی هه ستانی بوو، رووی له شوفیره که کرد و گوتی:

- نه یه لئی نه و کاربایه دابه زئی تا ده چم پولیسی بو دینم و شایه دی نه و خه لکه ش وهرده گرم .. و هیتشا نه گه بیوه ده رکی پاسه کهی که گه رایه وه. و له ناوه راستی پاسه کهی راوه ستاو رووی کرده نه فهره کان، تکایه کهی دووباره کرده وه تا داده به زئی ههروه ها جاریکی دیکه شی گفت له شوفیره که وهرگرته وه که نه روا. شوفیره که گفتی دایه، و ئینجا نه و دابه زی.

نه فهره کان له نیوان خو باندا هر له و باره یه وه ده دوان یه ک دوو کس نه بی هر ته ماشایان ده کرد و پیده که نین. نه و دوو ژنه ش هیتشا هر وورته وورت و مینگه مینگیان بوو بی نه وهی کس ناگای لیتیان بی یان گویان بداتی. کابرای بی چاو و روو له بهر خو یه وه ده دوا:

- باشه چ ده کری! خومن به نانقه ست نه وه م نه کرد. باشه ئیدی که وت و شکا .. شاگرد شوفیره که ش هه رهاواری نه فهرانی بوو و بانگی ده کردن. خاوه ن گولڊانه که پازده بیست مه تریک له پاسه که وه دوور که وت بووه. کاکي شوفیر که تاوتیک بوو ده بیر و لیکدانه وان راچو بوو ته کانیکی دا، له سهر کورسییه کهی پشت ستیرنه که وه خوئی قیت کرده وه، بانگی شاگرده کهی کرد و پیتی لیتا و وه ری که وت.

هه موو نه فهره کان له حه ژمه تان زاریان به ش بووه. و شاگرد شوفیره که که خهریکی دانیشتنی بوو له وه لاهی واندا گوتی:

- ئی باشه به ئیمه چی؟ یه کیتی دیکه گولڊانی شکاوه و ئیمه بیتکار راوه ستین؟

خاوهن گولڈان که به هه له داوان بهرهو پولیسخانه دهچوو، ئاوری دایه وه. گه رایه وه و به دهست راوه شانده وه دهیوست بیت و پیش به پاسه که بگری. به لام تازه هیچ پاسه که پیچیکی چکوله ی کرده و تیپه ری و نهو هاواری لی بلند بو:

- نه ها بیگرن .. بیگرن .. گولڈانه که .. شوفیری روورهش .. نه های پولیس ..
نه فهره کان به و دیه نه ی وی که وتنه بیتکه نینی.

پولیس لی خریونه وه، لیجان دپرسی چ بووه، به لام نهو هه ر هاواری بوو:

- نه ها بیگرن .. هفتاو پینج تمه ن .. ناپیا و .. گولڈانی چینی .. نه ها رۆبی .. باشه
نه دی ژماردی پاسه که چند بوو؟ .. ئای پولیس!

۱۹۹۹ / ۵ / ۲۸

داره نوو

له کتیبی / ((دید و بازدید)) جلال ال احمد چاپ چهارم : ۱۳۲۶ تهران
انتشارات فردوس. چاپخانه رامین: هوه کراوه به کوردی

((گۆچانی پیری))

نوسینی / ئەحمەد مەحمود

- سوار یہ۔

پیریزن بہ خویہ لکیش کردنیوہ چوہہ پیشتی و دستیکی بہ دہرگای نوتومبیلہ کہ داہینا و دہستگیرہ کہی دیتہوہ۔ ہاویں بوو۔ دہستگیرہی تاین سوور سوور ببوہ۔ دہرگاکہی نہ کرایہوہ۔ دہنگی پیریزنی بہ نہرمیہ کہوہ:

- ناکرتہوہ!

کورہ بہ بہر لووتی نوتومبیلہ کہیدا و ہرسوورایہوہ تابچی لیخوری۔ بہ لای پہنجہرہی دہرکی نوتومبیلہ کہوہ گنخا چاوتلکہ کہی سہر کہرویشکہی لووتی نہختیک ہینا و برد و ملی دریز کرد:

- ناکرتہوہ؟ دہ نہو دوگمہی پال پتوہنی۔

پہنجہکانی پیریزنی توانایان نہبوو۔ دیسانہوہ دہنگی لی بلند بوہ:

- ناکرتہوہ!

کورہ شہلالی نارہقہی بوو۔ روومہتہ گوشتنہکانی ہہروا برسکہیان بوو۔ مووی سہری راست ببوونہوہ، توورہ بوو، بہختیرایی ہاتہ پیشتی، بہگرژی و مرچ و مؤنسیہکی لہسہر خوہ گوتی:

- دہرکی نوتومبیلکت پی ناکرتہوہ؟

پیریزن هیچی نہگوت۔ داوتنی عہا رہشکہی خر کردہوہ و گران و سہنگین دانیشت۔

دوو ہفتہ بوو پیریزن جار جارہ تووشی دلہ کوتہی دہبوو۔

ہہندی جار تینی بو دینا و تنگہ نہفہسی دہکرد۔

- دلہ دہلتی تویی نادر شای تیدا دہتہقتین!

- چ نیہ دایہ۔ نہوہ رنگہ شتی قورست خواردین!

ہہرکہ نوتومبیلہ کہ ودری کہوت، وورہی بایہکی گہرم و لہسہرخو دہناو نوتومبیلہ کہی گہرا۔ پیریزن دہنارہقہیدا ہہروا شلپہی بوو۔ چاوی بہداده نہسرتی کہوت کہ، بہپشتی کورہوہ دہست بہدیوارہوہ لہسہر پیادہرؤیہ راوہستاوہ تاتوزتیک بہسیتہوہ و ہناسیتیکی بیتہوہ بہری۔ دادہنہسرت سہرتاپای رہشپوش بوو۔ نوتومبیلہ کہ لہسہرخو تیبہری و دادہنہسرتی لہ دریزایی کولانہ تنگہ بہرہ خولاویہ کہدا بہجیتہیشت۔ پیریزن سہری و ہرسووراند و لہ شووشہ پہنجہرہی دواوہی نوتومبیلہ کہوہ دادہنہسرتی و ہک پہلہیہکی رہش دیت، لہ بہر تیشکی بہتینی خوری نیوہرؤ لہو کولانہ چولہ گہرمہدا، تا دہہات و ہ دوور دہکہوت۔

پیرتیزن ھەر بۆ خۆی و لەبەر خۆبەوہ گوتی: ((ئای دادەنەسەرەت ئەگەر دنیا بۆتۆ نەما!))
ھەناسەیی لە سینەیدا گیر بوو. کە میتێدەکەیی مرد رەنگ و بۆی مائەکەش گۆرا.

- باشە ئەو دایکەیی تۆ چی لەمە دەوئ؟

دوای چلەیی میتێدەکەیی بوو، لە مەتبەختی ھەویری دەشووشتن. دەنگی بووکەکەیی بوو:

- ئیدی ھۆدیککی بۆ بگرە بابروا.

- ووس س س س.

دەنگی لەسەر خۆی کورەکەیی بوو:

- کچی ژنەکە کەمەیی ھیواشتر گوتی لیبە!

- ناخر مئیش بە نانقەست دەنگ ھەلدینم تاگوتی لیبە!

بچتە کوئ؟ کچە گەورەکەیی ئەوہ چەند سالییکە لەسەر مندالییەوہ چووہ. ئیستا ئیسکیشی نەماوہ. ((دەچم ھۆدیککی دەگرم!)) کچە بچووکەکەشی ئەوہ لە ھەندەرانیە لەوسەری دنیاہ. ((خۆ لە دادەنەسەرەتی کەمترینیم!)) دوای سێ رۆژەیی مەرگی میتێدەکەیی لە ژورەکەیی خۆیان گواستەوہ. کە لەناوہ راستی ھەوشی لە پەنا کۆختەیی مریشکان لە ((ژووری مانگا)) یەکییدا دەژیا. کە میتێدەکەیی مرد، ھەر خیرا ھەوشەکەییان کاشی ریتزکرد و مانگالەیان فرۆشت و پەلەوہرەکانی دییان ھەموو سەربرین.

- کە یەخچال ھەبێ و شیریی ووشکیش بەپای پیلان بێ، ئەو ھیلکەش لە لای بەقالان فرت و فراوانە ..

پیرتیزن لە توانایدا نەما. وەقسە ھات:

- باشە بۆ ھەشت یەکەکەیی خۆم نادەنی؟

کورەکەیی بێ ئەوہی رووی وەرسوریتنی وەقسە ھات:

- دەیدەم دایە، دەیدەم! ھەروا تۆزیک راوہستە.

- تەمەنی درتێ شەرمی لە کەس نەکردوہ!

قسەیی دایکەکە ناخۆش بوو، کورە تیبی گەیی. ددانی بەخۆیدا گرت. تفی ناواری قووت دایەوہو لە سەر خۆ گوتی:

- دەتۆ جاری وەرە، پەنجەیی پیتوہنی!

ئوتومبیلەکە بەلای شەقامی پەھلەویدا بایدایەوہ. کورە تاقەکانی سەر پیادە رۆبەکەیی تەماشاکردن. خەیاالی و ابوو کە کاروانسەرایی کاوہ تیک بدو لە نوئ دروستی کاتەوہ.

نەوشی بەبیرداهات کە لەبەردەم ھەرھۆدەبەکی نوێ داتاقتیکی بە (خشتی سی سانتیمەتری) لێدا. نیوجەوانی ئارەقە ی کردبوو.

((گەرما ی ئەم خوارد سێبەرە چەتری دەوی تاق نوما. نەک پەنجەرە ی تاکو توک فەردیوو شوشەدار)).

پیریژن خەیاڵی چۆو لای مەزارە دڵ گیرەکە ی دانیالی میتردی سەیرتکی تاق و سێبەرە سەرھۆدە تاریک و دەرگا نزمەکان و پەنجەرە تەسک و تروسک و بچکۆلەکانی کرد. ((لە پەناتم)) دەنگی میتردەکە ی ھاتە گۆی. دەنگە کە گران بوو ((سلاو ئە ی دانیال پیغەمبەر)).

سەیرتکی ئەم لاو لای کرد. خۆرەتاو لە شووشە ی پەنجەرە ی ئوتومبیلە کەو ھاتبو ژیوری و دەتگوت:

- ئەوا لەبەرگی کوشینی ئوتومبیلە کەو دووکە ل ھەلدەستنی. ھەناسیتکی قوولی ھەلکیتشا. سەیرتکی پشتەملە درێژکە ی کوردەکی کرد. شەلالی ئارەقە بوو.

- باشە خۆتۆ نەتگوت کە ..

- کەچی داہە؟

- نەتگوت ئەو پەنجە مۆرد بۆچیە؟

کوردە رووی وەرسوواند. چاوەلێلەکانی لەو دیو شووشە ی چاویلکە ئەستورە کە یەو ھەورە و گەش دیاربوون.

- داہە پیتم گوتی. تیگیراویم ھەبە، دەبی دەھانام بیی بیبە کەفیلم! کەفیلی ناسکە کیتی. خۆراوای تەنیا بی. پیریژن ھەناسیتکی ھەلکیتشاو لەبەر خۆبەو ھوتی: ((کەفیلی ناسکە کیتی!)) دلی گوشرا. ھەفتە ی پیتشوو رۆژی ھەینی ویستی ھیندیک گەمان لەگەل مازبار دا بکات، پیی خۆش بوو نەو ھەکە ی لەبەر و باو ھشی خۆی بگری و دەستیتکی بەسەریدا بیستی، بەلام کە دەستی درێژ کرد و ھک دوو پشکە ی بە دەستییەو ھە دابی، دەستی کیشایەو ھ.

- دەتییگە یەنە. بابزانێ کە نابێ بەو دەستانە ی ھەزار و ھەک پیسی و پەلۆخیان پیتو ھە دەست بەسەری کچە کەم دا بیستی! پیریژن تەماشایەکی دەستەکانی خۆی کرد، پاکو خاوین و سپی و سۆل بۆنی سابوونی بۆنداریان لێدەھات.

- کەفیل بۆچی؟

- زۆر دەپرسی داہە؟

- له ژووری نوسینگەدا، سەردەفتەر له بارەى مێردى پیرێژنیتوێ دووا:
- رەحمەتى خواى لێبێ!
- سەر دەفتەرى پیرسەرى بێند کرد و روانی. پەنجەى پیرێژنیتی گرت:
- له پیاوه قەدیمیەکان بوو!
- پەنجەى پیرێژنیتی مۆرمۆرکرد.
- لهو پیاوانەى که دواى خۆیان کەس جێیان پرناکاتەوه.
- پیرێژن پەنجە مۆرى بەسەندەدەکەوهنا. بەشە خانووەکانى شەقامى سەعدى، و بەشە ژوور و خانووه نوێیه کانیشى هەموو پێ مۆرکرد. دەفتەر نوسی پیر وورتهى لێنهات. جگەرەى دەنیو پەنجکانیدا ببووه خۆله میتیش. سەر دەفتەر نەرمەى لوتى خوراند.
- ئیتر، دایکە، بێ زەحمەت ئیترەش پەنجە مۆرکە. پەنجەى پێوهنا. کاروانسەرای شەقامى کاوێشى هەرخستەسەر. کورە هەناسیتکی قوولێ هەلکیشا و جگەرەیهکی دایساند. جگەریتکیشى بۆ سەر دەفتەرى پیر راداشت. پیرێژن بەخۆ و بە پەنجەى مۆرەوه بەتیمامی راولەستا. دەفتەر نووسی پیر له جیتی خۆی هەستا.
- وەرە خوشکێ. وەرە بەو کاغەزەى قامکت بسپەرەوه.
- هاتنەوه مالتی بووکە بەبرۆیان ناماژەى کرد، کورە بەچاوان و بەزەدەخەنەوه وەلامی ناماژەى ژنەکەى دایهوه. بووکە گەشایهوه و کەوتە زەردەخەنە. پیرێژن هەموو ناماژەکانی دیتن، زەردەخەنەى بووکەکەشى هەردیت، بەلام بەسەرخۆی نەهیتنا، چۆوه ژووری مانگاکە، عەبایەکەى فەردایە ژوورێ، گەرایهوه و چوو لەبەر شێرەى ناوی دانیشت تا پەرژوو پاتالەکانی مەهنۆشى نەوهی بشوات.
- له مردنی مێردەکەى دادەنەسەرت هاتبووه لای بۆ سەرەخۆشیه.
- زۆر بەخیرایی دادەنەسەرت. فەرموو بۆ لای سەرەوه. قلیانیتکی بۆ دادەنەسەرتی دا دەیسیتنی و دواى گۆی بۆ قسەکانی هەلدهخا.
- پیری و تەنیایی و نەبوونی زۆر تالان، دادە - بەلام دلەم ناسودەیه! نەویش دواى دەچیتەوه سەردانی دادەنەسەرت.
- دادە، لێرە یانی، هەرۆا بۆ نمونە ..
- چارى بەتەواوی ئەو حەوشە دێر و هەرشەمەى حاجی بەندەریدا دەگێرێ.
- هۆدیتکی بەتال وە دەست دەکەوێ؟
- بۆ خۆت؟

دەنگی مێردەکەى هاته گۆی. بەکەیف بوو ((کۆری کەس نابیتتە کۆری کەس)) نەو هەر راست دەنگی خۆی بوو هەمان دەنگی زیندوو و زەنگۆلەدارى خۆی کە لە رابوردووێهەکی دوورەو دەهات:

((کە ئەم کۆرە گۆچانی دەستی منە. گۆچانی پیری!)).

دەنگی بووکەى لە ژورێرا هات:

- تێمام کە ئێهوى چۆن گەورە کردوو، ئەدى نەو نیه پارچە پەرۆیهکی منداڵەکەمى بە تەواری پێ ناشۆرێ!

پیرتێژن گوتی لیبوو. هیچی نەگوت. نیوهرۆ بوو، گەرما، دەنگی بانگی لە مزگەوتی صاحب الزمانەو هه راهات. پەرۆپاتالەکانی بەنیو شۆراوی بەجیهیشتان و ههستا. دەنگی مێردەکەى بیستەو: ((خیرى نوێژى ئەوێهە لە کاتی خۆیدا بکری)) دواى مردنی مێردەکەشى وەک هه میسه دەنگەکەى چاکتر بیستى. دەستی لە ناوی دەرتینادەنگی بانگەکەى وە دوور کەوتەو.

- حى على الصلاة.

دەستنوێژى هه لگرت و چۆو ژورى مانگایهکەى. با، دەنگی بانگەکەى هیتایهوه.

- حى على خیر العمل.

کە نوێژەکەى تەواو کرد، گەریکی تەزییحهکەى بادا و گوتی:

((خیری زیکری دواى نوێژ)) دەنگی مێردەکەى بوو. رووی سووراند کەس نەبوو. دیتی نەو نانی نیوهرۆی لە بەردەرکی هۆدەکەیه. ههستا و به لۆژە لۆژ چوو نەوسەرى ههوشى، دەرکی خانووتی کردەو و چوو ژورۆی بایهکی فیتنکی کۆلیترەکەى لە لەشى نارەقاوی دا. ترسا باپەرپێ. لایهکی چارۆگەکەى راکیشایه سەرسنگی. هیتشتا سفرهى نانخواردنی هه لئەگیرابوو. بووکە بەسەر سویمانەو ده پیرتێژنێی رووانی و هیچی نەگوت. مازیار و مەهۆش لەبەر کۆلیترەکە نووستبوون. پیرتێژن وورده وورده و لەسەر خۆچی لە دلیدا بوو گوتی:

- دەمەوی هۆدیکى بەکری بگرم.

کۆرە بەدەمیکی نیو به شەو دەژنەکەى خۆی هه لروانی، دواى سەرى بەلای دایکیدا ودرگتیا و چاویلکەکەى سەرکەرۆپشکەى لووتی هیتا و برد و نەرم و لەسەر خۆ گوتی:

- بۆ دایه؟

پیرتێژن هیچی نەگوت. تەنیا هه تیبیراما.

- بۆ خوانە خواستە لیمان بیتزار بوو وی؟
کۆرە دیتی که پیریتزن متتەقی لیتنايه، دیتی بیلبله‌ی چاوه‌کانی پیریتزنی وەک تەمیتکی
خۆله‌میشییان له سەر نیشتبیی.
- دیاره دیسان هەشت یه‌که‌که‌ت ده‌وی.
بووکه‌که‌ی گوتی:
- ئەدی ئەوه نیه ئوتومبیلمان بۆ کړیوی؟
پیریتزن تیکرأبوو. سوور هەلگه‌را. پیتکه‌نین له چاری بووکه‌که‌ی ده‌باری.
- ئەوه‌ی له گه‌راجیدایه!
ده‌نگی پیریتزنی زۆر به زه‌حه‌ت بیسترا.
- بۆ من ..
بووکه‌ گوتی:
- هه‌موو پیتنج شه‌موو و جومعان سوار ده‌بی و پیتی ده‌چیه سه‌ره‌به‌ران ..
کۆرە سه‌یرتکی ژنه‌که‌ی کرد. ژنه‌ قسه‌که‌ی خۆی قوت دایه‌وه. پیریتزن هه‌ناسیتکی
هه‌لکیتشا .. ((بوومه‌ته قه‌شمه‌رجاری مندالان داده.
قه‌شمه‌رجاری ئەوه و نه‌تیجان)) ئەوه ده‌نگی داده‌نه‌سه‌رت بوو.
- کۆرە وه قسه‌هات:
- ئیتسنا، له هیچ ناقایلی، دایه؟
دایکه‌ هیچی نه‌گوت. کۆرە جگه‌ره‌یه‌کی داگیرساند و له‌سه‌رخۆ گوتی:
- هه‌میشه له خزمه‌تتدام، بۆ هه‌رجیتیه‌کی بلتی، دایه!
پیریتزن رووی وه‌رگیترا و نه‌رمه‌ نه‌رمه‌ چۆه ژووری مانگایه‌که‌ی. قاپ و سینیه‌که‌ی
هاویشته‌وه ئەودیبوی ده‌رکه‌ی و هه‌ردوولای ده‌رکه‌که‌ی پتیه‌دان و نالقه‌وریزه‌که‌ی داخست.
- ده‌لتی تۆبی نادرشام ده‌دلیدا ده‌ته‌قین!
په‌تووه‌که‌ی له‌سه‌ر قالیه‌که‌ راخست و دانیشت. لیتوه‌کانی جوولان. به‌ره‌و قیبله‌ راکشا.
چاوه‌کانی لیتک نان و لیتوه‌کانی له جووله‌که‌وتن و نارامیان گرت.

له‌کتیبی / قسه و اشنا. نویسنده: احمد محمود مروسسه انتشارات نگا:

چاپ سوم: ۱۳۷۷، چاپخانه: میشارق فرازانگان-هوه کراوده ته کوردی ۱ / ۶ / ۱۹۹۹ داره‌توو

((دوايين شيعر))

نووسيني / محممهدي شيريفي

مام ږټویه کم دراوسټیه، که دلی به نه دازهی هممو هوره کانی وهرزی زستانی گیراوو تونده. چهند مانگیک دهبی تا نیستا زرده خنه ی نه هاتوته سهر نهو دم و قه پوزه باریکه لهی.

هر چنده منیش لهوی چاترنیم، به لام جار جارتیک نه گهر به گالتشه وه بووبی زرده به کم هر هاتوته سهر لیوان و پیکه نیوم. نیدی هه رواشه.

مرؤف دراوسټیه که ی خوئی ناوا به غه مباریه وه ببینی هه روا ده بی.

نه وړوی به بیانیه کی وهرزی زستانی که هیتشتا خوړ له ږژه هلا تیهوه سهری له کهل دهرنه هینابوو و به فر و باران و ره هیله هممو جیهه کیان داگرتبوو. مام ږټوی مرچ و مؤن، له کونه کی هاته دهری و غاره غار به چاوی فرمیتسکاوییه وه دم و قه پوزه باریکه له کی له په نجه ری سهر دیوی دهرتی ژوره که موه هینایه ژووری و گوتی:

((مام گورگا! گوی بگره تا دوایین شیعر کی که نووسیومه بۆت وه خوینم)).

گویم راداشتت تا مام ږټوی مرچ و مؤن به دهنگه گیراوه پر هه نیسکه که یه وه دوایین شیعره کی خوینده وه:

((نای که له قووقه قووق و نه ستانده وه ی بانگ و خویندنی نهو هممو که له بابانه

دلته نگم!))

له کتیبی / باغ اناری، محمدهدی شریفی مجموعه داستان چاب اول: ۱۳۷۱- نشر گردون هوه کراوه به کوردی - ۱۸ / ۶ / ۱۹۹۹ داره توو

((جهوشهى چۆل))

نووسىنى / محهممەدى شەرىفى

پوورمەرجان گوتی: ((ئەو بەستەزمانە بیتچارە، شیت بوو!))
مەمەدۆ ھەر خەریکی چاوپتیکدادانی بوو، ھەلیدیتان و دەینوقاندنەو، گوتی:
(یەكەمجار ئەستیرەیەك بوو).

پوورمەرجان دەرکی تەویلیتی داخست. بەشەلەشەل بەرەو لای کۆختە مریشکانەوہ چوو
کە لەبن دارە وشکەلەکە ی نیوہ راستی ھەوشی بوو گوتی: ((پت پت پت! پت پت
پت!)) مریشکەکان ھەموو چوونەوہ دەکۆختەکە ی، پوور مەرجان دەرکی کۆختیشی
داخست. مەمە دۆ چاوی پتیکدادانەوہ. بەدرەختە وشکەلەکە ی نیو ھەوشیدا ھەلگەرا،
گوتی: ((دوايە بوونە دوو ئەستیرە)) درەختە ووشکەلاتوہ کە لەبن پیتی مەمەدۆی وە
زالە ھاتبوو. پوور مەرجان بەشەلەشەل بەرەو سیدەرە ی ملی لیتا، گوتی:
(بەستە زمانی بیتچارە!))

مەمەدۆ بەلقیکی درەختەکەوہ بوو و بە ھەواوہ ھەلئاسرا، گوتی:
(دوايی دەدانە))

پوور مەرجان بەشەلەشەل بەرەو تەویلیتی چۆوہ، لەسەر لیتیوی دیوارە نزمەکە یوہ سەریکی
خوار کردوہ: ((شیت بوو!)) مەمەدۆ کە ھەروا بەھەواوہ ھەلئاسرابوو، گوتی! ((دوايی
سەد دانە)).

پوور مەرجان بەشەلەشەل بەرەو لای مەمەدیوہ چوو، گوتی:
(مەمەدۆ! ئەری مانگا لە شیت دەبن!))

مەمەدۆ کە ھەروا بەھەواوہ بوو، گوتی: ((دوايەش بوونە چەند!))
خۆز، چوو بووہ کیتوان. پوور مەرجان لە پەنا ووشکەلەدارەکە ی ھەوشی دانیشت
دانیشت و کەوتە ھەنیسکان دەنگی گریانی مانگالە ی دەھەوایدا بلاو بووہ. دەنگی
گریانی پوور مەرجانیش تیکەلاوی دەنگی گریانی مانگالە کتی بوو. مەمەدۆ ھەر بەھەواوہ
دەھات و دەچوو. لە پر لادەرکە تەختەکە ی ھەوشی کرایوہ. نامەندلی بەخۆو بە عەرەبانە
تریشقەکە یوہ ھاتە ژووری. پوورمەرجان بەلایەکی چارۆگە رەشەکە ی فرمیتسکەکانی
چاوی سڕینوہ. ھەستا و بەشەلەشەل بەرەو تەویلیتوہ چوو. نامەندلی بەعەرەبانەوہ بەرەو
لای پوور مەرجانیتوہ ھات، گوتی: ((ئیدی پوور مەرجان، ئەوہ دنیا یە کە یە!)).

مەمەدۆ کە ھەروا بە ھەواوہ بوو گوتی: ((ھەزار دانە. ئاسمان پربوو لە ئەستیرە، بەلام
بەچ دەچن؟ شەویش بووہ رۆژ. ئیدی خۆ تاریک دانایە تا...)).

دەنگی گرمە گرمی بەرمیلیکی ئەو کۆلانانە ی ھەموو داگرتبوو. پوور مەرجان دەرکی

تەویلیتی کردووە مەمەد بەرپۆوە خوارێ. وشکەدار بەهەناسە برکتیوە کەوتە سەما. نامەندلی کلکی گۆتلیکەکە ی گرت خشەخش لەتوبلەپرا هیتناپە حەوشێ. پوورمەرجان دەرکی تەویلەکە ی داخستەووە مەمەد دەحەوشیتدا کەوتە رەمبازیان. گوتی: ((مرد مرد! چ زۆرە گۆتلیک زۆرە؟)).

لە پرمە ی گریانیتیدا. بەرەو دەرکی دەرێ هەلات و وونبوو. نامەندلی گۆتلیکە مردارەکە ی دە عەرەبانەکە ی هاویشت و، لە دەرکی حەوشێ چوووە دەرێ. پوور مەرجان لە پلیکانەکانی سیتدەرپەرا وەسەرکەوت، لامپای پیتکرد و چوووە ژووریتکی سیتدەریبە. دەنگی گرمە ی بەرمیلەکە دەشەویدا بەهەموو لایەکیدا بلاوپیۆوە. مانگایەکە سەری خۆی لە دەرکی تەویلە ی دا. بۆراندی، دوایی سەری خۆی لە دیواری دا. دیسان لە دەرکی تەویلیتی دایەووە. ئینجا دەستی بەگریان و خولدانی نیتوژووری تەویلە ی کرد. ژووری تەویلە ی تاریک بوو. مانگایەکە خۆی لە جیتی گۆتلیکەکە ی وەردهدا و خۆی تیتەهەلدەسووی. مریشکەکان دەکوختەیدا کردیانە قیقەقیق و گارەگار. مانگایەکە راست بۆووە تاتوانی سەری خۆی لە دەرکی تەویلیتی کوتایەووە. دەنگی هارپەهاری بەرمیلی وە دوور کەوتیۆوە. کرمە گولە ستیتریک خەریکی گەرانتي بوو بەحەوشیتدا. بایەکی لەسەرخۆ لەگەڵ دارە وشکەلەیدا خەریکی راز و نیازان بوو. مانگایەکە ئەو جارەیان هەستا و وورده وورده بۆ دوایە کشیەووە، تاگۆری بەستەووە و لە ناکاو هیتشی کردە سەر دەرکی تەویلەکە ی و دەرکە ی لە ریسەمە برد و شکاندی مانگایە هاتە دەرێ. رووی دە درەختە ووشکەلاتووەکە کرد. سەری هەلتینا و چاوتیکی بەئەستیرەکانی ئاسمانیتدا خشاندو. لە کرمی گولە ئەستیرە پرشنگذارەکە ی سەر زەویبەهە وورد بۆووە. دوایی بە زمانی مانگایان یەک بەخۆی بۆ راندی:

((رێ تاریکە .. چاوەکانم نابین .. مەگەر گولەستیریکێ پرشنگذار!))

دوایە لە حەوشێ دەرپەریبە دەرێ و ئەو وونبوونە ی ونبوو، هەرونبوو.

لە کتییی / باغ اناری، محەمەدی شەریفی مجموعە داستان چاپ اول: ۱۳۷۱ نشر
گردون دوه کراوه به کوردی - ۱۸ / ۶ / ۱۹۹۹ دارەتوو

((زنگوٲه))

نووسینی / محمدمهدی شهرفی

- ((سه کینۆ! .. سه کینۆ!))
((پله قه مهر کیت دهوی؟))
((سه کینۆ.))
((چیشته پیته تی؟))
((ده مهوی به میردی ده م، جانه وهره هه لاتوو.))
((کنی ده به وی بیه تی؟))
((پیاویکه له باقراواوه هاتوته خوازیته یه ی.))
((ئه و پیاوی هه موو ده می زنگوله ی که ره کانی قوره یان دی؟))
((ئه دی، بۆیه یانی زنگوله ویده خا تا ون نه بن.))
((سه کینۆ ئه وی ناوی؟))
((نا، جانه وهره ده لئی میردی ناکه م.))
((جا بۆ نایه وی میردی بکا؟))
((چووزانم، ده ترسی.))
((له پیاوان ده ترسی؟))
((هۆی، سه کینۆ! .. سه کینۆ!))
((باشه ئیستا هه لاتوو، چۆته کوئی؟))
((نازانم بۆ کوئی هه لاتوو و چۆته کوئی.))
پله قه مهر گه بییه دارگهزه چر و تیکقراوه ته نومه نده که ی مهیدانی گوندی هاواری کرد:
((سه کینۆ .. سه کینۆ!))
کەس نه بوو، گوتی: ((غلۆسین وهره با ناو ئه و دار و بارانه بگه ریته یان به لکه ئی نه وه
خوایه ئه و جانه وهره خوئی تیدا شار دیتته وه.))
غلۆسین گوتی: ((پله قه مهر ناویرم، ده ترسیم.))
((له چ ده ترسیی؟!))
((ده ترسم ماری تیدا بۆ و پیتمه وه دا.))
((ماری کوئی، زۆر چاکه بۆ خۆم ده گه ریتم. وهره پیاویک بی و هینده ترسنۆک بی!))
((پله قه مهر من ترسنۆک نیم، بهس ده ترسیم مارم پیته وه دا.))

هه موو نهو ناوداران هه پرا. چهند قوتووه توتنیکی کونی لیکه وتسون. تهقه و رهقه ی قوتوان بهه وای وه ربوو.

نیوه رۆ بوو کهس له وناوه نه بوو. ههور و هه لا بوو هائیسنا هاتاویکی دی بباری. گوتی: ((دیارنیه!!)) غلۆسین گوتی: ((من له پیتشداش ده مزانی سه کینۆ دیره دانیه.)) ((چۆنت ده زانی؟))

((به و دیرا که دره خته کان نه ده جولانه وه.))

ژنی حه سه ن شوانی خهریک بوو له ولارا ده هات. کۆله کایه کی هاویشتبوو ه بان سه ری، گوتی: ((پله قه مهر نه وه له چ ده گه پتی؟))

غلۆسین گوتی: ((نه وه خهریکه له سه کینۆی ده گه ری.))

ژنی حه سه ن شوانی گوتی: ((جابۆ سه کینۆ وونبووه؟))

پله قه مهر دهستی ده که له کتی ناو راستبۆوه، گوتی: ((نه، هاوسی. نهو جانه وه ره هه لانه وه.))

((جا بۆ هه لانه وه؟))

غلۆسین گوتی: ((پله قه مهر ده یه وی به میردی دا، نهویش ترساوه و هه لانه وه.

ژنی حه سه ن شوانی گوتی: ((گونا هه!!))

پله قه مهر گوتی: ((که به رتییه دا ده هاتی له چ جتیانت نه دیت؟))

((نه، هاوسی ته نانه ت میرویکیشم له رتییه نه دیوه.))

پله قه مهر ملی لیتا، به ره و لای کۆلانی سهرداری بایدا یه وه. ژنی حه سه ن شوانی قولاندی: ((باشه کیتی هاتۆته خوازینییه؟))

پله قه مهر گوتی: ((پیاویکی باقراواییه.))

((نیشی چیه؟))

((ولا غداره، هاوسی.))

غلۆسین وه دووی پله قه مهری کهوت. کۆلانی سهرداری پرپوو له ووشکه گه لای خه زه لی. دار پسته کان پایزی لیدابوو و گه لایان پتیه نه مابوو، روت و قووت نهو به ره وه به ره به دیواری نهو کۆلانه یدا به دم شنه بای پایزیته ده هاتن و ده چوون. پله قه مهر گوتی: ((پیتی وایه منیش به خۆشی خۆم شوو کردوو.))

((کی؟))

((سه کینۆ))

((پیتی وایه چی؟))

((هیچ غلۆسینۆ، نه تۆش سهرت کردوو ومه سهری؟))

((نه به قورنان پله قه مەر. مه به ستم گالته پیکردن نیه.))

((بابی بیر هه لکه ن بوو.))

((بابی کی؟))

((بابی سه کینۆی، ههوت مندالم مردوون تا ..))

((ههر ههوتیان مردن؟!))

((به لتی، نهو سالانه زۆر نه هاتی بوون. منداله کانم یهک به دوا یه کدا گهوره دهکردن، شهوی دنووستین، سهینتی که هه لده ستاین دهمدی دهجییدا مردوون. تا به ته نتی سه کینۆم بۆمایه وه. سه کینۆش هیشتا شهش مانگهی ته او نه کردبوو، ئیواره وهخته بوو شامی غهربان هه و الیان هیتا بابی که وتوته نیو بیرۆ و مردوو.)) با، لایه کی چارۆگه که ی پله قه مەری دیناو دهبرد. هه ور و هه لابوو. به لام تاهیشتا داینه دا بوو. پله قه مەر به گه رووی پر له هه نیسکه وه قیزاندی: ((سه کینۆ! .. سه کینۆ!))

گه بیوونه نهو سه ری کۆلانی سهرداری. تا چاوبرکا خه زه ل بوو و داربسته کانیش رووت و قوت به دهم باوه دههاتن و دهچرون. غلۆسین گوتی: ((پله قه مەر کی بهو پیاۆکه ی گوتوو ده ئیو سه کینۆ تان هه یه؟))

((نازانم، ههر که سی بووه، ئیدی خو نهو پیاوه به سته زمانه چ گونا هیتکی نیه، نهو له ژنی دهگه ری. خواکاری راست بیتنی که وه دوو په یسه ری سه کینۆی که وتوو.))

((ئیتستا نهو پیاوه له کو تیه؟)) ((له بهر ده رکتی مالتی کو تیاخه. گوتم: تو لیره را وه سته با من بچم بیدۆز مه وه و به پینمه وه و بیبهینه باقرا وایه وه ههر له ویش ماره ی که یه. به لکه نتی نهو ده خوایه ئیمهش هه ناسیتکی بدهین و وهحه سیتین.))

((هیشتاش دنگی زندگوله ی که رهکانی هه ردین.))

((نا، که رهکان خه ربکی کاخواردنن، نارۆن، را وه ستاون. که به رتیه دا برۆن زندگوله ی

لیده ده ن. تۆش غلۆسین سهرت کردوو مه سهری؟!))

((نا پله قه مهر، به قورنان مه به ستم گالته کردن نیه.))
خشه خش به نیتو دار پسته کاندای تیپه رین. پله قه مهر له ماندوو هتیان هه ناسه برکتی بیوو و
هه روا خیسه خیسسی له سینگیه وه ده هات گوتی: ((خودایه نه گهر مندالی ده ده یه خه لکی،
مندالی نه گرسی نه ده یه ی خواهه!))

غلوسین گوتی: پله قه مهر! ئیستا پیت وایه سه کینۆ چوو بیتته کوئی؟))
((چوزانم، نه گهر بزمانیایه لیتی نه ده گهرام.))
((رهنگه چوو بیتته ئاوده سستی نه وسهری مهیدانتی و له ویتی خوشارد بیتته وه!))
((نا، سه رم ده ویتش هه لکردوو، له ویتش نه بیوو.))
ديسان هاواری کرده وه: ((سه کینۆ! .. سه کینۆ!))
غلوسینیش هه رهاواری کرد: ((سه کینۆ! .. سه کینۆ!))
پله قه مهر به کووره کوور ده رقی و غلوسینیشی به دواوه رتیوه ک به قه تره سه به نیتو
دارپسته رووته کاندای ده به زی.

هه لویتسه کی کرد. له دوور را ته ماشه یه کی کردن و به کلک بادانیتوه هه لات و له چاوان
و نیوو. له ناکاو هه وره تریشقه یه ک بریسکه ی لی هه ستا. پله قه مهر گوتی: ((ئای قورم
به سه ری! جا نه گهر ئیستا دایکا ئیدی له کوئی وه بینم؟))

غلوسین گوتی: پله قه مهر مه ترسه ناباری.))
((دیاره که رامه تدارای غلوسینۆ، نه وه نیه هه ورگرم و هوریه تی!))
((من ده زانم خوا رایده گری و نایه لتی بیاری!))
زه رده زیره یه ک به سه ر لکه دارتکه وه ده یخوتیند. ده نگه ده هات و بو خوشی دیار نه بیوو.
خشه خشه خه زه لتیان له بن پتیانه وه ده هات. پله قه مهر گوتی: ((ده لیم بچینه سه ر
قه بران، بزاین له وئی نیه!؟))
((له وئی ده ترسی!))

((نا، سه کینۆ زور نازایه. زور جارن به ته نتی ده چیتته سه رگۆری بابی و له وئی له سه ری
ده گریه.))

((ده نا من ناویرم بچمه سه رگۆری بابم و بگریه م.))
((ترسی ناوئی، هه ر کاتی، کاتت بوو بچۆره سه رگۆری بابت. چاوی له ریتته.))

غلوسین گوتی: ((ہات چی گوت؟))

پلہ قہمہر گوتی: ((کتی؟))

((پیاوہ کہہ))

((ھیچ لہ مالتی دانیشتبووم خہریکی موو رستنئی بووم، دیتم دہنگی زہنگتیک ہات، دواہ دیتم ئەوا یہ کتیک خہریکہ لہ دہرکتی دہدا، گوتم: کتی یہ؟ گوتی: دہرکتی بکہوہ! چووم دہرکہم کردوود. گوتی: نیرہ مالتی پلہ قہمہر تیبہ؟ گوتم: نیتوہ کتین؟ گوتی: ہاتوومہ خوازینتیبہ. گوتم: بو سہ کینئوی؟ گوتی: نا، گوتم: سہرہ و خیرد و خیری پتوہ یہ. لہ پرسہ کینئوم دیت بہ سہر دیواری ہلگہراو بازیدایہ ئەو دیوی و ہللات و ونبوو)) دوویارہ ہورو ہللا وہ دہنگ ہاتنہوہ. لہ نیتوہ دارپستہ رووتہ لہ کان چوونہ دہری. لہ ناو گورستانئ درہختیکی زلہی کزنہ سالی ئەستور ہہروا ہاش و ہوشی بوو بہدہم باوہ و قہلہ رہشہشی لہ سہر دہہاتن و دہچوون و چہرخیان دہدا.

پلہ قہمہر گوتی: ((غلوسین من دہنگم نووساوہ، ئەتو بانگ کہہ!))

غلوسین ہاواری کرد: ((سہ کینئو.. سہ کینئو!))

پلہ قہمہر گوتی: ((بچو بزانیہ خوئی لہ پشت ئەو دارہی نہ ناوہ؟))

غلوسین بہرہو لائی پیردہ داریتوہ چوو. لہ پر سہ کینئوی لہو دیویہوہ دیت، چاروگہ کہی دہخوودہ پیتچاود و ہہموو نازای بہدہنی وہک میتروکتی دہلہرزئی.

گوتی: ((کچی سہ کینئو! خو جئی نہ ما لیت نہ گہر تین!))

سہ کینہ بہدہم کولی گریانیتوہ گوتی: ((من نامہوئی میترد بہو پیاوہی بکہم.))

غلوسین گوتی: ((نتی باشہ، دہہستہ بچینہوہ!))

بہدہم گریانیتوہ ہہستا. بہرہو لائی پلہ قہمہر تیبوہ چوون. پلہ قہمہر ہاواری کرد: ((ئہی خوا مہرگ!))

سہ کینہ بہدہم گریانیتوہ گوتی: ((نامہوئی میتردی بکہم.))

پلہ قہمہر گوتی: ((جا بو بہدہست خوئتہ، میتردی نا کہی!؟))

دواہ گوتی: ((دئی ودرہ دہی فاتیحایہ کی بخوئتہو خیرا برؤین. غلوسینئو توش ہہر ودرہ!))

دیسانہوہ گوتی: ((غلوسینئو بو بابیشٹ و بو حسہن شوانیش فاتیحایہ کی بخوئتہ

خیرد!))

غلوسین گوتی: ((جا بۆ ده زانم فاتیحای بخوتینم.))
سه کینه هر ده گریا. غلوسین گوتی: ((سه کینۆ! نه گهر بوویه ژنی نه و پیاوهی
زهنگوله یه کم ده ده یه ی؟))
سه کینه گوتی: ((زهنگوله ی چی؟))
((بۆ خۆم دیتنم سی زهنگوله ی به که ره کانه وه کردبوو، یه کیکیان لیکه وه و بیده
به من.))

((زهنگوله سه ری خوات!))
((تو قورئان نه گهر یه کیان لی نه که یته وه و نهیده ی به من!))
((نایدات.))

((پیتی بلتی نه گهر زهنگوله یه کی نه ده یه غلوسینۆی نه منیش میتد پیتناکه م.))
پله قه مهر دهستی سه کینۆی گرت و به رتیه دا به دواخویدا راکیشا. غلوسین به غار وه
دوایان که وتبوو. دووباره هه ور گرماندییه وه. قه له ره شه کان هه روا به سه ر دره خته رزبوه
کۆنه سه له که وه ده هاتن و ده چوون و قاره قاریان بوو.
پله قه مهر گوتی: ((پتی هه لیتن تا نه باریوه دنا بیاری ته رده بین.)) سه کینه هر
هه نیسکی ده دان. دووباره هاتنه وه کۆلانه ی سه رداری. ژنی عه لی دهستی کۆله گه لایه کی
ووشکی به سه ر ته و قه سه رتیه به کۆلانه یه ده رۆیی، گوتی: ((نه وه له کوی بووی پله
قه مهر؟))

((له سه ر قه بران.))
((نه ده کرا فاتیحایه کت بۆ عه لی دهشتیم خوتیند بایه.))
((بۆ هه مووانم خوتیند.))

ژنی عه لی دهستی هه روا به خشه خشه وه رابورد. گوتی: ((خوا لیتان خوش بی خوایه!))
له به رده می ماله کویخای، رده ی کوری عه لی دهستی زهنگوله یه کی له ملی خۆی کردبوو
و له سه ر دیوارییه وه خه ربکی زهنگوله لیتانی بوو.

غلوسین هاواری کرد: ((ره زۆ! .. ره زۆ!))
گوتی: ((ده لیتی چی غلوسینۆ؟))
((نه و زهنگوله ت له کوی بوو؟))

((لو و پیاؤکہم ستاند.))

((لہ کام پیاؤکہت ستاند؟))

((لو و پیاوہ کوئرد یہک چاودی لیترہ لای کہرہکانیہوہ و ہستا بوو و تہماشای کا خواردنیتی دہکردن.)) سہکینہ ہہروا دہگریا. دیسانہوہ ہہور و ہہلا لہ بروسکہی دایہوہ.

پلہ قہمہر گوتی: ((بؤ کوئی چوو؟))

ردزا گوتی: ((کتی؟))

((ئو و پیاوہ.))

((ئو و پیاوہی چاویکی کوئرد بوو و کہرہکانی خہریکی کا خواردنی بوون؟))

((نا.))

((رؤیی.))

((بؤ کوئی؟))

((بؤ باقراواہ.))

((ئہدی بؤ رائہوہستا.))

((ژنتی حسہن شوانی بہخؤ و کؤلہ کایہکہوہ، ہات و گوتی:))

((ئہگہر لہ ژنتی ددگہرپی، ودرہ کچہکہی من بہرہ.))

پلہ قہمہر بہدنگتکی و دک دہنگی جیرجیرؤکہی، بہہشوکاویہوہ پرسی:

((فاتیلہی کچی دہگوت؟))

ردزا گوتی: ((نا، پیاوہش چی نہگوت، ژنتی حسہن شوانی ہہر خیرا چوو دہستی

فاتیلہی گرت و ہینای، گوتی: ئہوہ زؤر لہ سہکینؤی پلہ قہمہریش چاترہ.))

دیسانہوہ پلہ قہمہر ہہر بہہمان شتوہ دہنگہوہ پرسی:

((ژنتی حسہن شوانی وایگوت؟))

ردزا کہ بہمل جوولاندنی زہنگولہکہی لیدددا گوتی: ((نا، ئو دہم پیاوہکہ ہیچی

نہگوت، ژنتی حسہن شوانی فاتیلیی سواری کہری کرد و بؤ خوشی لہ پشتیہوہ سوار بوو.

بہپیاوہکہی گوت:

((لیخورہ بؤ باقراواہ، بچین مارہی کہین و وہحہسین. پیاوہکہش کہسواری کہریکی

دی ببوو، کہرہکانی دہنگدا و لیاندا بؤ باقراواہ.))

سه کینه هر ده گریا. ناسمان گوور راندييه وه. به لآم هيتستا هر داینه کرد بوو. نیدی پله قه مهر هیچی دیکه ی نه گوت، دهستی سه کینه ی گرت و پیکه وه چونه وه کاوله ناشه که یان. ده رکه که ی پیکدادا. دوا ی تاویک دهنگی چهرخی رسته که یان له پشت ده رکیتوه بلند بووه. دهنگی گریانی سه کینه ی ده دهنگی چهرخی رسته که یدا ونده بوو. غلوسین هاواری کرد: ((ره زو! نهو زهنگوله من خه ریک بووم له کا برای بستینم بو خوم.))

ره زئا گوتی: ((نه خیر من لیم ستاند.))

((زور چاکه، ئیستا توزیکم ویناده ی دهملی که م؟))

((هر کات ی لئی وه ره زبووم ویتده ده م، جاریش لئی وه ره ز نیم.)) و به سهر دیواریدا که وته هه لینگان. دهنگی زهنگوله ی ده ته وای کولانی گه را. ناسمان گرماندیه وه. غلوسین گوتی:

((کهنگی لئی وه ره ز ده بی ره زو؟))

ره زئا گوتی: ((جار ی دیار نیه، لهو ی دانیشه و چاوه ری به، هر کات ی وه ره ز بووم ده تده می له ملتی که.))

غلوسین لهو ی له سهر خوئی دانیش و پالی به دیواره وه دا. ره زاش هه روا له سهر لئی دیواری ده به زی و دهنگی زانگوله ش ده نیو گرم و هوری هه ور و بروسکه ی ناسمانیدا لوول ده بوو.

تیبینی / نه م پیرو که له کتیبه که دا له ژیر ناوی ((عاشقانه)) دا نووسراوه، له وه رگیترا نیدا بووه به ((زهنگوله)) تکایه - وه رگیترا -

له کتیبی / باغ اناری محمده شریفی مجموعه داستان چاپ اول: ۱۳۷۱ نشر گردونه وه کراوه به کوردی

((گوزهران))

نووسینی / محهممدی شهرفی

ہرکہ ماموستای پیرو کہ نہفت ہاتہ ژووری پۆلٹی. ئەو قوتابیہی بہ تەنێ لە نیتومیز و کورسییہ کاندای خەوبردبوو یەوہ گوتی: ((ہەست!)) و دوای کہ میکی دی ھەروا بەخەوودہ گوتی: ((دانیشن!)) ماموستا تۆماری ھاتوو و نہ ھاتووی قوتابیانی لەسەر لیواری بەنجەرہ تەختہ کہ داناو لیتی کردوہ و چاویلکە زەرہیینیہ کہی دەچاوی کرد و گوتی: ((ئایا بہ نووسی!))

تاکہ قوتابیہ کہی ژووری پۆلٹی بەدەنگیتی بەرزوہ گوتی: ((نہ ھاتووہ!))

((عەلی براتیانی!))

((بەلێ ھاتووہ!))

((جەلالو ددوولہیی!))

((ماموستا لەجەلالو ددوولہ بییرا تا دوایہ کہس نہ ھاتووہ.))

ماموستای کہ نہفت و پیر کہ ھەروا سەری بەسەر تۆماری ھاتوو و نہ ھاتوو اندا شۆز کرد پۆوہ بەدەنگیتی ووشک و گرہوہ پرسی: ((ئەدی لە کوتین؟!)) عەلی براتیانی،

تاکہ قوتابی، باویشکیکی ھاتی و گوتی: ((کہس نازانی!))

ماموستا تۆمارہ کہی ویتک نایوہ و لە تەنیشت تەختہ رەشہ کہوہ راوہستا. لە ناوہ راستی تەختہ کہی نووسی: ((وانہی ئەمپۆ.))

لە دەری ھەوشی قوتابخانەش قوتابی ریز نہ بیوون تایہ کیکیان لە تەنیشت داری ئەو ئالایوہ بووہستی کہ لە دار گەزی چیکرابوو.

بلی: ((ئیمہ ھەموومان دەزانین ماموستا باوکی دووہمان و قوتابخانەش مالی دووہمانہ!))

عەلی براتیانی، تاکہ قوتابی پۆل، بەناو میتزو کورسییہ کاندای ھات و لە پیتشەوہ لەسەر کورسییہ کی، گوێ مووچ، دانیشت. ماموستاش کہ ھەروا یاری بەتەباشیرہ کہی نیتو دەستی

دەکرد بەرہو لای بەنجەرہ کہوہ چوو و لە درزی شووشہ کاندوہ دەناسمانیتی ھەلپوانی، ئینجا رووی لە عەلی براتیانی کرد و گوتی: ((پیتم وانیہ ئەورۆ بباری!)) ماموستا دووبارہ

چۆوہ بەردەمی تەختہ رەشہ کہو لەبەن «وانہی ئەمپۆ» دا نووسی: «نازانم چمہ!» عەلی براتیانیش لەدەفتەری راھینانہ کانی بەردەمی نووسی: «نازانم چمہ!» ماموستای پیر دوای

کہ میٹک رامان رووی لە عەلی براتیانی تاقہ قوتابی پۆلہ کہ کردوہو پرسی: «ئەری ئیرہ پۆلی چەندەمہ?!)) ماموستای کہ نہفت گوتی: ((پیتم وایہ ئەورۆ دووشەمہبی، پیتم وانیہ

نہورۆ بباری!))

دیسانه وه چۆوه بهر په نجه رده که و له درزی شووشه کانه وه سه بریتکی ناسمانی کرده وه و گوتی: ((دوو شه موان رۆژتیکي له بارنیه بۆ بارینی!)) ناسمان تاریک بوو، له درزی شووشه ی په نجه رده که وه دارکه و تیکي تینوو ده بینرا له ناو دراستی هه و شیدا سه ری نه و ازشی بۆ شه بای نه و به یانییه نه وی ده کرد و توژیکیش به ولاده تر کوپریژگیک دهستی ده گیرفانی جلکه ناو دامانه که ی نابوو و فیت فیت به کی حس حسانی ده ده می گرتیوو و به رده و ام فیته ی ده هات. له ته نیشته کوپریژگه که شه وه، سه به تیکي پر له په رده کاغه زی مندالان داندرا بوو و توژیکیش به ولاده تر. له و جیتییه پرا که دیواری قوتابخانه که ی لیتوه ده ست پیده کرد، ته قله ی کۆلار تیکي به و ناسمانه تاریکه وه ده بینرا که له و سه ری کۆلانیته مندالیک بۆی ده گریا. مامۆستای پیرو که نه فت هاته وه لای ته خته ره شه که و به ته باشیری سپی نووسی: ((قسه یه ک نیه بیکه یین!)) عه لی براتیانی، تاکه قوتابی پۆل، له ده فته ری راهیتانه کانیدا نووسی: ((قسه یه ک نیه بیکه یین!))

دهنگی پیتی یاری ده دده مرچ و مۆنه که له دالانی قوتابخانه پرا نه ده هات. قاقای پیکه نینه مه شرف خۆشییه که ی به ریتوه به ریش هه نه بوو مامۆستا پیرد نه وه دی هه ره له یادبوو که هه میسه پیکه نینه که ی به ریتوه به ری به مه شرف خۆش ناو ده برد بیجگه له وه ش، نه له بهر و هه یوان و دالان و نه له ناو پۆله کانی دی هات و هاواری ((دارا دووی داری دی)) قوتابیان ونه ((بئی میشک چاک دانیشه)) ی مامۆستایان هیچیان نه ده هاتن. مامۆستای پیر سه بریتکی ده رگا داخراوه که ی پۆلی کرد. وه بیری هاته وه که هه ره له گه له هاته نه ژوو ریتی بۆ خۆی دا بخستوو. به رده لای په نجه رده که وه چوو. عه لی براتیانی، تاکه قوتابی پۆل، قه له مه که ی له سه ره ده فته ری راهیتانه که ی رۆنا و له بهر خۆبه وه که ته نیا بۆ خۆی ده یزانی ده لئی چی، دهستی به گۆرانی: ((نای نای په ریخان ..)) کرد. دیسانه وه مامۆستای پیر له درز دکانی شووشه ی په نجه رده که وه، ته ماشایه کی هه وش قوتابخانه که ی کرده وه، ناسمان تاریک بوو، کوپریژگه که دهستی هه ره له گیرفانی جلکه کانیدا بوو، و به رامبه ر پۆله که فیت فیته که ی لیده داو دهنگی گریانی منداله که ی بۆ کۆلار که ده گریا له وه سه ری کۆلانیته وه ده هات. سه ره درای نه مانه ش، دارکه وه ته تینوو که هیشتا سه ری نه و ازشی له به رامبه ر شه بایه که ی نه و به یانییه راست نه کرد بۆوه. مامۆستا پیر هاته وه لای ته خته ره شه که راوه ستا، ویستی شتیکي له سه ره بنووسج به لام دووباره پرسى: ((ئه ری ئیره پۆلی چه ندمه؟!))

عه لی براتیانی ده ستویرد له ده فته ری راهیتانه که یدا نووسی:

((نہری نیرہ پؤلی چہندہمہ؟!))

بیدہنگیہ کی سامناک پؤلہ کی داگرتیوو۔ مامؤستا بروای وابوو کہ ئو بیدہنگیہ تیکرای ہممو لایہ کی قوتابخانہ کی گرتوتہوہ۔ لہ پر بہ توورہ بیہ کی لہ نندازہ بہدہرہوہ ہاواری کرد: ((نیرہ کوتیہ؟!))

عہلی براتیانی بی نہودی متتہقی لیبی لہ دہفتہرہ کہ یدا نووسی: ((نیرہ کوتیہ?!)) مامؤستا پیرہ زانی پرسیارہ کہ روون نہوو۔ بؤ روونکردنہودی پرسیارہ کہی قیرآندی ((مہہستم نہودیہ داخوا نیرہ قوتابخانہ یہ یاجتیہ کی دی؟!))

عہلی براتیانی بؤ روونکردنہودی پرسیارہ کہی دہ دہفتہری راہیتانہ کہ یدا نووسی: ((مہہستم نہودیہ، داخوا نیرہ قوتابخانہ یہ یاجتیہ کی دی؟!)) مامؤستا پیرہ لہ پیستی خوی ہاتبورد دہری، دووبارہ بہرہو لای توماری ناوی ہاتوو و نہ ہاتوانہوہ چؤوہ ولیکی کردہوہ و دہستیکردہوہ بہناو خوتیندہوہ قوتابیہکان: ((ئابہ نووسی؟!)) عہلی براتیانی قہلہمہ کہی لہسہر دہفتہرہ کہی دانا، گوتی: ((نہ ہاتووہ!))

((عہلی براتیانی؟!))

عہلی براتیانی گوتی: ((بہلی ہاتووہ!))

((جہ لالود دہولہ یی؟!))

عہلی براتیانی لہسہر خؤ گوتی: ((لیرہوہ تاکؤتایی ہیچیان نہ ہاتوون!))

مامؤستای پیر دووبارہ پرسییہوہ: ((نہدی لہ کوتین؟!))

عہلی براتیانی لہسہر خؤ گوتی: ((کہس نازانی قوربان!))

مامؤستای کہ نہفت و پیر توماری ہاتوو و نہ ہاتووانی پیئوداؤ و بہرہو لای تہختہ رہشہ کہ چؤوہ۔ بہو تہختہ سہری قوتابیہکان لہ کؤنہ کلاوی باوکی یہ کیکیان دروستیان کردبوو تہختہ رہشہ کہی سہرہوہ، عہلی براتیانی، تاکہ قوتابی پؤلہ کہ، ہہرخیرا و دہستورد لاسیکی رہش کردنہوہی لہ گیرفانی دہریناؤ ہہرچی لہ دہفتہری راہیتانہ کہ یدا نووسی بوبہوہ ہہمووی رہش کردہوہ ہیشتاش قوتابخانہ کہ دہتگوت خؤلی مردوویان پیدا کردوہوہ لہ چ جتیانہوہ سرتہو کورکہ و دہنگیک نہدہہات۔ مامؤستای پیر کہوتہ خہ یالان: خؤ بہ یانی بہدہنگی زہنگی کاتژمیرہ بہندؤل دارہ کہ لہ خہوی ہہستاوہ۔ تا نیرہ ہیچ ہلہ بہک رووی نہداوہ۔ دواي نانخواردنی بہ یانیش وہک ہہموو رؤژان بہرتی جاراندہ ہاتووہ۔ خؤچاوہکانی رہشکہو پیشکہ یان نہ کردوہو و لیشی تیک نہچووہ۔

بیجگہ لہوہش نہگہر نیرہ قوتابخانہ نیہ نہدی ئو دار نالایہ چیہ؟ لہ پر ہاواری کرد:

((ئیره قوتابخانه یه!))

عەلی براتیانی دە دەفتەری راھێنانە کەیدا نووسی: ((ئیره قوتابخانه یه!)) مامۆستای کەنەفت قیراندنی:

((ئەگەر قوتابخانه نیه، ئەدی ئەو دار ئالایه چیه؟!))

هەست و خوست نەبوو، دەنگ و چرەبەیک نەدەهات، بێدەنگییەکی ترسناک و بەسام. مامۆستای پیر هاتەوێ لای پەنجەرەکە. جارتیکی دیشی لە درزەکانی شووشە ی پەنجەرەکەوێ لە دەری روانی:

((ناسمان هەرتاریک بوو، بەلام کۆلارەکە بەدارکەوتە تینووێکە ی حەوشیوێ گێرسا بوو. و مندالەکە فیتفیتەکە ی بەملیەوێ هەلئاسیوو و لە تەنیشت سەبەتەکەوێ دانیشتیوو. هەر پارچە کاغەزی لێ دەردیتان و بەو ناوێ وەر دەکرن. گربانی مندالەکە ی ئەوسەری کۆلانی نەما بوو. مامۆستای پیر گەرایەوێ. لە خۆی بێزار و کە لە لا بوو. لەسەر تەختە رەشەکە ی نووسی: ((هیچ قسەبەیک نیه، نازانم چمه!))

ئیدی عەلی براتیانی نەیدەنووسی، سەری بەدەفتەری راھێنانەکە ی کردەوێ و دەخەوێکی قوولەوێ چوو. مامۆستای پیری کە لە لا. دە پانایی ژوووری پۆلەکە دا دەهات و دەچوو. دوا ی چەند سائە وەختیک و هەربەقسە ی پیتشووی خۆی. چەند سائە وەختیکی کوشندە بوون. دیسانەوێ هاتەوێ بەر پەنجەرەکەوێ لە درزەکانی شووشەکە ی رادە دەرتی روانی: ناسمان هیشتا هەرتاریک بوو. دارکەوتەکە کۆلارەکە ی لیبجۆوێ بەرھەلدا ی کردبوو. ئالایەکە بەسەر دار ئالاکەوێ هەروا شەکە شەکی بوو و مندالەفیتەکیتشەکەش لەوێ نەما بوو. لە جیتی مندالەکە هەر تیلە کاغەزی دراوی پەرت و بلاو بون بە دەم باو.

مامۆستای پیر گەرایەوێ لای تەختە رەشەکە. پرخە پرخە ی لەسەر خۆی عەلی براتیانی، تاکە قوتابی پۆلەکە،

بەشیتوێکی نااسایی باروودۆخی ژووورەکە ی سامناک و ترسناک کردبوو. مامۆستای پیر ترسی لێ نیشت، دەرکە ی کردەوێ و بەخیرایی بەدالانەکە دا تیتپەری، گەبیە حەوشی کاتی ویستی لە دەرگای قوتابخانەکە بچیتە دەری، ژنە فەریشەکە ی قوتابخانەکە، کە، با، چارۆگەکە ی دیتا و دەبرد بەدیتنی مامۆستای پیر گوتی: ((قوربان، خۆرۆژانی هەینی قوتابخانه نیه!))

مامۆستای پیر بەشلەژاویەوێ گوتی: ((بۆ ئەو پۆرۆ دوو شەمە نیه؟!))

ژنه فەراشەكە گوتی: ((نەخێر، ئەوڕۆ هەینیە!))
مامۆستای پیر گوتی: ((ئەدی عەلی براتیانی بۆ هاتبۆوه؟!))
ژنه فەراشەكە بەشلەژاوییهوه ده سەر و چاوی مامۆستای پیری هەلروانی و گوتی:
((عەلی براتیانی دوو هەفته لەمەوپیش تەمەنی درێژی بۆ ئێوه بەجێهێشت!))
مامۆستای پیر كه پشتاو پشت به ترس و لەرزەوه خۆی دەخزانده كۆلانیوه گوتی: ((...
((...))

سەرچاوهی: کتیبی / باغ اناری، محهمەدی شریفی، مجموعه داستان. چاپ اول:
۱۳۷۱. نشر گردوون-هوه کراوه به کوردی. ۲۳ / ۶ / ۱۹۹۹ داره‌توو

((کہ مانچہ ژہن))

(.....)

کورپژگه یه کی ته مهن ههشت نو سالانه . له شاریکی نیمچه مام ناوهندی، نه زۆر گه وره و نه زۆریش بچوکدا ده ژیا . کردبوویه خوو هه موو ده مه و خۆز ناوایه ک که مانچه ی هه لده گرت و ده چوو ه گۆره پانی شاری، له وی ه اوار ی له خه لکی ده به ست و بانگی ده کردن: ((هۆ، هۆی خه لکینه .. وهرن، وهرن گو ی له مۆسیقا را گرن!!)) به لام کس گو تی نه ده دایه و به لا قرتیوه به لا یدا را ده بور دن و نه ویش ده ستی ده کرد به که مانچه لیدان، تا ماندوو ده بوو و شه وی به سه ردا ده هات، هه رکه وانهی که مانچه که ی به سه ر ژتییه باریکه کانی که مانچه که یدا را ده کیتشا، که لیده بووه و به ره و مال ملی ده ناو شه که ت و ماندوو، زیاتر له تاوی نه وه ی گو ییان لینه ده گرت له په و روو ده که وت و خه و ده بیرده وه، تا روژتیک له دل ی خو بدا بر یاری دا بچیتته ناو دار ستانی نزیک ی شاره که یان و له وی به دوا ی داری نه و درخه تا بگه ری که ناوازی خو ش ده دات تا که مانچه یه کی دیکه ی لی دروست بکات، به لکو ئی نه وه خوا یه نه مجار دیان گو یی لی بگرن، چونکه پیتی وا بوو خه تا ی داری که مانچه که یه تی ناوازه کانی خو ش ده رناچن و خه لکی شاریش گو تی لی ناگرن، بو روژی دوا یی هه نگاوی به ره و دار ستانی شل کردن و ده جه نکه لیدا، دار به دار ده ستی به تا فیکر دنه و بیان کرد. هه ر گو تی پیتوه ده نان و پتیکی لیده دان داخوا زرنگه ی دی یان نا .. هه روا به ده م گه رانیوه کتوپر چو تله که یه کی په ککه وته ی بال برینداری چا و کرد، هه له به ز و دابه زی بوو و نه یده توانی باله کانی لیکدا و بفری .. لیتی نزیک بووه، هه لیگرته وه و خسته ی سه ر له پی ده ستی و تیی راما، زۆری بو به په رو ش بوو .. لیتی پر سی:

((چو تله که بچکولانه که نه وه کتی وای لیکردوویت و ناوا باله کانتی زامدار

کردووو...!!))

ودلامی دایه رد: ((کهس، من خۆم و بستم به و ئاسمانه پان و پۆرو بهرز و شینه دا بفریم و بفریم و بفریم .. تا ده توانم به ردو به رزی، هه ر بفریم و بفریم و بفریم .. هیتنده به رز بفریم تا سه رم له ئاسمان ده دا، به لام باله کانم تین و توانای نه و هه موو به رزه فرینه یان نه ما و له و به رزیه وه که وه قه وه خوار ی و نه وا ئیستا ده بینی لی ره که وتوو م. کورپژگه ی تا ین، ده سته کانی بو گرمۆله کردن و هیتنا یه وه مالتی و ده ستی به تیمار کردنی باله کانی کرد .. هه رکه چا ویشی پیتی ده که وت قسه کانی چو تله که که ی له گو تدا ده زرینگانه وه ..

((تا ده توانم به ره و به رزی هه ر بفریم و هه ر بفریم)) له تیمار کردن و به ده ور داها تیتی داماندوو نه ده بوو، تا وای لیتهات که وته وه سه ر باله فره. سه ر له ئیوار دیه که که چو تله که که

به به کجاری چاک بیوود و برینی سهر باله کانی ساریژ بیوونه وود، کورپژگه که که مانجه که می له بن ههنگلی ناو چوتله که که می خسته سهر لاشانیککی و به ره و گۆره پانی شاری ملی لینا، که وه ته که مانجه لیدانی .. به لام چۆن لیدانیک و چ ناوازیک و چ دهنگ و نه وایه ک. چاوی نابوونه سهر به ک و له دنیای ناوازه که بیدا وه ک چوتله که که می به پانتایی ناسمانیتدا ده فری و بهرز و بهرزتر ده بوود، له ناخی ناخه وه ده هژا به هه موو هه ست و نه ستیه وه تیکه لی ناوازه خه سته بی سنوره که می ده بوو. ههر نه و که مانجه به ش بوو که جاران پیی دژده نی .. که چاوی هه لینا .. چ بیسینی، نه و خه لکی شاری ناپوره یان به ستووه و دهوردیان لیداو و پاله په ستویانه بو دیتن و بیستنی ناوازی ده ست و په نجبه وردیله ناسکه کانی ... و شادی چوتله که که می سهر شانشی له و خه لکه ناپوره به ستروانه که متر نه بوو .... به لی وای لیتها هه رکه نه و میرد منداله زبکه می له ژتی که مانه که به وه هاتبا به خه لکی له مالان دهر دپه رین و به ره و گۆره پانی شاری ده هاتن و گوتیان دده ایه نه و ناوازه خواوه ندانه به می له ژتی نه و نامی تیره وه به ده ست و په نجبه می نه و میرد منداله هه لده ستا ..

ئیواره به ک که تازه خۆر و دکتیوان که و تیوو کورپژگه که له ناوه راستی گۆره پانی شاری ددستی به ژده نیی که مانجه که می کرده وود، هه روه ک جاران خه لکی له هه موو که لین و کون و قوژنیکی شاری به وه به هه له داوان به ره و گۆریانی داوهرین .. و ناپوره دیان به سته وه .. که مانجه ژهن چاوی له سهر به ک دانابوون و جار جار هه ه لیدینانه وه، تاله پر له ناو جه رگه می ناسمانیتو ده ستیره به کی گه می پر شنگداری دیت راکشا چوتله که که می سهر شانی ته کانی دایه خۆی و به ره و که شکه شان له شه فقه می بالیداو فری و هه رچی پارچه و پووچه می نه ستیره کشا وده که بوو کووی کردنه وه و لیتی دانه وه و نه ستیره که می برده وه جیتی خۆی و داینایه وه و به په له هاته وه سهر شانی نه و هونه رمه نده و نیشته وه ..

به یانی به کی زوو خه لکی شار له بیستنی مه رگی که مانجه ژهنی به کۆله وه ناگاهاتن، به ری و ردسمیکی به کجار زۆر شایسته می هونه رمه ندانه له گۆره پانی شاری له و جیتی به که مانی لیدده ا به خاکیان سپارد و هه ر له ویش په به که ریکی وه ک خۆی خنجیلانه یان بو دروست کرد و په به که ری چوتله که به کیشیان له سهر شانی راستیه وه دانا .. چونکه دوا می مه رگی نه و هونه رمه نده که س چوتله که که می نه دیته وه .. بو به ئیستاش که ئیستا به هه ر که سیکی نه و شارده به و گۆره پانه دا رده تی، دهنگی ناوازه کانی که مانجه می نه و

هونه رمه ندهی له گویتدا دهرزینگیته وه.

تیینی /

شهو ی ۲۵ - ۲۶ / ۷ / ۱۹۹۷ شهو درهنگانیتک له ئیستگه ی مۆسکو به شی
عه ره بییه که ی به بی پیتشه کی و ناوهیتانی خاوه ن و سه رچاوه ی ئەم چیرۆکه .. کابرای
ویژهر رایگه یاندا که چیرۆکی ئەم شهومان که مانچه ژهنه و دهستیکرد به خوتندنه وه ی زۆر
به داخه وه که ناوی نووسه ره که ی و ئەو سه رچاوه ی لیتی و درگیتراره ، وه گیرمنیش نه که وت ،
به لام له بهر ناسکی چیرۆکه که زۆر به دلنیا بییه وه ده لیم: زۆر به راستگۆبی و ده ستپاکییه وه
چیرۆکه که م گواستۆته وه سه ر زمانی شیرینی کوردی .. جا تکا له تیکرای خوتنده وارن و
ئەو زاتانه دکه م که قولاغیتیکی خاوه نی ئەم چیرۆکه یان وه گیر که وت پیم رایگه یه نن
تامنیش له لای خۆمه وه ئەوه ی بۆ مافی خاوه نه که ی پتیوسته له بهر چاوبگیری ئه نجامی
بده م .. ((غریب)).

((قوریانی))

نووسینی / بزورگی عهلهوی

درهخته کان تازه وورده چرۆیان دهردابوو، شهوی پیتشتر نهرمه بارانیتک باریبوو، بهلام نهوړو ههوا پاک و بیگهرد بوو. خهسرهو له سهر تهختیکي راکشابوو. دواي سڼ مانگ نهخوښي نهوه يهکه مجاري بوو دهرکي بکاتهوه. رهنګ و روويه کي سفت و سوډل و چاوه کاني کزو مهستانه يان دهنواند سڼ مريشک له حهوشی له بهر په نجه ره که خهريکي پتپرکه بوون و چينه يان دهکرد. که له باب و مريشکيتکيش بهرهو لای حهوزه کهوه چوون، دهستان به ناو خواردنه وی کرد و له گهل قووتدانی ههر دلويه ناوکتکيش سهريکيان به لای يه کتريدا خوارده کردهوه و سهريکي يه کتريان دهکرد.

من له سهر ليواری تهخته که ي خهسرهو دانيشتبووم. زور دهميک بوو خهسرهو نه يده هيتت که سي بچته لا. بهلام من ههفته ي يه ک دوو جارنم بو نه حوالپرسيه. سهر له مالن و ان ههر ددها. له گهل داکيدا ددهوام.

نازانم نهوړو چوون بوو رتي سهردانی خو ي پيدام. من گوتم ((چاکه. نيتستا زور باشي ههريه ک دوو روژي ديکه يه هه لدهسته وه.)) که وهلامی نه دايه وه، من سهرم له دوو قسه کاني خو م نا: من تا نيتستا چهند جارتيکانت بو هه والپرسيه هاتووم. هه ميشه هه والی ساغی تهندروستيم له داکتان پرسيوه، نهو

گوتی: ((به لتي ده زانم. وهک قسه کانم ماندووی کردبتي، به لای ديواريدا ودرسوورا نيره کتکتيکي ره شيش هاتبوه ليوی حهوزه که و به په نجه کاني ناوه که ي لاده دا و ده يوست ماسيه کان بيتنه پيتشي تا پرياندا تي و بيان فرتني خهسرهو دووباره به لای مندا ودرسوړايه وه و گوتی: بو کتبي تازهم بو ناهيني؟

دکتور کتیب خوتندنه وه ی لي قه دهغه کردووم، ههر ده لتي شيته.))
- توش په له مه که ددان به خو تدا بگره به لکه تا نهو چهند روژانه ی دي چاکتريش ده بی.
خهسرهو کوکه ی هاتي و دهست شو ره که ی بو لای ده می برد، گوتی: ((تو به راستيته و بيگومانی؟))

- به لتي، زوريش، چونکه من باوهرو متمانه م زور بهو دکتوره يه، نهوه بيچگه له وهش که په نګ و رووی توش سوور هه لگه راونه وه و لوس و ليک و گهش ديارن.)) خهسرهو برۆيه کاني تيکنان. وهک نهوه ی بيرکرده وه بو وی کارتيکي يه کجار سهخت و دژوار بيت.
- بلتي تا نيتستا چاره سهري نه خوښي سيليان دوزبيته وه؟))

من گوتم: ((له باره ی تووه سيل و ميل له گوري نيه. تو ته نيا سهرمات بووه

پاریزگارشت نه کردوو ده لیت بۆته ره قیته و سینگ ئیشه یه کی سهخت و درێژخایهن.))
 - باسکردنی بیسووده؟ بهرگهی ناگرم.))

دیسانه وه رووی لیوه رگێرامه وه.

له ئیسکه ده ره په ریو دکانی روومه تیرا دیار بوو مه رگ قوریانییه کی دیکه ی تازه ی هه لئاوه. به لام هه رگیز نه وه م نه ده چوو ه می شکی، چون ده بی خه سره و بری؟ چون باو دیکه م؟ نه و به و هه موو ئومید و حه ز و ئاره زوو ده وه. له پر بیرى مه رگم له می شکیدا به شیوه یه کی یه کجار زۆر تر سناک له به رده مدا به رجه سته بوو هه رچی بی سیلش هه ره وه یه که. له وانیه ته گه ر سیلش نه بی خه سره و به کۆلتیدا بروا و پارچه خسته یه کی به سه ر دا به ریته وه و بی کۆژێ. بیرتکی ناخۆش بوو، هه موو له شم له رزی، خه سره و تیک به و هه موو لایه تیه و، به و هه موو ئومید وه وه. خه سره و تیک به و هه موو هه ست و نه سه ناسک و پاکو خا وینه یه وه ده بی بری. باشه خو دوای مردنی هه یچ شوینه واریتکی نامیتنی و ته وای بوونی وی وه نه بوون ده که بری. ته نیا گیانه که ی ده میتته وه؟! به لئی.

له راستیدا له وه ده مه پرا که خه سره و که و تبه وه ناو جتی، یه کجار زۆر گۆرا بوو.

جاران له نیو ناو الاندا چهند روو خۆش و روو گه ش بوو، ده گه ل هه مووانی ده ستبازی و جه فه نگ ده گردن. هه موو که س پتی و ابوو خه سره و مرۆقتیکی سه ره درۆیه، به لام دوای شه و دره نگانیتکی دره نگ که پتیکه وه ده ماینه وه و دوا پتیکمان پتیکه وه هه لده دا و بی نه وه ی ورته مان لیبی تیک را ده ماین و نه ویش یان پارچه کاغه زیک یا پاکه تی جگاره کانی خو ی ده ردینا و وورد ووردی ده گردن و یان نه وه ده مانه ی دوای خو اردنه وئ قه وانیتکی گرامافۆنی داویشه سه ری و گویمان بو را ده داشت، ئاله و ده م و ساتانه دا ده کرا خه سره و ی راستی به راستی بناسی. من ده مزانی نه و جیه. به لئی نه و کاتانه روون ده بۆه که نه و مرۆقه سه ره درۆیه، له راستیدا چهند شهیدا و ئاره زوو مه نده. نه و هه رگیز پتی وانه بوو که ده بی به راشکاوی له گه ل که سانی دیکه دا بدو ی. هه میشه حه زی به جه فه نگان بوو، بۆیه هه رکاتتی یه کتیک له ناو له کاغان ژنی هینا بایه، نه و ده یگوت: ((نه وه فلانیش ژنی هینا، تازه نه ویش سه نگی و ره نکین بوو. بۆویش و اچاتره هیندیک و ورده به ردان له به رکتی کا، تا قورستر بیت)) شه و دره نگان که که سمان به ده وه رود نه دما، نه و قسانه ی پتیشووی به جو رتکی دی ده گردن: ((تۆوه رد بیر بکه ره وه مرۆف بیه وئ ژن بیتنی. باشه کتی بیتنی، بو نمونه کچی فلانه بازرکان، یافلانه سه ر فه رمانبه ر، یان فلانه پارێزدر، تو پیت وایه هه یچ کامتیکیان له و فاتیله شل و شه پرتیو و ته مه بلانه ی خو مانه چاترین؟ ده تو بیر بکه ره وه که

ئهوانه له دواى ههر نانخواردنیتكى دهست بکهن به قرقینه دانى، يان نيوه شهوى گورانییه کانی زینه تول ملوک لیددن و خووى بو راژیتن. ئیدى تو ئه وه ندهت به سه بو تاهه تايه و تاكوتایی ته مهنت له ژيان بيزاری و بيزرت لىي ببيته وه.)) له گه له ئه وه هموو گالته پیکردن و نه فرهت له نافرته کردنه شیدا، ههر من ده مزانی چهنده شیدا و چهندى حهز له ژنه ...

جارتیکيان له فهرهنگیي حهز له ژنیکی کردوو. ئه وه خو شه ویستیه ی به هه زاران جوړ و شيوه بو من باس کرد بیته وه که مه .. ئیستاش ئه وه ئه وه خه سه ره وه یه که ده بی بمرئ! دوه ده مه یدا که من له ئاوه سه وه که ی نیو حه وه که رامابووم، دیتم وه رگیردراویکی شوپنهاوه ی له بن سه رینه که ی ده رتا و هیندیکی له په ره کانی هه لدا نه وه کاتى ویستم مالئاویي له خه سه ره بکه م و له ژووره که ی وه ده رکه وم، له ژووره که ی ته نیشته وه دایکیم دیت له سه ره عه ردی به ماتى دانیشتوو و سه ره پۆشه که ی له سه ره وه پتچاوه و گوئی بو قسه کانی ئیمه رادا شووه. هه رکه منى دیت له جیتی خو ی راستبووه، سلاوم لیکرد، دوا یی منى برده ژووریکى به ولاده تره وه له وئ ده ستى به داخ هه لرشتنى دلئ خو ی کرد.

- کاک خه سه ره ته نیا گوئ له تو ده گری. ده بی کاریکى وابکه ی ئاموژگاریه کانی دکتورى په یرو بکات، چونکه به قسه ی ئیمه ناکات و هیچ گوئ ناداتی. من گوتم: ((خانم، ده بی ئیوه ش زوری له گه له سه ره خوین. ئه وه زۆر هه ست ناسکه هه ولده ن زیاتر به گوێردى حه زو ئاره زوو ه کانی وى ره فتار و هه لئس و که وت بکه ن.))

- کاکه: ئه گه ره ده زانی راستیت ده وئ لیتره هیچ که سیک به بی مه یل و حه ز و ئاره زوو ه کانی وى نه بی ناجولیته وه. له و مال هیدا که س لام و جیمی له قسه کانی ئه ودا ناکات. ته نانه ت ری به که سیشمان نادات بچینه ژووره که ی. شتیکی دیش هه یه دمه ویست پیتان بلیم. به ک مانگی ره به قه که چیکه ناشی ناسم هه موو روژئ خوا دایناوه سه ریک لیتره ددها. خوشکه کانی خه سه رو ی ده لئین، که چی خیزانیکی مال ه گه وره و چاکن. که چی خه سه ره به ئیمه ی گو تووه هه ره ختیک هات نه هیلن بیتنه ئیره و ده ربکه ن که ئه وه ش کاریکى نه کرده نیه و ناکری ده ربکه یین. ئه وه به سه زما نه بیتچاره یه ش به هه ر شتیه و به هه ر زمانیک که دمه انه وئ تیگه یه نین، کوئ نادات و هه موو روژئ به یانیان دوه ده مه یدا بو هه و الپرسیه ده گاته ئیره. ئیوه کاریکى وابکه ن که بو خو ی پیتی بلئ چیدی نه یه.

من پرسیم: ((ئه ری ناوی فره وغ نیه ؟))

- بۆ.. نا، بهلام راستيت ددوى نيمه شهرمى دهكهين پيتى بلتئين.)) من ده بيرهوه چوروم و كه مترم ناگا له قسهكانى داکنى خهسرهوى و نهوه دهردهدل و سكالايانهى له دهست كوردهكهى دهپکردن ههبوو و نيرديهشى بهوه دههات كه بۆ تائىستا هيچى دهرباردى نهو كچه له لاي وى نه دركاندوو. له قسهكانيشى وادهدهكهوت كه نهگهر بهدهست من بوايه، تائىستا دهمتيك بوو دهرگاي نهو مالهم له روويدا دادهخست، بهلام بهداخهوه كه خوئشكهكانى ناهيلن. كاتى كه خوئشهويستى نهو دايكهه بهرامبهر خهسرهوى له ميتشكمددا بهرجهسته كرد نهو قسانى خوسرهويم وه بيهرهاتنهوه كه روژتيكيان پيتى گوتم: ((تاياد دشتى خوئشهويستى و ميهرهبانى و دلسوزى له دنيايهدا بينه هوى دهردى سهري مروث؟))

دوايه گوتى: ((دوينى دكتور دهيگوت كه سوپاس بۆ خوا خهسرهوه چاتر بووه. نهگهر زوريش ناگاي له خوئى نهبي و پاريزى نهكا لهوانهيه نهو نهخوئشيبه سالى دوو جارن لهو كاتهدا بگهريتهوه، كه نهوهش بۆ وى زور جيتى مهترسييه. ودرهوه مهردى چابه وابكه هيتنده نهخوئيتتهوه.))

لهو دبويى پهنجهرهكهوه خهسرهوم ديت كه لهژوورهكهى خوئى هاتوته دهرى و لهسههه پليكانهكانى ناوچهوشى دانيشتوو. دايكى كورسييهكى دانيشتنى بۆ برد. منيش هههچوممه ههوشى و نهيشتهوى، پيتى گوتم: «ههتاويكى چهند خوئشه!» دايكى گوتى: «(بهراستى خهسرهوخان دهبايه خوئى چاك بپيچيهوه» خهسرهو رووى له من كرد و گوتى: ((بهراستى بههار گيان وهبهه ههموو شتتكدا دكاتهوه. نهو دارشمشادانهى مالى مه تا دوينى ههموو ردهش و برش و ناشيرين بوون، كهچى نهو روژتيكراى گهلاكانيان سهوز و جوان و رازاوهن. تهناهت نهوانهى له پايزيشدا مردبوون. نهوان تايستا دووباره زيندوو بوونهتهوه.)) لهراستيدا نهمه بارووهخى سرروشتى خهسرهو بوو. ههميمشه دهويست و ئارهزووى بوو كهبيير و بۆ چوونهكانى خوئى زور ساده و ساكارانه دهربيرى و بيانگهيهنيتته خهلكانى ساده. بهلام زور جارن نهو بيرو بوچوونانهى خوئى بهشيوهى گالتهجارى و گههههفهوه دهگوتن. ئيتىستاش شيوه حالهتتىكى سهنگينانهى ديكهى بهخووه گرتوه. تو بلتيني لهو دبويى دهركيوه گوتى له قسهكانى نيمه نهبووبى؟ وام ديتته بهرچاوان كه ههر نهو خوسرهوهش زور له مردنى بترسى. لهگهه نهوهشدا كه تائىستا دوو جارنى ههولتى خو كوشتنى داوهو سهه نهكهوتوووه نه مردوووه.

پالتوبهكى تووكنى بهسهه شانهكانيدا دابوو. سههريشى دهناو يهخهبلندهكانى پالتوكهيدا

نه سپاردبوو، بهلام من له ژبیرهوه فهروغم ددهدیت که له بهکارهیتانی که وچک و چهقو و چهنگالی گهورد و بچوک و دهسته سړی کاغهزی، کهوهک کهلله قهندان له دهوروبهرو سهر ددوره کانیان ریز کردبرون، زور ددست و پت سپی و دهسته پاچه بوو. خهسرهو نهو روزه به پیچه وانهوه زور دل خوش و شاد و روگهش دهاته بهرچاو، بهبزوچونی من وهک بایی مانگیکی دیکهشی که نجبهفهو جهفنگ وه دست کهوتی. له کاتیکا که فهروغ بهسهرمهوه دانیش بوو، و خهسرهو لیرهو لهوی دهگل همموان ددوا و پرسپار و وهلامی لی دکردن، جارتیکشی روو له من کرد و ولتی پرسیم: ((من و تو ددی له همموان شاد و شهنگول و دل خوشترین که فهروغیان لهگل نیمه دانواد.)) له وهلامی نهو قسانه دا فهروغ هستایهوه و گوتی: ((به پیچه وانهوه من بهوه سهربرزم که له کهسانی گوره و ریزداری وهک نیوهوه نریکم.))

دواى نانخواردنی نیورهزه من و خهسرهو دانیشتبوین و شه تره نچمان دکرد، هندی له میوانه کانیس له ژوره کانی تر دا خهریکی چا خواردهوه و قسان بوون. پیم وابتی زورهی قسه کانیسیان له سهر خهسرهوی بوون. چوونکه بهو دوا دواپیه خهسرهو کتیه بهناوبانگه کهی تهواو کردبوو که بهدواپین نووسینی نهو دژمیردا. داکتی فهروغی له ولاده تر دانیشتبوو و خانه خوتیش کچه کهی خوی که کتیه کهی خهسرهوی بهدستهوه بوو ددیخوتندهوه هتیا به لای نیسه. ههر بو خوده رختنیش پرسپارتیکی که له قوتاییه کی درچووی پولی یازده بودشپتهوه لیکردین و پرسى:

((به ریزان ببورن لیره دا فرمو تانه: تروسکهی نهو چرایهی له ژبیر چه تره سوره که دا دایسا، مانایه کی شاره دی هتساداری دبه خشی مه بهستان له مه چه؟))
خهسرهو نه سپه کهی راگرتبوو و خهریکی رزینی بوو، بهلام بو ماوهیهک پتی گرتهوه و به زرده خه نهیه کهوه گوتی: ((مه بهست نهوهیه که فهروغ خاتون ئاورتیکمان لیتداتهوه و چایه کمان دانتی.))

فهروغی بیچاره له وهلامه بیجی یه سوور هه لگه راو رزیی. دوايه خهسرهو پتی گوتم: دینت؟ نیوهی تزبه.))

لهوه بهدواوه فهروغ و دایکیمیان له ((قاوه خانهی لاله زار)) پت سهرپوش و هندی جاریش به سهرپوشهوه ددهدیت. داکتی فهروغی دهیزانی کوئی نیسکان دینتی. خهسرهو جوانکیلهو له خیزانیتکی ریزدار و بنه ماله بوو. نهو یستا هیچ کارتیک و پاردهو پولیتکی نه بوو. بهلام بو نهو گرنه نه بوو. چوونکه نهوان پتویستیان به پاردهو پول نه بوو. تنیا

شتیک که داکن فەرۆغی دل نیگه‌ران ده‌کرد ئه‌وه بوو که له مالیدا زۆر قیرسیچمه بوو. ئه‌وهشی له نیتوژاندا بیستبوو. ئه‌وهش شتیکی وانه‌بوو، له‌وانه‌یه له‌گه‌ڵ ژنه‌که‌ی ریتک و پیتک و خوورپه‌وشتیکی چاکی بیی.

دوایه که فەرۆغ به‌جییه‌که‌ی ئیمه‌ی زانی، ئه‌وجا به‌ته‌نی ده‌هاته‌وی، له‌ ده‌روبه‌ری کات ژمیر هه‌وت تا هه‌شت خه‌سه‌رو تاده‌رکی مالیتی ده‌برده‌وه، هه‌ندێ جارانی‌ش خه‌سه‌رو که‌پیتی وابوو له‌وانه‌یه فەرۆغ بیت، ئه‌و زووتر ده‌رۆیش‌ت و منی‌شی ره‌گه‌له‌ خۆی ده‌دا. په‌یوه‌ندی ئیمه و فەرۆغ ئا به‌و جو‌رد بوو تا دوو چاری ئه‌و نه‌خۆشیه هات.

له‌و کاته‌وه ئه‌وه‌به‌که‌مین جاره فەرۆغی ده‌بینی و فەرۆغیش له‌ کاتی چوونه‌ مالیان خۆی له‌ من داده‌پۆشی. به‌ناشکرا به‌ داکیشی نه‌ده‌گوت که ده‌چته ویتده‌ری. فەرۆغ خه‌سه‌روی زۆر خۆش ده‌ویست. له‌ هه‌مووشی گرنگتر قسه‌یه‌ک بوو که ئه‌و پۆ خه‌سه‌رو ده‌رباره‌ی فەرۆغ کردی. ده‌بی مه‌به‌ستی چ بووی؟

بیروبو‌چوونیتی پهرش و بلاو که هه‌رگیز ناتوانم تانوی‌تو رایه‌له‌کانی لیتک گرتده‌م. تا دوسی رۆژان نه‌چومه‌وه مالتی خه‌سه‌روی. به‌لام دل‌م هه‌ردلی ده‌خواره‌وه. رۆژیکی به‌به‌ر مالتی فەرۆغی دا رابردم بی ناگایانه له‌ ده‌رکیمدا. نوکه‌ره‌که‌یان گوتی: ((خاتونه‌کان له‌ مال نین))

که چومه‌وه مالتی کاغه‌زتیکی خه‌سه‌رویان دامی دیم نوسیویه‌تی که تازوو ده‌بیگه‌می. که‌چوم خه‌سه‌رو که‌وله‌مه‌رپکی ده‌خۆوه پیتچا بوو له‌ هه‌وشی له‌سه‌ر کورسیه‌کی له‌به‌ر هه‌تاوی دانیشتیبوو. لقه‌کانی دار قه‌سیه‌که که تازه چرویان ده‌ردابوو به‌سه‌ره‌ریدا شو‌ریبوونه‌وه و سببه‌ریان لیکردبوو. خوشکه‌ بچوکه‌که‌ی له‌ ته‌نیشتیوه دانیشتیبوو نارنجی بو‌پاک ده‌کرد.

خه‌سه‌رو گوتی: ((ده‌ک به‌خیرتی، شادیت له‌گه‌ڵ خۆت هینا.))

- کوره‌ وانا، شادی به‌تۆوه‌یه.

زه‌ردیتی هاتی و مات بووه، هه‌ربو‌خۆی وابوو، من دل‌م رانه‌ده‌وستا. به‌لام ئه‌و هه‌روه‌ک خوری پیتوگرتبوو هه‌موو شتیکی به‌سارد و سری و به‌کاوه‌ خۆ و ده‌ده‌گرت. خۆشکه‌که‌ی پیتکه‌نی و گوتی:

- ده‌فه‌رموو نارنجیتی بخۆ.

- خواتمان لینه‌ستینی و سایه‌تمان له‌سه‌رکه‌م نه‌کا.

- هه‌ی ناهه‌رین، به‌راستی پیتسوازیه‌کی له‌ جیتی خۆیدا بوو.

ئیدی من وه‌لامیتی گونجاوترم وه‌گیر نه‌که‌وت وه‌لامی پیتبده‌مه‌وه. خه‌سه‌ره‌ویش

رواله تیکی راشکاوتری به خووه گرت.

من پرسیم: ((ئیشی چت پیتم بوو؟ نیستا، که چوممه وود مالتی نامه که ی توّم دیت.))
- نیشیکی وام نه بوو. ههرو پیتم ددرباره ی ژن هینانی خۆم چهند قییکانت دهگه لدا بکه م.
به شله ژاوییه وود پرسیم: ((تۆ؟ ژن هینان؟ کئی؟

- له گه ل فه روغ!

- له گه ل فه روغ؟

- ها، واقت ورمه وود، جا نه وود چیه؟ بۆمن نابیی ژن بیتم؟

به وچاوه دریتژ کۆلانه و نه و دهمووچاوه سیگۆشه ییه وودی زه رده خه نه یه کی سه ییری هاتی.
قۆلم له سه ر کورسیه که دادابوو، و قاچه کانیشم هاویشتبوونه سه ربه ک و گوتم:
((پیرۆزد))

به لام له دلی خۆمدا بیرتکی دیکه م کرددود: باشه نه دی نه تو نه خووش نی، تو نه خووشی
سیلته. باشه فه روغی به سته زمان گوناھی چیه که تۆی ناسیود. خه سه روم له پیش چاوان
وونبوو، گۆنای دهر پهریوی په یکه رتکی مردوو ییکم له جیی خه سه روی له سه ر کورسیه که
هاته بهر چاوان. فه روغ ددستی به سه ر نه و په یکه ره نیسکیه دا دیتا..

خه سه ره کورسیه که ی له من نزیکتر خسته وود گوئی: ((ههست ده که م که میتک سه رسام
بیست و نه م کاردی منیش به کارتکی سهخت و نابه جتی بزانی، باشه تۆ ددزانی من چ ئیش و
نازارتیک ده چیتیم؟ داخوا ددزانی چۆن ده سوتیم؟ من له تافی لاومدا ده بیتم بمرم. باشه بو؟
هه ر ته نیا چوونکه له خه لکی دی چاترم. هه ر ته نیا چوونکه من له خه لکانی دیکه چاکتر
ده بینم و باشتر تیده گه م. هه ر له بهر هه ندییه خه لکی دی تاموچیتوو کام له ژیان ده که ن و
من نازار ده چیتیم .. له ودهش بترازی کئی ده لئی من ده سرم. نه وه هات و چاکتر بووم. به لکه
نه و ژن هینانه ته ندروستیم چاکتر کات. نه دی تۆ بوخۆت نالیتی من سیلم نیه،
نه خووشیه که م کۆتایی هاتوه. کئی ده لئی فه روغ له گه ل مندا به ده بخت ده بیتم. به لکه خووش
گۆزه ران و ناسودده خووشه بخت بیتم.))

ماو دیه ک هه روا ددودا و قسه ی ده کرد و منیش تیتی رامابووم. دوا قسه کانیشی نه مانه
بوون:

((بوچی بهرگری له خۆم بکه م. نه و هیزه ی منی سیلاوی کردود و ددیه وی بکۆژی، هیچ
بهرگره ک له خۆی ده کا؟ منیش هیز و توانایه کم و ده بیتم گۆر دپانیتکی پان و به ربین بو بای
بالی خۆدانی په یدا که م.))

هه‌رچه‌نده قسه‌کانی قنیا‌تیا‌ن پی‌ نه‌کردم، به‌لام راستی‌شی ده‌کرد. قسه‌کانی ویم چونه ده‌دلی. نیدی ژن هینانه‌که‌ی نه‌و سه‌سامیه‌ی که‌له سه‌ره‌تادا هه‌وتی کردم، وورده وورده ره‌ویه‌وه. به‌لام له‌لایه‌کی دیبه‌وه دوو دل بووم. له‌وه‌ی ده‌ترسام که‌ ته‌واوی نه‌خشه‌وه پلانه‌که‌ی خۆی پینه‌گو‌تیم. هه‌رچۆنێ بی‌ په‌سندم کرد. بو‌خۆشی له‌پیشدا له‌گه‌ل فه‌روغیدا دو‌ابوو. هه‌روه‌ها داکتی خه‌سه‌رویش نه‌و زه‌ماوه‌نده‌ی زۆری‌تخۆش بوو و به‌لینی هه‌موو جو‌رده کۆمه‌کیسه‌کیشی دابوو، دک‌تۆریش نه‌و کاردی په‌سندم کردبوو/ به‌لام به‌وریا‌یه‌وه، و گو‌تیبوی: ((له‌وانه‌یه بو‌خه‌سه‌روی زۆریاش بی، له‌وانه‌شه بو‌هه‌ردووکیان ترسناک بیت.))

خه‌سه‌ره‌وه نه‌خشه‌که‌ی خۆی نا‌وا به‌م جو‌ره‌ بو‌روون کردمه‌وه: ((بریارم داوه زه‌ویه‌یه میراتیسه‌که‌ی شه‌ه‌ریار بفرۆشم و به‌پاره‌که‌ی که‌نزیکه‌ی دا‌زده هه‌زار تومان ده‌بی. له‌گه‌یلان یان له‌لاجانی و یا له‌نزیک ده‌ریاهه‌ پارچه‌ زه‌ویه‌یه‌کی ده‌کرم و هه‌ر له‌ویش خانوویکی دروست ده‌که‌م و سه‌رقالی کارتیکی ده‌بم. هه‌ر واشم نیازه‌ که‌ده‌وه خانوویدا ژنی و دگۆتیم)) منی راسپارد که‌ له‌گه‌ل داکتی فه‌روغیدا بدو‌تیم.

سه‌ره‌نجامی نه‌و کارانه‌ نزیکه‌ی هه‌شت مانگ و نیوی خایاند هه‌ر چه‌نده داکتی فه‌روغی له‌به‌ر نه‌خۆشیسه‌ خه‌سه‌روه‌ی به‌و کاره‌ی تۆزیک نیگه‌ران بوو به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا به‌سه‌رخۆی نه‌هینا چونکه‌ بو‌خۆی پیتی خۆش بوو. داکتی خه‌سه‌روه‌یش که‌ ده‌دیت کۆره‌که‌ی خۆش‌حاله‌ و جارجاره‌ش به‌ده‌میوه‌ پیده‌که‌نی، زۆر شاد و رو‌وگه‌ش بوو. هه‌قیشی بوو، چونکه‌ ژن هینانی کۆپان و شوو‌کردنی کچان یاد و بیره‌وه‌ریسه‌کی زیندووی سه‌رده‌می زه‌ماوه‌ندی داک و بابانه. له‌ رو‌وده‌سه‌ر له‌ که‌ناری ده‌ریاهه‌ خانوویکی کۆتستانی که‌به‌سه‌ر ده‌ریاهه‌یدا ده‌روانی و هه‌یوانیکی پان و پۆری هه‌بوو و جام‌خانه‌یه‌کی سه‌رتاپا شووشه‌ به‌ندی تیگه‌پرابوو سی مانگه‌ی هاوینی من و خه‌سه‌ره‌ سه‌رقالی نۆژهن کردنه‌وه‌ی نه‌و خانووه‌ بووین. به‌شێوه‌یه‌کی سه‌رپیتی خانووه‌که‌ کردرا. خه‌سه‌ره‌ پیتی و ابوو کاتی که‌ له‌گه‌ل خه‌لکی گه‌ره‌کتی ناشنا بوون نه‌وده‌می زه‌ویه‌که‌ش ده‌کرن.

بو‌نۆژهن کردنه‌وه‌ی نه‌و خانووه‌ش نه‌وپه‌ری وورده‌کاری تیدا به‌کارهاتبوو، خه‌سه‌ره‌ نه‌و خانووه‌ی وا ده‌ستوور دابوو که‌ یه‌که‌جار زۆر که‌شخه‌ی دنواند. که‌ل و په‌لی ماله‌که‌یان له‌ چاکترین کۆگا و موغازه‌و پیشانگایه‌کان و به‌باشترین سه‌لیقه‌وه‌ کرین. من ده‌لیم سه‌لیقه‌، به‌لام هه‌یجیشیان به‌دلی من نه‌بوون. به‌لێ، مۆییلی نه‌رم و خۆش. قالی و رایه‌خی جوان و رازاوه‌ به‌نه‌خش و نیگارو وینه‌ی جوان. په‌رده‌ په‌نجه‌ره‌ی ناوریشم، چل چرا و قه‌ندیلۆکه‌ی ده‌ستکاری نه‌سفه‌هان. چاریاهه‌ چرا که‌هه‌مووی له‌ دار و ته‌خته‌ی قورس و پته‌و دروست

کراپوون. هه موو ئه و شتانه که یه کجار زۆریش جوان بوون، به لام خه سرده و رهنگی سهیر و سه مه رده ی لی هه لده بژاردن. دوو هه زار تومان به ژووری نوستننی درا که خه سرده و پیتی ده گوت ((ژووری بووکی)) ته و او ی رهنگی شته کانی ئه و ژوورده هه موو رهنگی زیرکفت بوون. دیسانه وه ددیلتیمه وه، که ئه وانه هیچیان به دل و حز و ئارده زووی من نه بوون. رۆژی هه ژده ی مانگی به هه من که له رۆژ ژمیرتدا نووسرابوو بووک گواستنه وه ی تیدا پیروژه، بووک و زاوا له مالتی داکتی فهروگی ماره بیان بری. هه ر ئه و رۆژه فهروغ و خه سرده و پیکه وه به ره و پروودسه ر هازوایان.

دوو سه به ی ئه و شه وه من و داکتی خه سرده و فهروغ پیکه وه به ئوتومبیلیکی هۆدسن له لاجانی تیتیه رین. بریار و ابوو دمه ده می ئیوارئ بووک و زاوا بچنه نیو خانووه نوتیه که وه و تیمه ش بو به یانی له وئ بین بایه کی توندی ده هات به فیری به دره ختانه وه نه هیتشت. نارده ته یه کیش که کهس نه بیده زانی له گهرووی بایه که وه دیت یا سروشت بو خوی و ده کات، که وای به و شیوه سهیره کار له ناخی ناوه وه ی مرۆف ده کا. داکتی خه سرده ی و داکتی فهروگی ههردووک پیده که نین، به لام من چاوه ریتی پیشهاتیکم ده کرد. دل و وه په له په له که و تیبوو. ئوتومبیله که به ریتی پر له به فر و به قوریتگیروا دا هه ر ئیره و ئه و پیتی بوو و تا ده هاتیش ئیمه ی به ره ولای ئه و خانووه نزیکتر ده کرده وه که به لای منه وه خانوویکی یه کجار سامناک بوو کاتژمیر نو و نیو له به رده رکئی راوه ستا. ده رکه کرابووه و خزمه تکار و به رده ستیش دیار نه بوون. له نیو مالتیش وه ک باوه، که سمان به پیره وه نه هات و فه رمووی لینه کردین. هیتشتا چرای دوی شه وئ هه رده سووتا و دوو که لی ده کرد. له رۆژیکی وای که بووکی تیدا ده گوازرایه وه، نه ده بوو ئه و ماله ناوا بیده نگ و کش و مات بی. له پلیکانان وه سه رکه و تین. له دالانی نهومی یه که م کابرایه کی ئه رمه نی که که مانچه که ی هه ر ده ده ستیدا بوو له سه ر لاته ختیکی خه وی لیکه و تیبوو پر خه ی ده هات. له ته لاری گه و ره شدا چهنده شووشه و په رداختیک که و تیبونه سه ر عه ردی، و هه ندی چرای دیش هیتشتا هه ر دایسان له لایه کی دی را که کهس نه بیده زانی کوپیه بایه کی سارد به ته و او ی نیو ماله که یدا ده هات به شیوه یه کی وای هه رچی په رده و چرا و قه ندیلوکه هه بوون هه مووی وه هه له که سه ما خستبوون. هه رجاره وه له پر ده رگایه ک ده کرایه وه و زۆر به توندی به دیواریدا ده دا. ئاگام له ژنه کان بریا. شاره زای ماله که بووم. یه که مجار چوومه ژوورئ نوستننی. لینه و سه رینی سه رچارایه که په رش و بلاوکه تیبوو، بی ئه وه ی که سیشی لیتی. بایه که له لای هه یوانتیوه راده هات. ده ستورده چوومه وئ تا په نجه ره کان داخه م. بایه کی سارد ده ناو

((پاسگا))

نووسینی / مجہممدی شہرفی

- ((ہیلکھ و ناوین رہییس؟))
((کیت دہوی، پاسگا؟))
((رہیسی پاسگام گہرہ کہ))
((پاسگا چۆلہ))
((ہہوریککی چند رہشہ! ئوشۆ باران وک کوندہی سہر بہرہو ژیر دادہکا))
((جاری ہر ئیواردیہ، خوشہ و دانہ ہاتوہ۔))
((ئہتۆ کوری کیتی؟ سہریازی؟))
((نہخیر، ئہمن رہحمہ تۆی کوری سہید عہلیم. ہیشتا وختی سہریازیہم نہ ہاتوہ۔))
((کوری کام سہید عہلیت؟))
((ئہو سہید عہلیہ کورته بنہی لاقی چہپی شہلہ۔))
((ہاواری کردہوہ: ((ہیلکھ و ناوین رہییس؟))
((پاسگا کہسی لی نہ))
((ئہدی چوو ونہ کوئی؟))
((نازانم. کہمن ہاتم پاسگا چۆل بوو۔))
((بۆ شکایہ تتی ہاتووی؟))
((نہخیر، چ داوایہ کم نہ۔))
((ئہدی بۆ ہاتووی؟))
((بۆ خۆلہ پەتانی و گہمان ہاتووم۔))
((ہاواری کردہوہ: ((ہیلکھ و ناوین رہییس))
((ہاوارہ کہی چند جارتیکانی دہدالانتی پاسگایدا دہنگی دایہوہ:
((ہیلکھ و ناوین رہییس؟))
((ہیلکھ و ناوین رہییس؟))
((ہیلکھ و ناوین رہییس؟))
((پاسگا کہسی لی نہ۔))
((کہنگی دینہوہ؟))
((ئہمن چووزانم، کہمن ہاتم پاسگا چۆل و ہۆل بوو۔))
((ہہوریککی چند رہشہ! ئوشۆ باران وک کوندہی سہر بہرہو ژیر دادہکا))

رہحمہ تۆ له حەساری پاسگای لەناو خۆلتی دانیشیت و دەستیکرد بە گەمان .
با .. بێتە لە کەمی پاسگای هەلدابوو بە دار باویبە کە . دار باویبە کە لۆ و پۆبی بە گولان داها تەبوو .
(با) اش وورد وورد گۆلە باویبە کانی بێرەو بەویدا دەدان و دەیوەراندن .
(ئەهوه بەهەویای چ دروست کەمی؟)

رەحمە تۆ گۆتی: ((باغ))
(ئەوشۆ بارانیککی وا دادەکا، مەگەر خوا، دەنا هەموو جێبەجێ دەبا .)
(جا خۆ دار و باری تێدانیه)

((چی؟))

((باغە کە))

((خۆزیا رەبیس پاسگا دەهاتەو .))

((لەوانە یە بێتەو . ئەو دەمەمی من هاتم پاسگا چۆل بوو . سەربازەکانیشی لێنەبوون .
ترومبیلی پاسگایە کەشی هەملێنەبوو . . تەنیا دوو پشیلە نەبی لە بن دارباویبە کە گەمەیان
دەکرد ، ئەوانیش کەمیان دیت تێیان تەقاند و هەلاتن .))

زۆر لە دووری پاسگاکەو دەبروو سەکە یە ک لە چیا یە کەیدا و گرمەمی هات . رەحمە تۆ هەروا
بە دەم گەمانەو بە تیلەمی چاران لە پیریتزنی دەروانی ، گۆتی: ((ئێو مەمکە کوپرا نین؟))
(نەخیر ، من خەلکی گۆندی وەنیم ، خەلکی گۆندەکەمی خواریم .))

پیریتزنی سەبیرتکی هەوێرە رەشە کەمی کرد . هەوا تا دەهات تاریکتر دەبوو . لەو دیواری
پاسگایە کەو دەمیو دەمیو شەیدایانەمی دوو پشیلە دەهاتنە گۆی . (با) اش هەروا گۆلە
باوی بێرەو بەویدا دەدان و دەیوەراندن . رەحمە تۆ چوار لادیواری چووکەلەمی لە قوروی
هەلنابوون و چوو بوو لەو لایانرا چیلکە و داری بۆ باغە کەمی هێنا بوون . هێنانی و
لەوتی هەلرشتن و یە کە یە کەمی لە زەوی رۆکردن و چەقاندنی پیریتزنی چارۆگە کەمی سەری
لە بن چەناگە یەو توند توند گرتبوو و جار جارە تەماشایە کەمی دالانی پاسگای دەکرد و
جارە جارەش دەرەحمە تۆی رادەما . دێسانەو لە سەرخۆ گۆتی:

((هیلکە و ناوین رەبیس؟ .)) دەرگە کەمی سێ جاران دەنیو دالان و ژووورە چۆلە کانی
پاسگایدا ، هات و چوو . رەحمە تۆ گۆتی: ((گۆتم کە ، پاسگا چۆلە و کەمی تێدانیه .))
(ئەدی کەنگی دێنەو؟ .))

((ئەمن چووژانم ، کاتێ کە من هاتم کەمی لێنەبوو . تەنیا دوو پشیلە نەبی لە بن دار
باویبە کە پێکەو گەمەیان دەکرد . هەرکە مەیان دیت تێیان تەقاند و هەلاتن .))

پیریزن فلقہ پیکہ نینتکی له سرخوی هاتن، گوتی: ((هر نهو پشیلانهی نهوا ئیستا دهنگیان دئی؟))

رہحمہ تو گوتی: ((نا، هر نهوانهی که وا دهنگیان دئی، له بن داره که بوون.)) پیریزن دیسانه وه دهئاسمانیی هه لروانییه وه، گوتی:

((نهو هه ورد ره شه شتتیکي به چاوییه وه، نهوشو باران زور دهباری.)) رهمه تو به سه رسورمانتیکه وه ته ماشای کرد، گوتی: ((ئیوه ناوتان چه شه؟))

((من خه لکی گوندی وه نیم، خه لکی گونده که ی خواریم.))

رهمه تو گوتی: ((نهها سهیری ئیستا پرده دار و درهخت!))

پیریزن گوتی: ((چی؟.))

((باغه که م.))

پیریزن نهرمه زه ردهیه کی هاتن گوتی: ((سه رده تای به هارییه و که چی باغه که ت ووشک و برینگه!))

((ئیستا باران دهباری و پرده بی له ناو. درهخته کانیش چرۆو گه لا ددرده که ن.))

دهنگی دوو پیشیله کانیش که زور له جارن شه پدایانه تر بوون له و دیو دیواره بلند که کانی پاسگا وه بی پسانه وه و به رده وام دههاتنه گوئی. پیریزن سه رتکی کیشایه نیو دالانی پاسگایه که، له سرخو گوتی:

((هیلکه و ناوین ره بیس؟.))

دهنگه که ی وه که ناله دهچوو. رهمه تو خه ریک بوو ده ترسا.

راستبووه، گوتی: ((پاسگا چۆله.))

پیریزن گوتی: ((نه دی که نگئی دینه وه؟))

((نه من چوو زانم. که من هاتم پاسگا چۆل و هوّل بوو که سی لینه بوو، ته نانه ت

تروو مبیلی پاسگایه که شی هه ر لینه بوو. ته نیا دوو پیشیله نه بی له بن دار باوییه که

خه ریکی گه مان بوون پیکه وه، نهوانیش، هه رکه میان دیت تییان ته قاند و هه لاتن.))

پیریزن به سپایی پرسی: ((نازانی چوونه کوئی؟))

((کتی؟))

((ره بیس پاسگا و سه ر یازه کانی.))

((نه من چوو زانم. ردهنگه هه ر نه شییه نه وه.))

پیریزن پیکه نینتکی هاتن، گوتی: ((بو ده شین ئیدی هه ر نه شییه نه وه؟!))

رهمه تو له په نا دیواره قۆرینه کانی باغه که ی دانیشه وه، گوتی:

((من نازانم، نیتوہ بۆ شکایہ تی ہاتوون؟))
پیریتزن گوتی: ((نہخیر، من خہلکی گوندی و ہنیم۔ من خہلکی گوندی خواریم))
رہحمہ تۆ سہیرتکی ناسمانی کرد۔ برووسکہ یہک لہ دووری دیوارہکانی پاسگا لہ
کتیویدا و گرمہی ہات۔

پیریتزن گوتی: ((ہہوریتکی چہند رہشہ! نہوشۆ خراب دہباری))
رہحمہ تۆ گوتی: ((باشتر، نہوددم درہختہکانم ہہمووشین دہین۔))
میاوہمیاوی پشیلہکان زیاتر بیوو۔ لہو دیوی دیوارہکانی پاسگاشہود، دہنگی گومان ناسای
درہختہکانیش بہدہم ہای نیتوہ و دختہوہ لوولی دہخواردو ہاشہی بوو، ہہوا کہمیتک تاریکتربوو۔
پیریتزن دووبارہ لہ بن لیسوانہوہ گوتی: «ہیلکہو ناوتین رہییس؟» دہنگہکھی وک نالہ دہچۆوہ۔

رہحمہ تۆ بہناراحہتیوہ بلند بوو۔ گوتی: «پاسگا چۆلہ کہسی تیدانہ۔))
رہحمہ تۆ گوتی: ((دویتیش کہمن ہاتم ہہرچۆل بوو و کہسی تیدانہبوو۔))
پیریتزن بہدہنگیکھی زۆر نہرم وشلہوہ پرسی: ((نہدی کہنگی دینہوہ؟))
رہحمہ تۆ گوتی: ((نہمن نازانم۔ لہوانہیہ نیدی ہہر نہشہنہوہ۔))
پیریتزن گوتی: ((عہجایب!))

رہحمہ تۆ گوتی: ((بۆ نیتوہ بۆ شکایہ تی ہاتوون؟))
پیریتزن گوتی: ((نا، من خہلکی گوندی و ہنیم۔))
رہحمہ تۆ سہیرتکی دار باویہکھی کرد۔ دارباویہکھی وک نارمائیہکھی گہورد
دہتاریکیہدا ہانکہانکی بوو و سہمای دہکرد۔ پیریتزن سہرپۆشہکھی ولانا۔ ہیلکہکانی

ہہموو بہدالانی پاسگایہکھی و دہرکردن و بہ نہسپایی و لہسہرخۆ لہ ہساری
پاسگایہکھی و دہدہرکہوت۔ لہ پیر بۆنی بوخورتکی خوش بہنیتو پاسگایہدا بلاو بۆوہ۔
رہحمہ تۆ سہیرتکی دالانی پاسگای کرد۔ دہنیتو بولیتلی دالانہکتیدا ہیلکہکانی دیتن۔
بہواقی وورہوہ سہیرتکی نہولاولای خۆی کرد، پیریتزنی نہدیت۔

دہنگ و زہنای جووتہی پشیلانیش لہو دیو دیواری پاسگا گہیبوہ کلویان۔ ناسمان
نم نہ داہدایہ بارانی۔ رہحمہ تۆ بہشلہژاویہوہ باغہکھی تیک و پیک داو بہنیتو تاریکیدا
ہہلات۔ لہولای پاسگاشہوہ، لہ شوتیتکی زۆر دوو رہوہ، دہنگی نہقارہی دہہاتہ گوی۔
ژتان تیکیانہوہ دہدا و تیشکی روناکییہکانیش لہو دوورہوہ دہہاتن و جی گۆرکییان بوو،
بہغار بہرہوہ لای وان چوو۔ بۆنی جاترہ بہو ناوددا بلاو بیوہ۔ بارانیش نم نہ دہباری۔

((بیوہ ژنہ کانی هایفونگ))

نووسینی / لف توشنکی

فرۆکه کان هینده له پر له وودیو چیاکانه وه پهیدا بوون، فه زماندهی کاروانه که به هیچ جوریک به وه رانه گه یشت ئوتومبیله کان بلاوه پت بکات. هه هیندهی پت کرا تفه نگیکی تاودایه و دهر په ریه دهری. ئوتومبیلچیه کانی که له سه ر گازی پشت خویان بهزه ویدا دابوو و بهرامبه ر ئه و بۆمبا هاو پێژانهی خویان لوول ددها و هیرشیان دههینا، لوولهی چه که کانیان تی کردبوون و ته قه یان لیددکردن. ئه وان چاوه رتی فه زمانی ته قه نه بوون، هاره و زیکه ی فرۆکه کان تادههات توندتر دهبوو، تاوای لتههات په ردهی گوئی دهری. ته قینه وه یه کی ترسناک، گه رده لوول و ته پ و تۆز و بۆگه نی بارووتی به هه وادا بلاو کرده وه. یه کی له بۆمباکان نیتچیری خۆی پتیکا، بلتسه ی ناگر یه کتیک له ئوتومبیله کانی له خۆیه وه پتچا، نامانجی هیرشه کهش هه ر ئه و ئوتومبیلانه بوون که برنجیان بارکردبوو. ئوتومبیلچیه کان بیدره نگ هه ریه که یان بوونه جهنگاوه رتیک، و دهستیان به ته قه کرد. ئه وان لوولهی تفه نگیان کردبووه فرۆکه ی له دنگ خیرا تر.

چه کتیک وانه بوو ته نیا - تفه نگ - نه بی، له گه ل ئه وه شدا ناچاری ته قه کردن بوون، هه رچۆنیک بوو دهیتوانی زۆر کاریگه ریت، ئه گه ر بۆشیان نه خرابایه، مه بهستی راسته قینه یان دوورخستنه وهی هیرشی فرۆکه کان بوو، له هه موو شتی گرنگتر، ئه وان ده بوایه برنجه که رزگارکه ن. هه ر چه نده فه زمانده که یان دهیزانی هه موویان ته قه ده که ن به لام ته قه که ناریک و پتیک بوو. دهستریژی چروپر پتویست بوو، بۆیه له ناوه راستی رتگا که راوه ستا و هاواری کرد: ((هه مووتان پتیکه وه!)) دهستریژه که تادههات کوک تر توندوتیژتر دهبوو فه زمانده هاواری کرد: ((دهستریژ، دهستریژ!)) دوا ی تۆزیک ئه و ئیش و نازاره ی که گیشی کردبوو و جینگلی پیده دا، خستی، ته زووی نازاری قاچی وه ک برووسکه هه موو گیانی ته نی، و کاری له میتشکی کرد، و له هۆش چوو. که به هۆش هاته وه، خۆی له که ناری رتگا که ی ته نیشت مه ره زه یه کی برنجه وه به دی کرد. بۆمبا هاو پێژه کان نزمتر ده فرین و بۆ هیرشیتیکی تر به کاروانه که جیگای خویان ده گوپی. ئه و ده بوایه تاو یک له تاریکی و بیهوشی ته واودا ددانی به خۆیدا بگرتایه، که دهستریژه که تا کو ته رابۆوه. ئه وان ده بوایه سه ر له نوێ ته قه بکه نه وه. هه مووتان پتیکه وه .. ئه وهی ووت و هه ولیدا هه ستیته سه ریچ. به لام ئیش و نازار و برووسکه ی قاچی دووباره دایانه وه بهزه ویدا. بۆ یه که م جار سه ر پتیکای قاچی خۆی کرد. یه کتیکیان ساغ و ئه ویتریان له ئه ژنوی به رده خوار په ریبوو و ته نیا به چه رمه پتستیکه وه ما بۆوه. له و کاته دا تارمایی ئه و

سه‌ربازدی شهری ((دین بین فو)) ای به‌به‌رچاواندا رابوورد که قاچی ده‌په‌ری و هه‌رده‌شیه‌وی بجه‌نگی.

بی وستان کیرده‌که‌ی له گیرفانی دهره‌تینا و به‌سه‌ری نووکه‌که‌ی قاچه بی که‌لکه‌که‌ی له خوی جیا کرده‌وه. ئینجا کراسه‌که‌ی به‌رخوی دادری و برینه‌که‌ی پی پیتچاو به‌سینگه خشی به‌ره‌و لای ئاواله‌کانی سه‌ره‌و ژوور که‌وته خزین: ((پیکه‌وه، پیکه‌وه ته‌قه‌یان لی بکه‌ن!)) تفه‌نگه‌کانیان یه‌ک دهنگ ته‌قه‌یان لی هه‌ستا و دهنگی دست‌ریژیان که‌وه‌لامدانه‌وه‌ی بانگه‌وازی فرمانده‌که‌یان بوو له مه‌ره‌زه‌ی برنجه‌که‌وه دهنگی دایه‌وه.

فه‌رمانده به‌و چاوانی که‌تا ده‌هات وورده وورده تاریک ده‌بوون یه‌کیتک له بۆمبا هاو‌یژه‌کانی دیت هه‌ولی ئه‌وه‌یه‌تی خوی له باری هیترش و په‌لاماردان رزگار بکات و به‌رزیتته‌وه ئه‌وا چه‌ره‌ دووکه‌لیکی ره‌شی له دوواوه هه‌ستاوه. له پیتشاوای هاته به‌رچاو که رزگاری ده‌بی، به‌لام دووکه‌له ره‌شه‌که‌تا ده‌هات نرم تر و تیکه‌لاو و پیکه‌لاوتر ده‌بوو تا دای به‌زه‌ویدا. دوو فرۆکه‌که‌ی تریش وه‌ک هه‌لۆی ته‌ریو، به‌رز بوونه‌وه و له پشت کیتوکه‌کانه‌وه وون بوون. دووای ئه‌م شه‌ره، کاتی ئه‌وانی تر لاشه‌ی فه‌رمانده‌که‌یان ده‌نایه‌ گۆره‌وه، دیتیان هیتشتاکه‌ش مه‌رگ نه‌یتوانیوه زه‌رده‌خه‌نی پرشانازی له لیبی بس‌ریته‌وه یه‌کیتکیان ووتی:

((ئه‌ری مه‌به‌ستی چی بوو که پیتش مردنی هه‌ریاسی مرواری و هه‌لۆوژدی ده‌کرد؟))

ئوتومبیلچه‌کی تر وه‌لامی دایه‌وه: ((چرۆی هه‌لۆوژه‌ نیشانه‌ی خۆشه‌ختیه.

ئه‌و برنجه‌ی که باریشمان کردوه لای ئه‌و له مرواری به‌نرختر بوو. ئیمه برنجه‌که‌مان رزگار کرد و توانیشمان فرۆکه‌یه‌ک سه‌رنگون بکه‌ین. دیاره مه‌به‌ستی ئه‌ویش هه‌ر ئه‌وه بوو)) و ئه‌وه‌ی یه‌که‌میان ووتی:

((راست ده‌که‌ی. ئه‌وه ئه‌و شته‌یه که مه‌به‌ستی ئه‌و بوو)).

((مینه توو)) که مانای مرواریه، ناوی کورپژگه‌یه‌کی بچکۆلانه‌یه.

((تویت مای)) که مانای هه‌لۆوژه‌یه. ئه‌ویش ناوی کچۆله‌یه‌کی یه‌ک سالانه‌یه.

دایکیان له ته‌نیشت چرپاکه‌یان هه‌روه‌راوه‌ستا بوو و که‌وتبووه گیتراوی بیر و ئه‌ندیشه‌وه. ناوی ((کیم)) و له کچۆله‌یه‌کی بچوکتر ده‌نواند. ئه‌و بیته‌ژنی ئه‌فسه‌رتیک بوو که کاروانی برنجه‌که‌ی رزگار کردبوو. کیم نه‌یده‌توانی باوهر بکات که ئه‌ویش بیته‌ژنیکه. هه‌ندی که‌س شتیکیان دهرباردی مردنی می‌رده‌که‌ی پی ووتبوو،

بهلام هیچ شتیکی رهسی لهم باره یهوه بلاو نه کرابووه چونکه خه لکی هه موو جوړه قسه یه کی ده کمن، هه ر بویه ش نهو نه یده ویست به قسه و قسه لکان باو در بکات. بهلام له ناخی دهر وون و بیرى خوشیدا دهیزانی که خه لکی له خوړاباسی مردنی کهس ناکمن. نهو له کارخانه ی قالی چین دا نیشی ده کرد و زوړیشی شانازی به کاره که یه وه ده کرد. دیاره پیښی خوشتر بوو که له کارخانه یه کی گه وړدی مافوور چین دا کاری بکر دایه بهلام خو له ((هابفونگ)) کارخانه ی وانه بوو. که ددیت به په نجه کانی نمونه به کی جوان دیتیتته بهرهم زوری دل پیده کرابه وه و خو ی پی هه لده نا. نهو په نجه انه ی که چاپو کانه، له روژتیکدا شه ش هه زار گریبان ده چنی. نهو نه یده ویست له مه زیاتر خو ی ماندوو کات چونکه خیزانیتکی گه وړده شی به مله وه بوو، کچوله یه کی یه ک سالانه و کوریتکی سی سالی و میتردو خه سووش. نهو هه رگیز دلی نه ده هات له منداله کانی دابیریت و ده ویست هه موو خیزانه که ویکرا سه ریپکه وه نیتن. چونکه پیکه وه بوونیان ده بووه هو ی هیز و توانایه کی زیاتر بوو به روو بوونه وه ی تنه گوجه له مه ی ژبان.

هه فته یه ک رابوورد. وک مانگیک تیپه ربیټی. ((کیم)) هه موو روژت شه ش هه زار گرتی هه ر ده چنی و سه ریهرشتی منداله کانیشی ده کرد. بهلام له خو ی رانه ده دیت بچیتته لای نه فسه ری لیپرسراوی کاروانی دووره ری و سوړاغی میترده که ی بکات که چی لی به سه ر هاتووه؟ میترده که ی دهمیک بوو روژتتسو بهلام به مه هیچ دلگیر نه بوو چونکه نه وانی تریش که روژتتسوون که سیان نه گه رابوونه وه و نه مه ش یه که مجار نه بوو. نهو ری یه، ریپه کی دوور و ترسناک بوو. ترسناک! نانا، کاروانیتکی ها که زایی بوو، کاروانی برنج. بهلام قسه ی خه لکی. سه ر نه جام بریاری خویدا و چووه لای نه فسه ری ناوبراو.

((میترده که تان له روژت نوزدی فه وریبه به ناوی قاره مانیتک کوژرا. یه ک قارده مان .. قارده مان .. قارده مان .. روژت نوزده هم .. کوژرا))

نه م ووشانه وک کوتک. دل و میشکیان کوتا و هه نیسکی گریانی له گه روودا گیر بوو. تا ((هابفونگ)) سی سه عات ری یه، و له ته وای نهو ماوه به دا بیټوه ژنی شوخ و شنگ هه رده گریا. و سواربووانی ناو توتومبیله که ش ته وای هه ول و کوششی خو یان به کار ده هینا تا نارامی بکه نه وه:-

((میترده که تان قاره مانیتکه))

((هه ر ته نیا تونیت. نیوه یه که مین بیټوه ژن نین و به داخه وه ش دوا یین بیټوه ژن نابن))

((نیمه ده یټ ټوله بستین))

خه لکه که دهوان. کیم ده بیست و نهیده بیست و هر له دلی خویدا لیکي ده دایه وه:
قاره مان، یه ک قاره مان. وا باشتره ناده میزاد وه ک قاره مان بثره ت.
ته نیا که سیک که هه ولی دلدانه وهی نه وه دا، پیریتزیک بوو. که به پروویه کی گرژو
ترش و تاله وه ته ماشای ((کیم)) ی گریناوی ده کرد.

هه رجاریک که کیم چاوی هه لدینا. چاوی به چاوی نهو پیریتزیه پرووگرژومونه ده که وت
که تنی ی رامابوو و نهو ته ماشا کردند وای لیکرد که توتزیک خوی کوک بکاته وه و به
نائومیدیه وه هه ولی ده دا نه هیلتی فرمیسیکی بیته خورای، به لام بی سوود بوو. و نهو له
پرمه ی گریانی ده دایه وه. به لام تاده هات پیریتزن زیاتر میسکی داده گرت و زانی پیریتزن
به نه نقه ست ده یه وی چاوی له چاوی بیریت و سه رنجی رابکیشیت. شادی، شادی باش
ناناسیت. به لام غم شتیکی تره. غم که غم می دیت زوو ده یناسیته وه. کیم له
جیگا که ی خوی هه ستا و له شویتیکي نزدیکتر له پیریتزیه و به دنگ دانیشت.

پرسی: ((نایا ئیه وش غم میکتان هه یه؟))

((هه فته یه ک له مه و بهر دوو کور و، بووک و چوارنه وه م.))

((نه و انیش هه موو قاره مانی جهنگ بوون؟))

((نه خیر، هه کوره کانم قاره مانی جهنگ بوون، به لام نه وه کانم قوریانی بی گونه بوون و
له ماله وه بو میا کوشتنی)).

((کیم)) بیددنگ بوو. غم میکی گه و ره بوو. غم میکی خه ست، له هه موو شویتیک.
ته وای نه فیره کانی ئوتومبیله که ش هه ره که به شی خویان له و غم مه دا هه بوو. نه و غم مه
له گه ل ووشه ی ((نه مریکایی)) دا سه ری له هه موو ماله قیتنامیه ک هه لکرد بوو.
ئوتومبیله که گه یشته وه ((هایفونگ)) ی پرگلوپ و شه قامه قه له بالغ و جه نجاله کانی
((کیم)) له پر که به ته نیا له ناو نهو هه موو پیوانه ی شاردا ته نیا ده میتیته وه و ناشزان
بیوه ژنیکه، هه ستی به ترس کرد. به رنک و رواژایه کی که لیه ی دیار بوو خوی له پیریتزن
نریک کرده وه و ووتی: ((نافه رموی بچینه وه مالی خومان؟ پیریتزن وه لامی دایه وه:

((تو به ری ی خوتدا ده روی و من لیره زیاتر نایم منداله کانت چاوه رین. ناده ی،
سه یرکه، ده مه وی شتیکت بده می)) کتیبیکي بچکوله ی له جانتا که ی شانی که له چه ند
پارچه برشتیک دروست کرابوو ده رهینا. «بگره! من نیازم وابوو نه وه بده مه بوو که کم، که
نه ویش بیوه ژنه، به لام له گه ل نه مه شدا له تو به هیزتره خورا گرتره نه و به خوتنه رده وه. ده زانی
بخوتنیه وه؟))

((کیم)) به نیشانهی ((نا)) سه ری بادا.
پیریزن ووتی: ((به لام بیخوتینه وه .. ئی. له کاتیکا که به دهنگیکی گری و ناخوشه وه
دریژدی به قسه کانی ددا: ((ووشه به ووشه بیخوتینه ره وه و نه کاته بریار بده که ده بی چ
بکه ی))

((کیم)) به ساردیه که وه کتیه که ی وه رگرت
منداله کان له ماله وه خه بیان لی که و تبوو. ((کیم)) به لای چرپای منداله کانیه وه چوو،
((تویت مای)) و ((مینه توو)) یانی هه لووژه و مرارویه که ی. وینه یه کی میترده که ی
له سر چرپاکه بوو. رایکرد: نا و باغه که و دهستی به گریانگیکی به کول کرد. نا، نه و یه که م
بیوه ژنی قینام نیه، دو این بیوه ژنیش نابیت. به لام نه مه هیچی له باری غمی نه و سوک
نه کرد. بهر به ری رژئا و ابو که هاته وه مالتی. له تنیشت منداله کانیه وه راکشا. به لام
کاتی که خه ریکی رنکخستی په تویه که بوو له سر زهویه که دهستی بهر شتیک که ووت.
کتیبی پیریزنه که بوو. نه و پیریزنه بو هینده سووربوو له سر نه و دی که ((کیم)) نه و کتیه
هه ریخوتینه وه؟

ددیزانی که خوی لی ناکه وئی. له بهر نه مه هه ستا چراهه که ی داگیرسانده وه و کتیه که ی
لیک کرده وه:

... ناوی ((نگوین وان تروی)) بوو. ((کیم)) زوو خاودنی وینه ی ناو کتیه که ی
ناسیه وه. هه موو که سیک ((نگوین وان تروی)) ده ناسی نه و قاره مانگیکی میلی بوو.
به لام ((کیم)) نه ددیزانی ژنه که ی ناوی ((قان تی گوین))، نه و ده مه ی تازه مانگیکی
بوو بیوونه هاوسر، که ((نگوین و وان تروی)) له رتی رپه رینی بهرگری ژیرزه مینه وه بو
کاریکی زور پر ته له زکه نیردرایه سایگون. نه و نه گه رپه وه، پولیس گرتیان و خستیانه
به ندیخانه وه. نه ی ژنه که ی چی لیته ات؟ و دووای نه و چی کرد؟ بووکی مانگیکی که
هیشتا به ناوی میترده که ی رانه هاتبوو؟

نه و کتیه ی پیریزنه مۆن و مرجه که دابووی به ((کیم)) ده باره ی ((نگوین وان تروی))
بوو که ژنه که ی نوسیووی. کاتی ((کیم)) کتیه که ی خوتنده وه، تیگه یشت که ((قان تی
گوین)) چ ژنتیکی لیدرچوو. نه و بوو به شور شگرتیکی پولایین.
به یانی نه م رۆژه ((کیم)) زووتر به ره و کارخانه ملی نا بریاریدا بچیتته یه کیه تی لاوان.
ددیزانی دده بی چیان پی بلتی:

((من نه و ماوویه بیرم دکرده وه. ته وای مانگی پیتشو و به تایه تی دوینی شه و بیرم

کردۆتهوه قسه کهم پتی مه برن. هه موو شتیکتان پیده لیم. من تا ئیستا وه ک پتیوسته وانه ژیاوم. رۆژی شهش هه زار گری بهس نیه. نا، قسه م پتی مه برن. پیتان ده لیم نه وه ی بیرم لی کردۆتهوه راسته. ئیمه ده بی زیاتر و باشتر ئیش بکه یین. نه و گریبانه ی که ئیمه له و قالیبانه یان ده ده یین و بو ده ره وه یان ده نترین شتیکی راسته قینه یه. کاریکی زۆر پرسووده، و نیشتیمانه که مان پتیوستی پتییه تی. چونکه زێرمان بو دینیتته وه. نه و زێره ی که هاوولاتیا مان بو کرینی هه رچی بیانه وی پتیوستیان پتییه تی. هه روها به و زێره ده توانن نرخ ی نه و گولله تویانه بدن که فرۆکه کانیان ده یانگه یه ننه به ره ی شه ر.

راوه ستان، نارامتان بی، لیم گه رین قسه کانم بکه م. من بریارم داوه تۆله ی مه رگی میترده که م بستیمه وه. نه مرۆ بریارم داوه هه شت هه زار گری بچنم، و دوایی هه ولده ده م بیگه یه نه ده هه زار گری. نه وه ئیشی منه. شتیکی تریش، ریم بدن بچمه ناو هیزی به رگ ریشه وه. فیزی چه ک به کاره ی تانیس ده بم. من ده مه وی بو خۆم به رگری له منداله کانم و له شاره که م بکه م... له راستیدا به رگری له هه موو ژیان و بوونمان. ئایا به لای ئیوه شه وه ریگی راستی ژیان هه ر نه مه نیه؟

نه وانیش وه لامیان دایه وه که:

پتی راستی ژیان، هه ر نه مه یه. به لام له راستیدا نه و نه م وه لامه ی نه وانی بو پرسیارده که ی خۆی نه ده ویست. سه ر له نوێ به خۆیدا هاته وه و هه مان پیریژنی مۆن و مرچی نادیا ری له نزیک خۆبه وه هه ست پیده کرد. پیریژنیک که بوو که که ی نه ویش بیوه ژنیک بوو، به لام به هیزتر و خۆراگتر له ((کیم)) ده یوست بیسه لینی که نه ویش به هیزه. خۆ نه و هه رته نیا بیوه ژنیک نه بوو، بیوه ژنی قاره مانیک بوو. له ماله وه کوره که ی به هه له په وه پتی ی ووت:

((دایه! ئوتومبیله کان گه رانه وه .. خۆ هه موو ئوتومبیلچه کان دیاریان بو منداله کانیان هیناوه. نه ی بابه که ی دیتته وه و دیاریمان بو دینی؟))

((کیم)) دهستی نا به ده می خۆبه وه، تا قۆله ی گریانه که ی بشاریتته وه. ک دهستی به قسه کرد، دهنگی ساف و بی گری و گۆل بوو: ((بابه هه رگیز نایه ته وه. نه و له پیناوی نیشتیماندا کوژرا. من جی ی نه وتان بو ده گرمه وه و جل و به رگی جوان و شتی یاریتان بو ده کرم. کوره بچکۆلانه که ی نا به سینگیه وه و له سه رخۆ ووتی: ((باوکتان کوژرا. ئیوه ته نیا دایکتان هه یه. ئیستا ده تانه وی چکه ن؟))

((من تۆم خۆشده وی، کاتی گه وره ش بووم ده چه ریزی گاردی نیشتیمانیه وه و وه ک

باوکم دهبم))

((کیم)) بهدنگیک لهرزۆکه وه، ووتی: ((به لئی کورم! وهکو باوکت به .. نازا و پیا و بهلام تونابی بمری، ته نانهت به ناوی قاره مانیکیشه وه. تۆ ده بی ته مه نیکي دريژ بريت. با، به نوميد بين کاتي که تۆ گوره ده بی شهر ته و او بووه. من دهمووی تۆ خو شبه خت و کامهران بيت و نه گهر ويستيشت بيه قاره مان، له نيش و کار دکانتدا قاره مان به.

((کیم)) له ((هایفونگ)) دا ده ئی. سالتیک به سهر مهرگی میرده که یدا تپه ریوه، خه لکی ده لئین که نه و زۆر گۆراوه. پتیا و و تم که نه و زۆر بیده نگ و که م دووه. ههروهک نه مرۆ بیت نهوم ناسیبه وه کارگه ریکی تیکۆ شهر و نازا، تفهنگچیه کی لیهاتوو له هیزی بهرگری، قوتابی پۆلی پینجه می یه کیتیک له قوتابخانه کانی شه وانه و دایکیکي دل سوژ. بلووزتیکي سپی قول دريژ و چاکه تیکي شینی قۆپچه بره دار له بهر و نيشانه یه ک به یه خه وه که سهر کۆمار بۆ خو ی پیشکه شی کردووه. قزه دريژه کانی به رهفته یه کی سپی به سترابون، که نهونه ی پاکي و شوخی یه. ((کیم)) هه رگیز نه وه ی به بیردا نه ده هات که جاریکي تر رهفته ی سپی له سهر ده به ستیته وه. راستی نه وه بوو که نه مجاره نه ک وه ک بیتوژنیک به لکه وه ک شوژشیکیریک له هیزی بهرگری میلی له ((هایفونگ)) دا رهفته ی سپی به ستبوو.

له نامیلکه ی - صدا - ی فارسیه وه و درگتیردراوه
له گۆقاری ((به یان)) ی ژماره - ۷۹ - ی مانگی مایسی سالی ((۱۹۸۲)) دا
بلا و کراوه ته وه.

((چاک دہبیٰ ئیشاللا))

نووسینی / عہزیز نہسین

ناوندندی هفتہ بود کورہ لاوتیک لهبر نہ خوشخانہی، دروونی، قوت بووہو
بهدرگاوانہکھی ووت:

- دهموی یوسفهفندی ببینم.
  - کام یوسفهفندی؟
  - خه لکی ((مهجیر ناوای خواروویہ.
  - له کام بهشدا نیش دکات؟
  - نیش ناکات. نهخوشه، دوو مانگ لهمهوپیش هیناویانہ ته ئیره.
  - له رۆژی سردانا ودره نهمرۆ نابین قهدهغهیه!
  - دهکری بچمه لای سهرۆکی نه خوشخانه و موله تی لی ودریگرم؟
  - سهرۆک نیشی ههیه.
  - دهکری پزیشکی ئیشکچی ببینم؟
- دهرگاوانه که پهنجہی بو دووسی کهسی بهرگ سپی که له ژیر درهختهکاندا دانیشتبوون
راداشت:

نا نهوانه ن .. لهوین ..

- کورہ لاوه که چووه لای پزیشکهکان، سلاوی کرد و ووتی:
- من ماموستای ((مهجیر ناوا)) م پهکتیکیان له دتیه کهی ئیمهوه هیناوه ته ئیره ..
- ناوی یوسفهفندی به .. لهبر نهوهی ماوهی مانه ودم تهواو بووه و دهبی نه مشه و
ههبرگه ریمهوه، ناتوانم تا رۆژی سردان راو دستم .. دهکری بفرموی نهمرۆ ببینم؟
- یهکتی له پزیشکهکان ووتی:
- فرموی دانیشن.

پزیشکه تهنگه ستورده که پرسی: خزمتانه؟

- نهخیر، من خه لکی نهو دی یه نیم، دوو سال لهوی ماموستا بووم.
- ستههم پزیشکیان که موو رهشیک بوو ووتی:
- ناسیم .. نهوه نی یه دهموچاوتیکی سوورفلی ههیه و ته مهنی له دهو روبهری پهنجا
شهست سالی کدایه؟

- به لئی خوبه تی .. شهست و حهوت ساله بهلام جحیل تر دتته بهرچاو.
- له بهشی منه .. ئیستا کاتی نان خوار دنه .. راوهسته بالی بینهوه بانگی دهکم.

ماموستای لاو پرسى :
- نہ خوشبہ کہى چپہ ؟
نہ خوشى دہرونى - نہفسى - ہہیہ ، ہہموو دہمى لہ گہل خوى دہلتى :
پزیشکہ تہ نگہستووردکہ پرسى :
- چ دہلتى ؟
- ہہمیشہ قسىتى دووپات دہکاتہوہ : ((چاک دہبی ئیشاللا)).
ماموستاکہ ہہناسہ یہکى قولتى ہہلکیشا ، چاوى پر ہوون لہ ناو ووتى :
- ئیستا تیگہیشتم ، یوسفہفہندى بیچارہ بو نہ خوش ہووہ .
پزیشکہموو رہشہکہ پرسى :
- دہردىکى ہہیہ ؟
- بہلتى دہردىکى گہورہ ، دہردى تہواوى خہلکى مہجیر ناوا .. تہنانت دہردى
منیش!

پزیشکہکہ بہراشکاویبہکى زیاترہوہ ووتى :
- نہ گہر بفرہموون دہردہکى بہلین لہوانہیہ بو چارہسہرکردنیشى سوودبہخش بیت ..
ماموستاکہ دووبارہ ہہناسہ یہکى تری قولتري ہہلکیشایہوہ :
- بہچاوان ، دہیلیم . بہلکہ سوود بہخش بیت . دوو سال لہمہوہر بہماموستایى چوومہ
دتی ((مہجیر ناوای خواروو)) دہوروبہرى ہہشتا مالتیک دہبوو ، شوتیتیک کہناویان
نابوو قوتابخانہ ، ژوورتیکى گل بوو کہ ہہم جیگای نووستن و ہہم جى ی چیشٹ لیتانم و
ہہم پولى خوتندنیش بوو . پیتش من ماموستایان نہبوو .. ہہر لہو دہمہیدا کہ بیرم
دہکردہوہ چ بکہم سہر و کہللہى یوسفہفہندى پەیدا بوو ..
نہو خہلکى ((مہجیرا ناوا)) بوو بہلام چواردہ پازدہ سال بوو چوو بووہ نہستہمبول و
لہوى سہرگہرمى نیش کردن بوو .. دواى کہوہختى سہریازى دیت ، دہچیتہ
سہریازى ، کہ سہریازى تہواو دہکات ماوہیک لہ ناو کہشتیاندا دہست بہکار دہبیت ..
بہکہشتى تہواوى دنیا دہگہریت و دہبینى ، سى زمانى بیگانان فیر دہبى و چہند سالتیک
لہ فرانسہ و بہریتانیا و سوید دہمینتہوہ .. دواى تہمہنى چل سالى دہچیتہ نہمہریکا
و لہوى نیشتہجى دہبى پارہ و پولتیکى زور پەیدا دہکا ..
ہیتدہى ہہبوو کہ دہیتوانى دتی مہجیر ناوا بہخانوو وبہردو نازہلیہوہ بکرت ..
بہلام نہویش دہردہکى ئیمہى ہہبوو .. دہردى نیشتیمان ، لہ گہل نہو ہہموو دہست کہو

ت و خوشگوزەرائیەش، ھەر لە بیرى ئەودا دەبێ کە زووتر بگەرێتەود نیشتمانیە کەى، تەنانەت ژنیشى نەھیتابوو رۆژى ژماردوون تا بێتەود و کچىکى مەجیر ئاواى بیتی. کاتى ھاتەود کەس نەیناسیەود دواى کەناسیشیانەود خزم و کەسەکانى زۆر ناراحت بوون، وایاندەزانى ھاتۆتەود میراتى بابى وەرگرتەود. بەلام یوسفەفەندى ھیتەدى پارە و پۆل ھەبوو کە ھەرگیز لە بیرى ئەم شتەدانەبوو، ئەو تەنانەت نامادە بوو پارەو پۆلەکانیشى ھەموو خەرج بکات تا ((مەجیر ئاوا)) وەکو دیتھاتەکانى ئەمەریکای لى بێ.

منیش بەھاتنى ئەو بو دیتبە کە زۆر شاد و دلخۆش بووم، نە لەبەر ئەوەى سوودیکم پێ بگات و پارەو ماردیەکم دەست کەوێ! نە .. لەبەرئەود بوو کە ئەو پیاویکی رۆشنبیر و تێگەشتوو بوو لە یەکەم چا و پێک کەوتنماندا لى پرسیم:

((قوتابخانە کە تان چەند قوتابى ھەبە؟))

- ((ھیچ، ھەرچە ک دەکەم و دەکوژم کەس منداڵە کەى نانیترى!))

یوسفەفەندى زۆرى پێ ناخۆش بوو و ووتى:

ودرە دەست لە ناو دەست نیتى و دیتبە کە ئاوەدان کەینەود.

ووتم:

((من لە خوام دەوێ))

دەستى گرتم و ووتى:

((ياللا ھەستە بابچینە چایخانە کەو لەگەڵ دیتھاتیبەکاندا بدویتى)). دووبەدوو چوینە ژوورى چایخانە کە، زۆربەى پیاوەکانى دى لەوئ بوون. یوسفەفەندى لە نزیک «کاک مراد» دودە دانیشت و دەستى بە باسکردنى سوود و قازانجى خوتندن و فێربوون کرد، ھەر وتى .. وتى و ... وتى .. تالە دوا بیدا ووتى:

((منداڵە کانتان بنێرنە قوتابخانە بابخوتن))، کەس وورتهى لى نەھات ھیچیان یەک.

((بەلتى)) یا ((نا)) یان لە زارى نەھاتە دەرى.

یوسفەفەندى دووبارە دەستى بە پێدا ھەلدان و سوود و قازانجى خوتندن کردەود .. من تەماشایە کى سەرر چاوى ((کاک مراد)) م کرد دیتم چاوە خەوالوودەکانى خەربکى نووقانن ..

یوسفەفەندى بەدەنگى کى بەرز پرسى:

- باشە، براىنە دەلتىن چى؟ وەلام بدەنەود!

دیسانہ وہ کہ سب دہنگی لی نہات.

یوسفہندی رووی له کاک مراد کرد، تو دہلتی چی؟

کاک مراد توڑتک چاوه کانی هه لگتوفی و وهلامی دایه وه:

((چاک دہبی ئیشاللا)).

یوسفہندی کہ من جوولا:

- چ چاک دہبی کاک مراد؟ دہبی قوتابخانہ کہ گه وره کهین، پوله کانی زیاد کهین،

ژووریتیکی بو ماموستای دروست کهین .. من پاره کهی ددهم، ئیوه ته نیا ئیش بکهن.

باشه دہلتین چی؟

دیسانہ وه دہنگ نه بوو. نه مجارده رووی کرده ((مام خدر)) ی چاپچی و ووتی:

- ها مام خدر تو دہلتی ی چی؟

مام خدریش که له سهر سه کۆی چاپخانه که پالی دابووه و خهریکی وه نه وزدان بوو

ته کانتیکی دا و ووتی:

- بلتیم چی قوربان؟ ((چاک دہبی ئیشاللا)).

به دل شکاوبیوه له چاپخانه که هاتینه ده ری، و وتم

- بابچینه مالی کویتخا، نهو کۆمه کیکمان ههر پتده کات.

له مالی کویتخاش، یوسفهندی ته وای نهو قسانه ی که له چاپخانه که دا کرد بوونی،

دوو پاتی کرد نه وه .. کویتخا هه روا که گوئی کلور کرد بوو چاوه کانی سیس بیون و دهستی

به وه نه وزدان کرد.

کاتی قسه کانی یوسفهندی ته وای بوو و ووتی:

غه من مه خو، ((چاک دہبی ئیشاللا)).

نه ویش هه ستاین، و وتم:

- یوسفهندی چ بکهین؟

- نابئی شل بین، من نامادهم به پارده ی خو قوتابخانہ که دروست کهم!

یوسفهندی گه چ و لم و چیمه نتوو دار و تهخته و نه وه ی بو خانوو دروست کردن

پتویست بیت هینای و له به رده می قوتابخانہ که ی هه لرتن ((موسا درتژ)) که که میکی

سهر له وه دستایی یه دهر دده چوو له گه ل پتینج کریکاردا به کری ی گرتن، به لام ئیشه که هیچ

به ره و پتیش نه دده چوو، دوو مانگ تپه ری دیواره کان مه تریک بلند بوو بوون. ههر چه ند

یوسفهندی داد و بروو هات و هاواری دده کرد موسا درتژ زور له سهر خو و نارام وهلامی

دەداپەوێ:

((تەواو دهبی نیشاللا)).

بەهەر کۆتێرەو دەریبە ک بوو خانووی قوتابخانە کە تەواو بوو .
بەلام تازە سەرەتای بەدبەختی بوو ، تەنگوچەلەمە ی گەورە ، پەیدا کردنی قوتابی بوو بۆ
قوتابخانە کە بەهەزار نالی عەلی شازدە قوتابیمان پەیدا کرد .
رۆژتیکیان هەموومان لە چایخانە کە دانیشتبووین کە لە پیر (موسا درێژ) هاتە ژووری ،
زۆر ناراحت و شلەژاو بوو بەدەنگتیکێ لەرزۆکەو ووتی:
- کورپنە ، فریام کەوون گایە کەم خەریکە دەمری .

کەس وەلامی نەداپەوێ ، چوو لای کاک مراد و بەپارێرەو ووتی:
- کاک مراد .. بیرتیکێ بکەو .. ئەو بەستە زمانە خەریکە دەمری .

لێوێ کانی کاک مراد جوولان:

((چاک دهبی نیشاللا)).

موسا درێژ رووی لە مام خدری چایچی کرد .

تۆ داو دەرمانتیکێ پەیدا کە ، گایە کەم خەریکە لە دەست دەچی .

((ناراحت مەبە ، چاک دهبی نیشاللا)).

موسا درێژ چەند فەریکە جنتیتیکێ بەهەمووان داو لە چایخانە کە وەدەرکەوت .

من و یوسفە فەندیش هەموو شەوێ خەریکی قسان و گرفتاری چ بکەین و چ نەکەینی
خۆمان بووین . شەوێکیان لە هات و هاواری خەلکی لە خەو راپەریم! دەنگ و هاوار لە
چایخانە کەوێ دەهات ، جلەکانم لەبەرکرد و دەریبە تازانم چ باسە .. خدری چایچی
خەریکی لە خۆدانێ بوو و دەگرێ ، کوری کۆتێخای کچە کە ی هەلگرتبوو و ئابرووی چوو بوو
.. دەقیژاند:

((خەلکینە فریام کەوون .. ئابرووم چوو .. لەو تەمەنەیدا رېسوا بووم)).

کاک مراد ئارام و لە سەرخۆ پیتی ووت:

مام خدر ئارامت بێ ((چاک دهبی نیشاللا))

مام خدر هێندە ناراحت بوو زاری کەفی کردبوو و هەر جنتیوی دەدا .

بەیانێ ئەم باسەم بۆ یوسفە فەندی گێرایەو ، ووتی:

ئەوانە کە بەلایان بەسەر هات بە ناگادینەو ، بەلام بۆ بەیانێ لەبیریان دەچیتەو .
راستیشی دەکرد خەلکی مەجیر ناوا ئەگەر رۆژی پێنج جاریان دەم کردبایەو هەر پێنج

جاره که ی بو نه وه بوو که بلتین: ((چاک دهبی ئیشاللا))، وا رتیکه وت ئه و شه وه یوسفه فندی هاته مالی ئیمه و دوا ی کۆلتیک دهرده دل هه لپشتن ووتی:

- سه ره نجامی حالی ئه و خه لکه به چی ده گات؟

هه ر له گه ل ئه و قسه ی کرد له پر له زارم دهرپه ری و ووتم:

((چاک دهبی ئیشاللا))

یوسفه فندی بیچاره له تووره بیانا رهنگی رهش داگه را و قیژاندی:

- ماموستا گیان، تۆش هه ر ئه و قسه یه ده که ی!

به شه رمیکه وه ووتم:

به خوا به ده ست خۆم نه بوو، له زارم دهرپه ری!

ماوه یه کی تریش رابورد .. رۆژتیکیان زانیمان که دزچۆته سه رمالی مه لای گوندی و که ل و په له که ی بردووه، هه ستام چوومه لای تا بزانی چ باسه!

ماموستا هینده ناراحت بوو بوو زۆری نه مابوو بگریی، ووتی:

کام فه رمه سوئیکه به خۆی راپه رموو مالی من به ری؟!!

دهنگ له که سه وه نه هات ((ماموستا هینده ی دیکه تووره بوو و هاواری کرد:

وه لام دهنه وه، بابه .. کی ده توانی ئه و کاره بکات؟

کوئخا به سه ری لووتی ووتی:

- بلتیم چی قوربان .. هه رچی بیلتیم بی سوود و بی هوده یه، ((چاک دهبی ئیشاللا))

ماموستا تاده می هینای تفتیکی ناوداری له کوئخا کرد!

- کویره چ ده لتی ی .. ئه مه ش چا بوونی هه یه؟!!

رۆژبه رۆژ حال و بال خراپتر دهبوو .. هه ر شتیک که به سه ر یه کتیک هاتبا یه له جیاتی ئه وه ی بیرتکی لی بکه نه وه به یه ک ((چاک دهبی ئیشاللا پینه یان ده کرد، رۆژتیک نیوه رۆ خه ریک بووم به لای قوتابخانه که دا تیده په ریم، به ردتیکم وه سه ری که وت و خوتن هاته خواری .. چوومه لای یوسفه فندی و بیتم ووت:

- من ئیتر له م ئاوا ییه نابم .. ئه فسوس بو ئه و ماندوو بوونه ی پیاو بو ئه م خه لکه ی بکیشی.

یوسفه فندی هه روا که سه ری به ردابۆوه و خه ریکی وه نه وزدان بوو وه لامی دابه وه:

غه می مه خو، ((چاک دهبی ئیشاللا))

هینده م رق هه ستا هه ر ئه و رۆژه له مه جیرئاوا رۆیشتم و .. ئیستا ئه وه دوومانگه له

نهسته مبولم .. دوتینی بیستم که یوسفه فهدیبیان هیناوه ته ئیره . پزیشکه ته نگه ستورده که ووتی:

- وای .. وای .. بیچاره راودهسته بانگی که م بیت ...
دوای چند دهقیقه بهک .. دووپه رستار، پیره میتردیتکیان هینا ههرکه ماموستا دیتی،
به ددنگتکی له رزۆکه وود ووتی:

- سلاو .. یوسفه فهدی ..
یوسفه فهدی به روویه کی ماته وده ته ماشایه کی ماموستا که ی کرد و لیتوه کانی جوولاند:
((چاک دهبی نیشالالا))

ماموستا که پرسی:
یوسفه فهدی دهمناسی؟
یوسفه فهدی دیسانه وده دووپاتی کرد وده:
((چاک دهبی نیشالالا))

چاوی ماموستا پر بوون له ئاو و پرسی: یوسفه فهدی چۆنی؟
- ((چاک دهبی نیشالالا)).
په رستاره کان به راکیشان بردیانه وده جیگا که ی خوی، ماموستا که زۆر سوپاسی
پزیشکه کانی کرد و پرسی: نایا چاک دهبیته وده؟
ههرسی پزیشکه کان به به که وده ووتیان:
((چاک دهبی نیشالالا)).

له کتیبی ((ادمهای عوصی)) یه وده ودرگیرا وده و له فارسبیبه وده کرا وده به کوردی
+ له پاشکۆی رۆژنامه ی عیراق ژماره - ۳۴ - ی شوپاتی سالی (۱۹۸۰) دا
بلا و کرا وده ته وده.

((مارکیک))

نووسینی / رۆلف شرورز

یوخته‌نا باوکی سنی مندالان و ئەمبنداری صندوقی یەک له نه‌خۆشخانه‌کان بوو، موچه‌کە‌ی بەشی نه‌ده‌کردو کورتی دینا، له‌گە‌ڵ ئەوه‌شدا که دراویکی زۆری به‌به‌رچاو و نیو په‌نجە‌کانیدا هات و چۆیان بوو به‌لام هەرگیز رۆژتیک هه‌ستی به‌وه نه‌کردبوو که نه‌و هه‌موو پێز و خۆشه‌ویستییه‌ی ئەو له‌و دراوانه‌ی ده‌نی، ئەوانیش بۆ ئەو وابن. ئەو له‌و دیو په‌نجه‌ره‌ بچکۆله‌که‌یه‌وه ده‌تگوت فرۆشکاری ئەو که‌ل و په‌له‌ بریقه‌دارانه‌یه که‌ هه‌ز و تاره‌زوویان ده‌بزاوت و نرخه‌کانیشیان ته‌نیا ناوه‌ه‌ناسه‌ی سارد و غه‌م و هه‌سره‌ت بوون.

هه‌رچه‌ند نه‌داریش هه‌میشه‌ و ده‌کو بو‌نی ده‌رمان و وینه‌ی ساقۆ سپییه‌کان به‌ راره‌وه‌ دوور و درێژه‌کاندا ده‌هاتن و ده‌چوون و ده‌وره‌یان دا‌بوو و لێ‌ی جودا نه‌ده‌بوونه‌وه، به‌لام هه‌رچی ماندویتی و شه‌که‌تی ئیشتی رۆژانه‌ی هه‌بوو به‌و پێکه‌نینه‌ پاک و بێگه‌رده‌ی که‌ له‌ ده‌می ((ئه‌نجه‌))‌ی ژنیه‌وه‌ ده‌هاته‌ ده‌ری و پێشوازی پێ‌ لێ‌ده‌کرد، سه‌ره‌رای هات و هاوار و بزێوی منداله‌کانیشی هه‌ر هه‌مووی له‌بیر ده‌چۆوه‌ و ئەو رۆژه‌ تانیاری هه‌رشاد و شه‌نگول و به‌خته‌وه‌ر بوو.

ئەو ته‌نکه‌ شه‌رمه‌ی رەنگ و رولزای ((ئه‌نجه‌))‌ش به‌تایبه‌تی هه‌موو سه‌ری مانگان که‌ مووچه‌ پێش و ده‌خت دا‌به‌شکراوه‌که‌ی به‌سه‌ر خه‌رجی مالێدا لێ‌وه‌ ده‌گرت یه‌کجار زۆر شاد و دلخۆش تری ده‌کرد. به‌لام نه‌مرو پێنج مارکی دا‌به‌، ئەنجه‌به‌سه‌ر سامییه‌وه‌ لێ‌یان وورد بو‌وه‌ و به‌ترسه‌وه‌ تی‌ی روانین، ته‌نانه‌ت ئەویشی له‌و ترسه‌ی خۆی گه‌یاند.

بهرته‌که‌ی گوت: ((ئه‌مرو رۆژی سا‌ل بازاره‌، هه‌موو مندالان ده‌چنه‌ بازاری، ده‌بی‌ ئەوانه‌ی

تیمه‌ش بچن))

گوتی: ((به‌لێ))

له‌سه‌رخۆ قسه‌که‌ی پێ‌ی بری: ((شتیکم فرۆشتوه‌ و ئەم پێنج مارکه‌م په‌یدا کردوه‌.)) له‌راستیدا ئەو پێنج مارکه‌ی له‌ صندوقی نه‌خۆشخانه‌که‌ ده‌رێنا بوو. واده‌ی وابوو خۆتینان پێ‌ بفرۆشی، بۆ ئەمه‌ش رۆژی دووشه‌مه‌ یان بۆ خۆتین لێ‌گرتنی دیاری کردبوو، ئەویش بۆ ئەوه‌ی منداله‌کانی هه‌لی چوونه‌ سا‌ل بازاریان له‌ کیس نه‌چی ئەو پێنج مارکه‌ له‌ صندوقه‌که‌ ده‌ردی. خۆ نه‌گه‌ر له‌ بی‌ری به‌ختیاری و دلخۆشکردنی منداله‌کانیدا نه‌بووا‌یه به‌تایبه‌تی ئەوه‌یک شه‌مه‌یه‌ هه‌رگیز به‌ خه‌یالیدا نه‌ده‌هات کاری وایکا. ژنه‌که‌ی لێ‌ی نه‌پرسی چی فرۆشتوو‌د تا ئەو پارویه‌ په‌یدا کا، چونکه‌ هه‌ستی به‌شانا‌زیه‌ کرد له‌ خۆیدا هه‌رچه‌نده‌ ئەو هه‌سته‌ش له‌ چه‌ند کاتێمێ‌رێ‌که‌کی که‌می به‌ولاود نه‌خایاند. به‌رامبه‌ری راوه‌ستا و هه‌ردوو

چاوی نانہ سہریہک، پی ی وابو بہو ہنہ دراوہ زیوانہی لہ نیو پہنجہ باریکہلہکانیدایہ، کہوتوتہ ژیانیکی ناسوودہ و تا خوا حزکا دہولہمہندانہ۔
دہمہ و خوراوا ژنہکہ لہگہل مندالہکان وہ دہرکہوتن و نہویان بہخوی و رۆژنامہکہیہود
لہسہر لاتہختہکہی مالتی بہجیتہیشٹ۔ زانی کہ زۆری شایی بہخویہتی و بہودندہ
بہختیاربیہی بۆی نہنجامداون زۆر دلخوشہو بۆیہش رۆژنامہکہی بہ روی خویہوہ ناوہ۔
نہنجہ تہنانت شہیدای نہو ساتہ وختہ لاوازانہشی بوو۔ لہگہل نہوہشدا کہ نیمرۆ لی
ی بہ گومان بوو ہستی دہکرد شتیکی لی شاردۆتہوہ و پی ی نالی و ناشیہوی
بیدرکینتی بہلام ہر خوشیہکی حزبان لیبوو کردیان و کہف و کولی دلی خویان رشت۔
تیر سواری جۆلانہبای ((کارۆسیل)) و نہسپہ دارینہکان بوون و تاوہرہز بوون ((نایس
کریم)) یان لستہوہ۔ دایکہکەش سہری لہ خوی سورمابوو کہ لہگہل مندالہکاندا یاری
دہکات و نیشانہ دہنیتہوہ و تہفہنگان داوی۔ سہر و شہپقہیہکی لیو پانیشی بو کرین۔
ویکراش گوئیان لہ دہنگی ژہنینی ئۆرگۆن گرت و چوونہ سہری لیبوکانیش۔
بہلام لہ پرژانیک دلی گوشی، ہمان نہو ژانہی کہ بہلیتہکانیہوہ دیاربوو و دہیویست
بہ رۆژنامہکہ بیانشارتہوہ۔

سہر لہ نوی کہوتہوہ بیری بہفیرۆدان و بہم لاولا دادانی نہو پارہو پھولانہی وردہ وردہ
بہ «نایس کریم» و نیشان نانہوہو سوار سواریتی نہسپہدارینہو جۆلانہ بانہدہمان، بہلام
نہودی نازاری دہدا نہوشتانہ نہبوون۔ شتیکی دیکہبوو، نہوان بیانی جگہ لہتۆزتیک نان
و نقیشک بہولادہ ہیچی دیکہیان نہخواردبوو و نہودی لہہموانیش چوکہلہتر بوو
پتخواست بوو و پتلاوی دہویست۔

بہلام لہگہل ہہموو نہمانہشدا نہودی دلہ خوتہی پی خستبوو شتیکی دی بوو۔
شتیک بوو نہیدہزانی چہہ و پھی پتہ دہبرد۔ لہوانیہ ہر نہو نرخہ نہو شتانہ بزانی
کہ نیستا گہلان گیدانی پتہکەن۔ وایدہزانی پارچہی لہشی نہو لیدہکەنہوہ و بترہو و
بہوی ی دادہدن۔ سہرتیکی راوہشانہ و دہستیکی بہقزبدا ہیتا۔ لہسہر وچاوی کابرای
نیشی بہ جۆلانہبایہک دہکرد، کہجلیکی چہوراوی لہبہربوو راما۔ ناگای لہ خوی نہبوو،
تادیتی نہوہ کابرا بۆی دہخیتہوہ و ووردہ ناماژانیشی بو دہکا۔

رۆدی لی وہرگتیراو لہگہل مندالہکان رۆشت، چی ووردہ یہکی پی ی مابوو دوافلسی
دایہ مندالہکان و لہ گاری ماسی فرۆشہکہ نزدیک بووہ۔ بۆنی گاریہکہ لہ خویہودی
پتچا۔ وک کیژۆلہیہکی زبندانی دہنگی تا دہات نرمتر دہبووہ و بہدہم و دویکی تیکہل

و پیکه له وده پرسیاره کانی کابرای دوویات ده کړدنه و و بهی نه وده بزانی بو...! یا هو ی چیه؟

و دک به پلیکانان هلگه ری وورده وورده تا دهات شل و بی هیز دهبو و له شی داده هیزرا. نو بهو حاله وده منداله کانی شی هم موو به دهستی به تال هاتنه وده.

هر هیچیان پینه مابوو، بهی نه وده گویش بدنه، دهسته بچکولانه کانیان له گیرفانه کانیان ده گپرا و پیشانی دایکیان ددها که هیچیان پینه ماوه. ماسی فروشه که. به دهن گیتی به رز بانگی په کتیکیان کرد و به زرده خه نه به که وده مارکیتی دایه نه وده له هم مووان چو که له تر و گوتی:

- ((مام پیاو .. به شی برایه کانیشت بده!))

خاتو نه نجه سهیریکی پاره که ی نیو دهستی کورپژگه که ی کرد، رقی هستا و بی ناگایانه پری دایه دهستی منداله که و مارکه که ی له دهست دهریتنا، دلگرانی پیایویتی رز دو چاوچنوکي به روویه وده دیار بوو خیرا گوتی:

- ((بوته هلده گرم. با نه وده بمینی. زورمان خه رچ کردووه.))

و دک به زمانی ژنیتیکی دی بدوی. که هست و نه ست و هلنس و که وتیان لیکتر جودا بی و هیچ په یوه نندیه کیان پیکه وده نه بی. که دیتی کابرای ماسی ی فروش تی ی راماو، ته ربق بو وده و دک نه وده یه که مجار بی بیبینی، نو هسته سهیری له هم موو له شی گهرا، هر وده له به رامبر کورپژگه که ی خوشیدا که ژانیتیکی له روودا به دی ده کراو بدل شکاوییه وده رووی خو ی ودرکپرا، شهرم گرتی و ته ربق بو وده.

له خو ی پرسى: ((نه وده دترسم؟ له چی؟)) هر بهو خیراییه ی مارکه که ی پی له دهست منداله که دهریتنا بوو، و دک به سهر تاوانیکه وده گیرابی، هر بهو خیراییه ش مارکه که ی دایه وده .. منداله که پاره که ی ودرگرتو وده، هللات و دوورکه وده وده.

ماسی فروش پر به دل پیکه نی، نه نجه بهی نه وده بزانی بو؟ رقی لی ی هستا، کابرای به جیهیشت و وده دووی کورپژگه که که وت، له را کړدنیدا پاره که ی له دهست په ریبه ناو گیاو گوله که، بی ترس سهیریکی دایکی کرد، دیتی نو وده اها توتو وده و قامکان له نیو گژو گیا پیخوسته که ده گپری و شیتانه له پاره که ده گپری و منداله که ش زور به وورباییه وده تپیده روانی، دهستی له گه رانی هلگرت و به روو گزیه کی تونده وده که وده سهرزه نشتی کورپژگه که و به ددان له چیردو وده بردنیوه گوتی:

- ((نه گه ر لی ی گه رابی به من بایه!))

له گه رانه و دیاندا گژوگیا پئ خوسته کانی بهختیاری نه و یان تیدا بزربوو، له گه ل موسیقا و هات و هاواری منداله کان هه موو تیکرا پیکه وه له گو تیدا دهرنگانه وه.
له ژووری که و ته جینودانی میرده که ی. دهست بلاوه و ده یه وی منداله کانیش فیری دهست بلاوی بکات به هیچ و خوژیی منداله کانی ده نیریتته سال بازار و نه وه موو پاره و پوله شیان ده داتی.

به لام یوچه ننا هه نه یوست نه و نهینیه بدرکینتی و نه شی گوت رۆژی داهاتوو نرخی بهختیاری و خوژی نه و رۆزه ی منداله کان ده دات. ویستی بهرگری له خوژی بکات، به لام بۆی نه هات، شتیکی وهک، بهختیاری، یان جوان ژبانی، له ده می راهات، به لام له گه ل هه موو نه مانه شدا که رق و تووره ییه که ی ((نه نجه)) ش بوو به بانگ و سه لای گریان، نه ویش هه ر له نهینتی نه و گریانه ی نه و نه گه یشت.

له کتیبی ((لیله فی فندق)) هه، وهرگتیردراوه. که تارق حیدر العانی له نه لمانییه وه کردوو یه تی به عه ره بی. - / ۲ / ۱۹۹۸ داره توو

((زهمانه خراپ بووه))

نووسینی / عهزیز نهسین

کاروکاسبی کاکه حمهد زۆر له بره و دابوو..
ئیشه که ی کرپن و فرۆشتنی گهنم و جو و کا و پۆلکه بوو، له گهل ئه وه موو دهست
کهوت و سامانه شیدا، هه موو شتیکی به حساب بوو و ته نانهت ((تاکه فلسیک)) یشی
به خوړایی و به بی جی خه رج نه ده کرد .. رۆژتیکیان ژنه که ی ووتی:
- پیتلاوی کوره که مان دراوه .. جووتیک پیتلاوی توند و تۆلی بۆ بکره .. کاکه حمهد
توووه بوو و وهلامی دایه وه:

- کاتی له ته منی ئه ودا بووم به دووسێ سال جاریک جووته پیتلاویکیان بۆ ده کرپن ..
جاری واش ده بوو جووته پیتلاویکم پینج سالان له پین ده کرد .. ئه وه تیه چه تی وا
هینده زوو زوو پیتلاوان ده دریتی .. کوره باوکم ویزدان چاکه .. خو هیشتا سێ مانگ
ناب پیتلاوم بۆ کرپوه!!..

ژنه که ی دووباره له سه رخۆ و به لاره ملتیه ووتی:

- بۆ به سه رمندا ده شیرینی؟! من چی بکه م.

کاکه حمهد تووره تر بوو و زیاتر نه راندی:

- هه مووی خه تای تویه .. ئه وه منداله ت هینده به ناز و نوز فیسر کردوو ده ته نانهت
هه نگاوێک به بی پیتلاو ری ناکا .. ئه گهر تۆ دایکیکی باش بوویتایه ئه وه منداله ئه وه نده ی
پیتلاو نه ده دراند!!..

ژنه که ی کاکه حمهدی هینده شرودر و دریزادرنه بوو، بریاریدا کیشه که تاوتوو بکات و
سه رقاپی پین رۆکا راست به رده لای کوره که ی چوو داخی دلێ خو ی پین رشت و قیزاندی:

- ئه ری رۆله تۆ نه خو ش پیتلاو درانیت گرتوه؟ باوکت حه قیه تی ناراحت بیت .. خو
هیشتا سێ مانگ ناب پیتلاوی بۆ کرپوت .. ویزدان و پیاوه تی شتیکی چاکه .. بۆ
پاردی له ئاوی رووباران هه له ده هینجی؟

کوره که ی به شه رمیکه وه وهلامی دایه وه:

- دایه گیان به خودای خه تای من نیه .. ئیه بۆ خو تان له من باشتر ده زانن جارن جووته
پیتلاویکم سالیکی ره به ق له پین ده کرد. پیتلاوی ئیستا هه مووی خراب و پین که لکن ..

پیتلاو فرۆشه کان ویزدانیا نیه و پیتلاوی رزیو نه بی به خه لکی نافرۆش!

دایک و کوره پیکه وه چوونه دوکانی پیتلاو فرۆش و لی یان پرسی:

- بۆچی پیتلاوی رزبو به خه لکی ددفرۆشن؟! ..
خاوهن کۆگا که ودلامی دایه وه:
- نه وه ههر ته نیا نیوه نین که له دهست نه و پیتلاوانه هاوارتان لی ههستاییت.
ههرچی کربار ههیه هاواریه تی .. بۆ خۆشم ههروام، بهلام چاره چی یه، زهمانه گۆراوه ..
کهس و بیژدان و ڤهوشتی جارانی نه ماوه .. من بلتیم چی ..؟ خه تای پیتلاو دروه کانه ..
دایک و کور و پیتلاو فرۆش و تیکرا چوونه لای پیتلاو دروو و لی یان پرسی:
- نه ری براله نه وه بۆ پیتلاوی توند و تۆل نادرروی ..؟!
پیتلاو دروو ودلامی دایه وه:
- خه تای من نیه .. جووته پیتلاویکی نیستا دوو نه وهنده ی پارده ی جارانی تیده چی و
هه ربی سوودیشه . بازرگانه کانی جارانی پیاو و موسلمان و خاوهن و بیژدان بوون .. شتی
چاک نه بوایه نه یان دههینا .. بهلام نه مرۆ کهس گوێ ناداتی .. پیسته کان خراب و رزبون
من بلتیم چی؟
- دایک و کور و خاوهن کۆگا و پیتلاو دروو هه موو پیکه وه چوونه لای بازرگانی پیسته
فرۆش و لی یان پرسی:
- بۆ چه رمی خراب و رزبو ددفرۆشی؟!
بازرگانی چه رم فرۆش ودلامی دایه وه:
- کام بازرگان یی ی خۆشه توخمی خراب بفرۆشی؟ بهلام چیکه م .. زهمانه خراب بووه
- خوو ڤهوشتی خه لکی هه موو گۆراوه .. خه لکی نیستا و بیژدان و ڤهوشت و پیاو ته ییان
له بیروته وه .. تانیستا سه رم به چه ند کارخانه ی چه رم دروستکردندا کردوه، هه موو
هه رچه رمی خراب و رزبو دروستی ده کن.
- دایک و کور و خاوهن کۆگا و پیتلاو دروو و بازرگانی چه رم فرۆش تیکرا چوونه لای
خاوهن کارخانه ی چه رم دروستکردن و لی یان پرسی:
- بۆ پیست و چه رمی خراب و رزبو دروست ده کن؟
خاوهن کارخانه وه لامی دایه وه:
- نیوه راست ددفره رسوون، بهلام من چی بکه م، .. خه تای من نیه زهمانه خراب بووه
دایک و کور و خاوهن کۆگا و پیتلاو دروو و بازرگانی چه رم و خاوهن کارخانه چوونه لای
لیتیرسراوی کوشتارکا ((مجزده)) و لی یان پرسی:

- بۆ پیسته کان به چاکی و ساغی ناگروون؟!

لیپرسرای کوشتارگا وهلامی دایهود:

- من بلتیم چی؟ له م سهردهمه دا نهک ته نیا خو و پردوشتی خه لکی به لکه خو و پردوشتی ((گا)) یه کانیس هه ر گۆراوه .. خۆمن پیستی خۆمتان پی نافرۆشم .. ئەوه گایه کانن پیسته کانیا ن خراب بوود!

هه موو پیکه وه چوونه گه وری ((گا)) یه کان .. لی پرسیرای کوشتارگا هه موساری گایه کی گرت ووتی!

- نهی گا .. نهوه تو تهریق نابیته وه، نابرووی من له لای ئەم هه موو خه لکه به پیرانه ده بهی؟

له نیتو چه وانی تۆی ((گا)) وه هه رچی به ده مه یان داهاتووه پی یان کردووم .. جار ان پیستی نیوهی گاگه ل پته و توند و جیر و چاک بوو .. ئەدی نهوه بۆ تیتسا و خراب بووه .. ها؟

((گا)) ی به سته زمان ملی که چ کرد و وهلامی دایهود:

- نیتیهی گاگه ل هه نووکه خه تامان نیه .. نیتیه له به رامبه ر ناده میزاد دا که خاوه نی پیست و گوشتی نیتیه ن چ ده سه لاتیکمان هه به .. گونا ده گونا هه خۆتانه. نهو کا و جۆبه ی که خاوه نه کاغان ده ماندات پی نیوهی زیاتری گل و خۆله .. بهو نالیکش پیست و گوشتی نیتیه له مه باشتر نابیت .. نیتیه گونا هه مان چه .. بپۆن خو و پردوشتی خۆتان بگۆرن.

هه موو ده رده داره کان له پیتشه وه و ((گا)) ی به سته زمانیش به دوایانه وه که و ته ری و چوونه لای خاوه ن ((گا)) و لی یان پرسی:

- بۆ کا و جۆی خاوین و باش نادهی به گایه کان تاپیتست و گوشتیان وه کو جار ان ساغ بینه وه؟!

خاوه ن گا وهلامی دایهود:

- راست ده فهرموون به لام من بی گونا هه .. نهوه هه موو خه تای نهو (کا که حمه ده) ی پی نابروو و چا و چنۆکه یه که خاک و خۆل و وورده به رد تیکه لی کا و جۆبه که ی ده کات و به نیتیهی ده فرۆشی .. ئەم ده سه ته هه موو پیکه وه له گه ل خاوه ن گا و ((گا)) یه که دا پیکه وه چوونه لای ((کا که حمه ده)) و لی یان پرسی:

- بۆ گل و خۆل و وورده به رد تیکه ل کا و جۆی ده که ی؟

کا که حمه دیش هه روه لامه که ی نه وانی دوویات کردهود:

- من بلتيم چي .. خوو و رهوشي خه لکي گؤراوه، زهمانه تتيکچوووه .. جاران جووته پيتلاو تیکم دووسني سال له پي ده کرد بهلام نه مروي دووسني مانگيش ناکات! .. نهک هر پيتلاو .. پوتشاک .. خواردن .. خانوو .. ده زمان .. هه موو شتتيک هه گرگان يووه .. منيش بو دابين کردني ژياني ژن و مال و مندالم ناچارم بکهومه فرت و فيلان له نيشه که مدا .. چ بکهم زهمانه گؤراوه، نابروو و ويژدان نه ماوه ده رده داره کان هه موو تتيکرا سه يريکي يه کتريان کردو.
به سه ربادانه وه ده ستيان بو قسه کاني کاکه حمده له مل داو ته نانت ((کا)) يه به سته زمانه که ش چند جاريکي سه ربادا ..

له کتبيي ((زمانه خراب شده)) ده وه ره گتير دراوه - چاپخانه و پيروز له ۵ / ۱۹۸۳
قه لادزي.

((سامپینگ))

نووسینی / صادق هیدایهت

ناوهرآستی یهکهی خوئی «سیتا» بوو، بهلام ههر بهسامپینگه که گولتیکي زهره رهنگی بون و بهرامه خوش بوو، بانگ دهکرا. ههر له زووهوه «پادما» ی دایکی به سامپینگه ی بانگ دهکرد ههر بویهش نهو ناوهی به یه کجاری به سهر دابرا. باوکی به رهه می خانه وادهی کون و نه جیب زادهی ژان بوو، دواي پهرت و بلاو و کردنهوه و بهم لاو لادانی مال و سامانه که ی به مه رگی بی واده چوو، جگه له قهرزیکي زور و پارچه زهوییه کی کهم له ((کانگری)) نریکی ((بهنگالور)) هیچی دیکه ی بون و دوو کچه که ی ((لاکشمی وسیتا)) به جتی نه هیشت.

((پادما)) ش که له خانه دان و نه شرافه گه وره لی که وتووه کان که وتیوه وه، ناچار بوو شان بداته بهر به خیتو کردنی منداله کانی و به جوتیکي و اش دژیاندن بیته سهرمه شقی که سانی دیکه. له دو اییشدا به هوئی نه هاتی و ووشکه سالی ناچار بوو داوای کومه ک و یارمه تی له هاوسیکانی بکات و تهنانهت دهست لهو که سهش پان کاته وه، که له سه رده می دهست ریشتوویی و بوونی خوباندا به خوبان گرتبوو و چاودیریان لی کردبوو و دالدهیان دابوو. تاوای لیتهات نهو پارچه زهوی یه ی که بوبان! مابوه وه، به نریکی زور ههرزان به سوود خوتیکي چاوتیکي بفروشی.

سهره رای نه وهش، کرباری چاوتیک هات کچه گه وره که شی ((لاکشمی)) ههر لی خواست. پادما له بهر نه وهی همیشسه له ناینده و چاره نوی منداله کانی ده ترسا و له دلیشدا چاره ی نهو سوود خوره بهد نه ژاده ی نه دهویست، بهلام ههر خیراش بهو کاره رازی بوو.

دیمه نی پان و پور و به رینی دولتی ((گول مهرگ)) ی پیش هه یوانی ماله که یان تا چاو بری ده کرد راکشابوو و ته میکی ته نک شه پولی ده دابه سه ره وه و پرشنگی خوره تاویش خهرمانه یه کی بازنه ناسای رهنگینی لهو به رزیه وه دابوو.

له بهر هندی بییر و باوه ری نه فسانه یی نهو دوله هه روا به چول و هوئی مابوه وه. زور جاران پادما نه فسانه و سه رگوزه شته ی نهو دوله ی به مجوره و به دریزی بو منداله کانی ده گتیریه وه:

((له زور کونه وه، پیش نه وهی سپی پیسته کان بگه نه هیندوستان له م دوله دا بوونه وه

نمو دۆله جوانه بيمهشته بيوره جي ي درتله و گمزمنلهي كتيوان و هر كه ستيكش ري ي كهوتيايه ته نمو دۆله بيمشويهيك له تاو دهچوو هر مهيره.

ههرجارتيك كه سامپيتگه گويي لهيه سه رهاتي نمو داستانه دهيوو كارتكي گهوردي دهكرته سهريبرو هوشي و شوتنه ارتيكي گهورهي له ميتشيدا به جي دههشت و هر بو شهيهيك بيمشويهيك بوته بهكي نفوسوتاوي له خه ياليدا دهجه سپاند. زور جارانش بيرسياري دهر بارهي نمو بيوره نوره خوشمختانهي نمو شوتهي له داكي دهكرد. نويش كه هرگيز له دهور باره كرتنهويي بلام و روو نكرته وه كاتي لهو باره يهوه، وهره نه دهيوو و واش دهره خسا زور جارانش زياده و تاواختي خوشي كه يتي چاك بايه دهخته سهري.

سامپيتگه له تهفهني دوازده ساليدا داكي مرد. مردني داكي ههزاندني له بهر نويش كه خوشكه گهي و هيرته سوود خوره گهي بيمه راهي نيسته جي بوونيان دهچوونه ((بهنگالتور)) نهويشان له گهل چوو. نمو پيشهاته يو سامپيتگه زور گرتك يو چونكه ((سيوا)) ي هاهوسهري تاينهي كه هر له متداليهوه تاوي نهويان لي هينا بوو له بهنگالتور مجبوري بهرستگاي گاتسا ((فيلي خودا)) كورتيكي دل چسپ و له هه مان كاتيشدا تممپل و تهوه زهل و ههوه سيار و نالوش يوو و هه ميشه سهرقالي كيژو كالان بيوو، له گهل نه ممشدا سامپيتگه هرگيز نيره يي لي نه دهكرد و له دلي نه دهكرت. زباني گتور تيكي والي بيمه ردا تههات، كارو نهركه كاتي تاو مالي نه نجام ده دان و چاوديري خوشكه دهووياننه كه ي دهكرد و گوي له مشت و گوي رايه لي فرمان يوو. هه ميشه له بيرو ليكدا نهوه و گيترو ي خه يالي خودايان و قاره ماتاندا خولي دهخوارد. له رواله تدا وهكو ههوهو كه ساتيكي نتي نه زيا بلام له راستيدا هره قتيكي گوشه گير بوو و له گهل خه ياله چرو بهرگاني دهرووني خويدا خهريك يوو.

سامپيتگه كه تهستي بهتال دهيوو، زور جارانش دهچوه سهرداتي دهزگيراني له بهردهم دهره ازهي يتي گهورهي گاتساتا كه سهري قيل و نه تاهي وهك ناده ميزاد بوو له بهردي ((حهجاري)) دروست كراو و بهروتيكي مهيله هرهش ههتايوو. بهرستگايه كه به بازنه ي گولي ((ههگرا)) و دالوتيشي به گهلاي ((نهيهك)) رالزايوو و بون و بهرامه بهكي توند و تيرتي گوگرد و بخور له ميحرايه كه يهوه بههوادا يلاو دهيووه و ((سيوا)) ش نيوه رووت له سهر گرتكهوه بهر باره دنگاران پيله كه يتي. سامپيتگه بهو خوو و رهوشته ساديه و بيره

ساکاره‌یه‌وه که رۆژتیک دئ به پتی ی یاسایه‌کی چه‌سپا و له‌گه‌ل سیوا دا ده‌بنه یه‌ک، خۆشی ده‌ویست. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا له‌ نزیک بوونه‌وه‌ی پیاوان ده‌ترسا و دلّه راوکه‌ی لی هه‌بوون و له‌ بیر لیتکردنه‌وه‌دیان ده‌تاسا.

تۆ بلتی ی نه‌و کپژه له‌ که‌سانی دیکه‌ جیاوازتر نه‌بی؟!

وه‌ک له‌ شاری ((به‌نگالۆر)) سه‌ره‌ست تر بی و ابو، له‌ ((له‌علی باغ)) دا که‌باغچه‌یه‌کی پر دارو دره‌خت بوو زنجیکی به‌رامبه‌ر به‌و ده‌ریاچه‌ ده‌ستکرده‌ی به‌ گوڵ و ریحانه و چل و چتیوی ده‌وره‌ دراو بو خۆی دروست کردبوو. دوو قاز له‌ ناو نه‌و ناوه‌ سه‌وز رهنگه‌دا زۆر به‌ نارامی و له‌ سه‌ره‌خۆیی مه‌له‌یان ده‌کرد و ده‌هاتن و ده‌چوون و نه‌ویش له‌ناو نه‌و زنجه‌دا خۆی دابوو ده‌ست نه‌و بیرو بوچوون و خه‌یال و نه‌ندیشه‌ چرو پرانه‌ی که‌ خۆی بو خۆی دروست ده‌کردن و هه‌ربه‌و هه‌وايه‌ش رووی ده‌کرده‌ کیشودری سه‌یر و سه‌مه‌ره‌و به‌سپایی ده‌که‌وته‌ نێو نه‌و بیرو و باوه‌ر و بوچوونانه‌ی په‌یوه‌ندیان به‌ خودایان و قاره‌مانانه‌وه‌ هه‌بوو که‌ له‌ میتشکی خۆیدا به‌ر جه‌سته‌ی کرد بوون و تییاندا ده‌هات و ده‌چوو و لیتیکی ده‌دانه‌وه‌. وا پیده‌چوو وه‌ک به‌چاوی خۆی له‌ش و لارو نه‌ندامی نه‌و قاره‌مانانه‌و پاله‌وانیه‌تی نه‌وان له‌ نزیکه‌وه‌ بیینی وای ده‌نواند بیرو نه‌ندیشه‌ی نازاد و سه‌ره‌سته‌ی سه‌رده‌می مندالانه‌ی خۆی له‌گه‌ل نه‌و بگره‌و به‌رده‌و به‌یه‌ک‌داهاتنه‌ تیکه‌ل ده‌کرد هه‌میشه‌ بییریک خه‌یالی نه‌وی ناراحه‌ت ده‌کرد.

ته‌ندروستی خوشکه‌که‌ی تا ده‌هات خراپتر ده‌بوو. میترده‌که‌ی ناردی یه‌ نه‌خۆشخانه‌ی ((قاینوبلاس)) و بو چاودیری و ناوده‌نگیش سامپینگه‌ی له‌لامایه‌وه‌. زۆر جارن بو دل‌دانه‌وه‌ی خوشکه‌که‌ی ده‌ستی ده‌کرد به‌گه‌یرانه‌وه‌ و باسکردنی سه‌ر زه‌مینی ((گوڵ مهرگ)). به‌لام خوشکه‌که‌ی له‌به‌ر نازار و ژانی خۆی گوئی ی نه‌ده‌دایه‌ هه‌یج و چ ناگای له‌م به‌سه‌ره‌هات و باس و خواسانه‌ نه‌بوو. مانه‌وه‌ی سامپینگه‌ له‌و نه‌خۆشخانه‌یه‌دا باریکی وانه‌لباری بو هه‌تانه‌ پیتشی بو خۆشی به‌خه‌یالیدا نه‌یه‌ت.

بوئی دیتۆلی ناو راره‌وه‌کان و هاتن و چوونی په‌رستار و فیزو نیفاده‌ و خۆبادانی دکتۆر خانمی ئینگلیزی و برین پیچ و ته‌نانه‌ت نه‌خۆشه‌کان و نه‌وانه‌ش که‌ ده‌هاتنه‌ سه‌ردانی که‌سه‌ نه‌خۆشه‌کانیان بو نه‌و شتیکی چاوه‌رێ نه‌کراو بوو. خوشکه‌که‌ی رووی له‌ خراپی بوو. هه‌ر چه‌نده‌ میترده‌که‌شی ناقایل بوو به‌لام سه‌رۆکی نه‌خۆشخانه‌ فه‌رمانی نه‌شته‌رگه‌ری

دهرهیتانی منداله که ی همر دهرکرد.

سامپینگه زۆری سهر لهو شتانه دهرنه دهچوو، تهنیا نه وهنده ی ده زانی که خه ته ریتی که ورده له ری ی خوشکه که بدایه.

نیوه رۆی به یانی نهر رۆژه زانی که نه شته رگه ریه که بیان کردووه و خوشکه که ی داوای سامپینگه ی کردووه بو ژوو رده که ی خۆی.

لاکشمی به رووالهت وای خۆی شتان ددها که نووستووه، به لام رهنگی وه که به هتی ی زهردی لی هاتبوو و شه لالی نارده که ببوو. رده شینه ی چاو و کولم و کونه لووته کانی شیه بیان گۆرابوو و لیوه کانی شی ووشک هه لاتی بوون. ههر که زانی سامپینگه هاته ژوو ری چاوه کانی هه لیتان و زۆر به نا ئومیدی و که ساسیه وه تی ی راما.

سامپینگه به سپایی لی ی نزیک بووه و زۆری هه ول و ته قه لادا تا ده نامیزی خۆی وهریتا.

خوشکه که ی به ووشه ی لاواز و پچر پچره وه ووتی: ((زۆرم رهنج کیشا له هتالی نه و پیاوه ی، نه و شته ی که له منی چاوه ری بوو، کوریک بوو تا وه جایی کوژر نه به ته وه، نه و نه و به نارده زوی خۆی که یی و درێژه به ژیا نی خۆی ددها. به لام به ختیاری و خوشگوزهرانی بو که سانیتی وه که نیسه له سهر زوی نه و زوی به هه لگیراوه و بوونی هه رنیسه. نه و هه میشه پی ی ده ورتم:

((من خۆتم له راهی خودا له دایکت خواست. که چی تو خوشکه که شت گزده نان خۆر و جتی گری من؟)) زۆرم په رۆشی تو به بچۆوه بو ((کانگری)) بو لای پوره که نه فته که مان، یان ههر نه بی له گه ل ((سیوا)) دا زهما و نه بکه ...))

پیده چوو هه ولتیکی زۆر بدا نه و ناراحه تیه ده روونییه ی خۆی وه شارێ که دوو چاری ببوو. به روخساری شتیاو و ماندرویه تیه کی زۆری دهر دانه وه، له گه ل هه لوه راندنی فرمیسه که ره مه کانی شدا دهستی به روومه ته کانی سامپینگه دا ده هیتا.

دوایی پی ی ووت: ((دهسته کانم بگوشه)) سامپینگه دهسته ساردو سه ره کانی خوشکه که ی ده نیو دهستی خۆی نا، ده وده مه بدا که گوئی له ناله پرسۆزه که ی بوو، چاوی خوشکه که ی دیت نه و ق ماون و له مۆله ق وه ستاون، ده ست و برد رایکرد و داوای په رستاری کرد و خیرا پزیشکی هیتا، به لام بیسوود بوو، تا پزیشکی که به شتی نه و ته واو

بیوو. زۆری نه خایاند که و تنه شوشتن و پاک کردنه وهی جی و بانه که ی. سامپینگه که له ده رگای نه خوشخانه که وه ده رکهوت خۆی له ده ست هیرشی غه م و خه فته و بیرى ئالۆز رزگار کرد، هه رکه گه یشته سه ر شه قامی گه وره ش هه ستی به ئارامی و ئاسووده ییه کی خوش کرد، به لām زۆری خۆی پشته و په ناو بیته کس هاته به رچاوان. چ بکا؟ سه ر له نوێ بچیتته وه لای کابرای سوود خۆر و چا و چنۆک؟ نه مه یان هه رنا و بی ناگا به ره وه نه و گرددی که په رستگای ((گانشا)) ئارامی لی گرتبوو که وته ری. سیوا له گه ل کچۆله کی سه رگه رمی قسان بوو. که سامپینگه ی دیت کچۆله که ی به جی هیتشت و به ردو لای نه و هات. سامپینگه به بی نه وه ی و ورته ی له ده م بیته ده ری به سه رسامییه وه تی ی رامسا. نه ویش ده ستی گرت و بر دیه پشته په یکه ره که ی بتی گانشا. سامپینگه ووتی: ((من زۆر بی په نا و بیته سم. ده کړی له مه و دووا له گه ل تۆدا بزیم.!!؟))

((ناه. ئیستا نا..! چونکه منیش زۆر نه دار و ده ست کورت و بی نه وام ده بی ماوه یه کی دیکه ش راوه ستی.))

ده ستی درتژکرد و له ئامیزی خۆی ناو به سینگی خۆیه وه گو شی، نه ویش هینده ده سته پاچه بیوو هیچ به رگه ربه کی بی له خۆی نه کراو هه ر له گیتراوی چ بکا و چ نه کادا ده خولا یه وه. به راستی پتیوستی به نه ختیک ئاسووده یی هه بوو، به لām هه ستی بیتزار ییه کی توند هه موو گیان و میتشکی داگرت.

سیوا سه ری له بناگوێ ی نابوو و له سه رخۆشتیکی ده چریانده گوێ یه وه و به سپاییش به خۆیه وه ده نووساند.

سامپینگه ته نیا بۆنی ئاره قی تیز و ماسولکه پته وه کانی و هه ناسه پچرپچه کانی نه وی هه ست ده کردو ده سته کانی بی ناگایانه به له ش و لاری نه ودا ده گیتران.

نه و له و کاتی ئاومیدی و بی هیوا ییه یدا بۆ تاو تیک ناگای له خۆی برا، دوایی له گه ل نه و ره نگه په رپه یه ی و هه موو نه و بیتزار ییه یدا خۆی له باوه شی سیوا راپسکاند و ده رپه ری.

نه و هه موو گاشه به رده هه جیمانه ی نه و خودایه ی سه ربان ناوه به سینگی ئاسمانه وه، که سامپینگه هه ر له مندالیه وه پتیانه وه خه ربک بوو و بیوونه جیتی متمانه و بیر و باوه ری و ریزی لیده نان و لی یان ده ترسا، به راستی ئیستا له به رچاوی نه و هه رچی هینزو توانا و

ناو و ناوبانگیان هه به له ددستیان داوه و هه موویان شتیکی به تال و هیچ و پوچویتی مانا خو ده نویتن.

سیوا له و سل بوونه و ده به ی نه و رامابوو، له ترسان رهنگی پتی نه مابوو و هه ره بویهش هه ردوو شانەکانی توند گرتیوون.

سیوا ووتی: ((نه ورتۆ زۆر سه بیر دیاری...!!))

سامپینگه به چهند وشه به کی پچر پچره وه و هلامی دایه وه: ((نه گهر ده تزان...؟!))
دوایی له په دهسته کانی به رووی خو به وه ناو هه لات. سیوا تاخوار گرده که چاوی لی نه تروکاند. ههستی ته نیایی و بی که سی په ریشانی کردبوو و له دلئی خویدا ده بیوت:
((رهنگه باری ئەم گوزدرانه بو خه لکی دی سوو دمه ند بی. به لام بو من نا.))

له پر شتیکی به می شکیدا هات نه و وکو خه لکی دی رانه هاتیوو .. بو؟ نه و ماندوو بوو ماندوو بوونیک تا لیواری مه رگ. هه موو شتیکی لاپوچ و بی مانا بوو. ته نانهت له ددزگیرانه که شی بیزار بوو نه و ددیو بست له خودا و نه و قارده مان و پاله وانه قوژ و بازووه تیکسماو و توند و تو لانه و نه و په یکه ره قنجانه نزیک بیته وه، نه وه تا ئیستا واید ه زانی که هیزو توانای خو ی هه موو له و فیدا کاری و قوربانیا نه دایه که له گه ل می رده که پیدا له ژتیر سی به ری ستوونه کانی په رستگای گانشا دا ژیان به ریته سه ر، به لام و ئیستا ده بینی که ئەم بیرو بو چو نانه ی هیچ مانا به ک نابه خشن و هیچ سه ر ده نجامی کی نیه و ژیانی له گه ل سیوادا به م شتیه به قهت پتی ناچیته سه ر.

سامپینگه رق و کینه به کی ته وای له و که سه خو به رست و به ره ه لدا و هیچ و پوچانه له خویدا هه ست ده کرد که ده بناسین.

شه قامه که تابلتی ی چوژ و هوژ و به درتژیایی خو ی رووت و ره جال و ناخوش ده هاته به رچاو. له سه ری کو لانی کدا چهند مندالیتیکی سه لک و بنک له به رده می دوو کانی کدا خه ریکی یاری کردن بوون و کو مه لیک هیندی چوار مه شقی له جتی ی په رینه وه ی شه قامه که دانیشتیوون تووتنیان ده جوی.

نه و نارام و بیدهنگی و چو لیهش تا ده هات زیاتر یان تووره و تو سن تر ده کرد و له گه ل نه و گیتراوی ده رو نیه ی نه و دا به کانگیر نه ده بوونه وه و له گه ل به کدا نه ده گو نجان، هه ره به دهم نه وری رۆیشتنه ناریک و پیکه به وه له پر خو ی له به رده م باغچه ی ((له علی باغ)) دا

دیتهوه، له بهر ماندویتنی و لاوازی و بی تاقه تیش رووی کرده که ناری دهریاچه که و له سر لاته ختیک له ی که وت.

به هیوای نه وهی له دست نه م چهرمه سه ری و بگروه بهره وه که شمه که شهش رزگاری بیت، که وته بیبری خو کوشتن. له ته واوی نه و ساتانه شدا هر به لای نه وه وه ده چوو که به ناسانترین ریگا چاو له جیهان بیوشن و وورده وورده دهستی به بسکه کانی خویدا دههینا. تانه مرۆ به مل که چی و مه مره وه ژئی ژیاوه، به لام نه و گرفتاریه ی دوو چاری بیوو وای لیکرد ژیان له لاپ تال بی و جیدی نه توانی به مجوره ژبان به سه ره ری.

سه ره تا له رهنگی سه وز و قوولایی ناوه که اما، له پر چاوی په ریبه سه رگولی پادما ((گولتیکی گه وره ی نه یلو و فه ری هیندی یه)) که په لکی تابلتی گه وره و پانه و ناوی دایکیسی بوو. له پر به بونی نه و گول و گه لا و گژ و گیایانه ی دهوریان دابوو سه ر زه مینه نه فسورناویبه که ی ((گول مهرگ)) ای هاته وه یاد. تووشی سه ره گیتیه که ی ناخوش بوو. له پر به هوئی نه و گورانه دهر و نیسه ی به سه ری داها ت وای بییر کرده وه که یادگار و بیروه ریبه کانی رابردوو له گه ل نه و بوونه وه ره نادیارانه له بهر چاوی به رجه سته ن و هویشی تادیت له و ته ک و ته نیاییه دا به هیزتر و تیزتر ده بیت.

له وانه شه نه مجوره بزافت و گورانه هه ست پین نه کراوانه، ته نیا به سه ر که سیکدا بیتن که هه ست ده کن له جیهان تیکی تره وه بانگه تیشتن ده کرتین و تروسکه رووناکیه کی تایبه تی که به نه نجامدانی کارتیکی زور گرینگ و خه ته رناک له خو بانیدا ده بین، که نه ویش روو به روو بوونه وه ی مهرگ و مردنه. له بهر نه وه ی هر له زووه وه له وی ژیا بوو، نه وی زورچاک شاره زا بوو. له پر سوزتیکی یه کجار به گور سه رتا پای داگرت له بهر نه وه ی ده بیوست به یه کجاری خوئی له دست نه و رهنج و دهر دو مهینه تی و ژان و ژواره ی ژبان رزگار بکات. هر له و ساتانه دا هه مو شتیککی فه راموش کرد. نه وه ی بیبری له نه ده کرده وه خو کوشتن بوو. چونکه ده بیوست تازوه بگاته به رزترین قوناغی دره خشان و لووتکه ی بیرو لیکدانه وه و بو چوونه کانی خوئی.

ههستی به جه سانه وه و نارامیکی له سه رخوئی دهر وونی خوئی کرد. وه ک له شوینتیککی نادیاره وه بانگی کن، له نزیکه وه دهنگیککی خواوه ندانه به نه رمی دههات و دهیوت: ((نه ی سامپینگه ی شوخ و شنگ ده وه ره وه لای نیمه، نیمه ده تپار تیزین، خو تو هی نه م

دنیا به نیت، هانتت بۆ لای ئیمه زۆر گهوره و بهرپهزه))
سامپینگه جواترین جل و بهرگه کانی خۆی پۆشیبوو و دوو رووپیه و چند ئانه کیشی
له گیرفاندا بوو، که دهیتوانی بهو پارویه بگه پیتتهوه شوتنی له دایکبوونی و بگاته کوناری
دۆلی قهدهغه و لهگهڵ بوونه ورد نادیاره کانی ئهوی ئهگه ههچیان مابن بژبهت پۆشیبوونی
گۆلی ئهو شوتنه سهرمهست و کاس بیت و کوتایی بهو مۆته که دهروونییهی خۆی بیت.
له دهرووبهی سهعات پیتنجی بهیانی زوو، که تازه باران باریبوو، بۆنیکه خوشی بهک له
زهوی ههڵدهستا.

سامپینگه و دک کچۆلهیه کی پهری ئاسا، بهجله جوان و بهدهن چهسه کانیوه سهرمهست
و کاس بوو. ((گۆل مه رگ)) تا چاو برده کا به رهنگی هه مه جوړ و خاکی خۆله میتش رهنگی
که رووناکییه کی که م دایپۆشیبوو تاچاو نه ندازتیکی دوور به درهخت و گۆلی ((مه هور))
داپۆشرا بوو و چوار دهویشی به گۆلی سوور ته نرابوو درپۆ ده بووه. دهوده مهیدا که خۆره تا
و تازه دههات به تیشکه زهرده زیرینه کهی خۆی زهوی ده ئامیز بگری، سیبه ری سامپینگه
هه روهک نه بووی و ابو.

٢٩ / ٣ / ١٩٩٧ داره توو

سوڤاس و پٽزانين:

سوڤاس و پٽزانين تي ڪي زورم ٻو ٽي ڪراي ههريهڪ لهم زاتانهي خواره وهيه، كه ههريهڪه يان لهلاي خويهوه ڪومهڪ و دهستهوه گرويبي نه م بهرهمه يان ڪردم:

۱- ماموستا عبد القادر عزيز سعيد

۲- بهريز نازاد احمد اسماعيل

۳- بهريز شيرڪو شيرزاد احمد

۴- ڪچي خوم پاوان غريب پشدهري

(غريب)

